

Dziennik Urzędowy

L 165

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

26 czerwca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 540/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 954/2006 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 541/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie zakończenia przeglądu okresowego środków antydumpingowych dotyczących przywozu furoaldehydu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylenia tych środków 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 542/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu, oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1375/2011 ... 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 543/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 753/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady 2012/544/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczące wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 20
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 23

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 546/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 206/2010 ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych ⁽¹⁾	25
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 547/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp do wody ⁽¹⁾	28
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 548/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1458/2007 w odniesieniu do przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, wysyłanych z Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Wietnamu, oraz poddające ten przywóz rejestracji	37
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 549/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	41
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 550/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	43

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii	45
2012/323/UE:	
★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie zniesienia wstrzymania zobowiązań z Funduszu Spójności dla Węgier	46
★ Decyzja Rady 2012/324/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/784/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS)	48
★ Decyzja Rady 2012/325/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie i Sudanie Południowym	49
★ Decyzja Rady 2012/326/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Kaukazu Południowego i ds. kryzysu w Gruzji	53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 540/2012

z dnia 21 czerwca 2012 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 954/2006 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W marcu 2005 r. Komisja wszczęła dochodzenie⁽²⁾ w sprawie przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu pochodzących między innymi z Ukrainy („pierwotne dochodzenie”). W czerwcu 2006 r., rozporządzeniem Rady (WE) nr 954/2006⁽³⁾ nałożono ostateczne cła antydumpingowe. Ponadto w dniu 30 listopada 2007 r. Komisja opublikowała zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ odzwierciedlające zmianę nazw dwóch ukraińskich producentów eksportujących.
- (2) W dniu 8 września 2006 r. przedsiębiorstwa Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant („grupa Interpipe” lub „wnioskodawcy”) złożyły wniosek⁽⁵⁾ do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich o stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 954/2006 w zakresie, w jakim ich ono dotyczy.

(3) W odniesieniu do przedsiębiorstw CJSC Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube i OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant (NTRP) należy przypomnieć, że ich nazwy zmieniły się w lutym 2007 r., odpowiednio na CJSC Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube i OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant⁽⁶⁾. Następnie przedsiębiorstwo CJSC Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube przestało istnieć jako osoba prawna, a wszystkie jej prawa i obowiązki majątkowe i niemajątkowe zostały przejęte przez przedsiębiorstwo LLC Interpipe Niko Tube, założone w grudniu 2007 r.

(4) Wyrokiem z dnia 10 marca 2009 r.⁽⁷⁾ Sąd Pierwszej Instancji stwierdził nieważność art. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 w zakresie, w jakim cło antydumpingowe ustalone w odniesieniu do wywozu dokonanego przez wnioskodawców przekracza cło, które byłoby stosowane, gdyby nie dokonano dostosowania ceny eksportowej z tytułu prowizji w przypadku sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.

(5) Rada Unii Europejskiej i Komisja oraz wnioskodawcy złożyli odwołania, zwracając się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („ETS”) o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 marca 2009 r. W dniu 16 lutego 2012 r. ETS oddalił zarówno odwołania, jak i odwołanie wzajemne („wyrok”) ⁽⁸⁾, potwierdzając wyrok Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd) z dnia 10 marca 2009 r.

(6) W związku z tym stwierdzono nieważność art. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 w zakresie, w jakim cło antydumpingowe nałożone na wywóz do Unii Europejskiej towarów wyprodukowanych i wywożonych przez grupę Interpipe przekraczało cło, które byłoby stosowane, gdyby nie dokonano dostosowania ceny eksportowej z tytułu prowizji w przypadku sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 31.3.2005, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 288 z 30.11.2007, s. 34.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006, s. 28.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 288 z 30.11.2007, s. 34.

⁽⁷⁾ Sprawa T-249/06, *Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2009, s. II-383.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012, s. 2.

(7) Zgodnie z orzecznictwem unijnym⁽¹⁾ w przypadkach, gdy postępowanie składa się z kilku etapów, unieważnienie jednego z tych etapów nie unieważnia całości postępowania. Postępowanie antydumpingowe stanowi przykład takiego postępowania wieloetapowego. W rezultacie unieważnienie części rozporządzenia w sprawie ostatecznych cel antydumpingowych nie pociąga za sobą unieważnienia całej procedury przed przyjęciem przedmiotowego rozporządzenia. Z drugiej strony, zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucje Unii Europejskiej zobowiązane są do wykonania wyroku sądów Unii Europejskiej. W związku z powyższym instytucje Unii, stosując się w ten sposób do przedmiotowego wyroku, mają możliwość skorygowania tych aspektów zaskarżonego rozporządzenia, które doprowadziły do stwierdzenia jego nieważności, pozostawiając niezmienną treść niepodlegających zaskarżeniu przepisów, które nie zostały objęte wyrokiem⁽²⁾.

(8) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów rozporządzenia (WE) nr 954/2006, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności części tego rozporządzenia. Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w rozporządzeniu (WE) nr 954/2006 pozostają w mocy.

(9) W związku z powyższym, zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, stawka cła antydumpingowego dla grupy Interpipe została ponownie obliczona na podstawie wyroku.

B. NOWA OCENA USTALEŃ W OPARCIU O WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI

(10) Niniejsze rozporządzenie odnosi się do aspektu wyroku dotyczącego obliczenia marginesu dumpingu, a dokładniej obliczenia dostosowania cen eksportowych z tytułu różnic w prowizjach zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

(11) Jak wskazano w motywach 131 i 134 rozporządzenia (WE) nr 954/2006, cena eksportowa została dostosowana z tytułu prowizji na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.

(12) W swoim wyroku Sąd Pierwszej Instancji orzekł – co zostało później potwierdzone przez ETS – że przy porównywaniu wartości normalnej i ceny eksportowej instytucje Unii nie powinny być w tym konkretnym przypadku dokonywać dostosowania z tytułu prowizji.

(13) W związku z powyższym margines dumpingu został ponownie obliczony bez dostosowania ceny eksportowej z tytułu różnic w prowizjach.

(14) Porównanie ponownie obliczonej w ten sposób średniej ważonej ceny eksportowej ze średnią ważoną wartością normalną ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia ze względu na rodzaj produktu na podstawie ceny *ex-factory* wykazało istnienie dumpingu. Ustalony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynosi 17,7 %.

C. UJAWNIEŃ USTALEŃ

(15) Wszystkie strony zainteresowane wykonaniem wyroku zostały poinformowane o wniosku dotyczącym zmiany stawek cła antydumpingowego stosowanych wobec grupy Interpipe. Zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego strony dysponowały okresem następującym po ujawnieniu ustaleń, w którym mogły składać oświadczenia.

D. WNIOSEK

(16) Na podstawie powyższych ustaleń należy odpowiednio zmienić stawkę cła stosowaną wobec grupy Interpipe. Zmieniona stawka powinna również być stosowana z mocą wsteczną od dnia 30 czerwca 2006 r. (daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 954/2006), w następujący sposób: wnioski o zwrot lub umorzenie należy składać do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego. Jeżeli na przykład wniosek o zwrot lub umorzenie złożono na podstawie art. 236 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny⁽³⁾, co do zasady wniosek należy uznać tylko, jeśli złożono go poprzez wystąpienie do właściwego urzędu celnego, w ciągu trzech lat od daty powiadomienia dłużnika o kwocie tych cel (jeżeli na przykład cło zostało pobrane wkrótce po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 954/2006, a wniosek o zwrot złożono w ciągu trzech lat od daty powiadomienia dłużnika o kwocie cel, co do zasady wniosek ten należy uznać, pod warunkiem że spełnia on także wszystkie pozostałe wymogi),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pozycja dotycząca CJSC Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube i OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant w tabeli w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
LLC Interpipe Niko Tube i OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant (Interpipe NTRP)	17,7 %	A743”

⁽¹⁾ Sprawa T-2/95, *Industrie des poudres sphériques (IPS) przeciwko Radzie*, Rec. 1998, s. II-3939.

⁽²⁾ Sprawa C-458/98 P, *IPS przeciwko Radzie*, Rec. 2000, s. I-8147.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Artykuł 2

W zakresie, w jakim dotyczy to przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1, kwoty cła zapłacone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 w jego pierwotnym brzmieniu, które przekroczą kwoty określone na podstawie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006 w brzmieniu zmienionym niniejszym rozporządzeniem, zostają zwrócone lub umorzone. Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

M. FREDERIKSEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (EU) NR 541/2012**z dnia 21 czerwca 2012 r.****w sprawie zakończenia przeglądu okresowego środków antydumpingowych dotyczących przywozu furoaldehydu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylenia tych środków**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 oraz art. 11 ust. 3, 5 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W 1995 r. Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 95/95 ⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe w formie cła specyficznego na przywóz furoaldehydu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) („pierwotne środki antydumpingowe”). Stawkę cła specyficznego ustalono na poziomie 352 EUR za tonę.
- (2) W następstwie przeglądu okresowego wszczętego na wniosek chińskiego eksportera w maju 1997 r. środki zostały utrzymane na okres dalszych czterech lat rozporządzeniem Rady (WE) nr 2722/1999 ⁽³⁾.
- (3) W kwietniu 2005 r., w następstwie przeglądu wygaśnięcia, Rada rozporządzeniem (WE) nr 639/2005 ⁽⁴⁾ przedłużyła okres obowiązywania tych środków o kolejne pięć lat.
- (4) W maju 2011 r., w następstwie kolejnego przeglądu wygaśnięcia, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 453/2011 ⁽⁵⁾ Rada przedłużyła okres obowiązywania tych środków o kolejne pięć lat. Stawkę cła specyficznego ustalono na takim samym poziomie, jak w przypadku pierwotnych środków antydumpingowych, czyli 352 EUR za tonę.

2. Wszczęcie przeglądu okresowego

- (5) W motywie 84 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 453/2011 stwierdzono, że Rada uznała za stosowne dokonanie oceny, czy poziom cła jest nadal odpowiedni, ze względu na fakt, że cło specyficzne zostało ustalone na podstawie ustaleń dochodzenia pierwotnego w 1995 r. i nigdy nie zostało zweryfikowane. Stwierdzono zatem, że Komisja rozważy wszczęcie z urzędu przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Ustaliwszy, że Komisja dysponuje wystarczającymi dowodami *prima facie* do wszczęcia z urzędu przeglądu okre-

sowego, po konsultacji z Komitetem Doradczym, w dniu 5 lipca 2011 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3. Dochodzenie**3.1. Okres objęty dochodzeniem**

- (7) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

3.2. Strony, których dotyczy niniejsze dochodzenie

- (8) Komisja oficjalnie zawiadomiła przemysł unijny, producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów, zainteresowanych użytkowników, a także władze państwa, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu przeglądu okresowego.
- (9) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

3.3. Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej

- (10) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, producenci eksportujący w ChRL zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ze uwagi na fakt, że nie zgłosili się żadni producenci eksportujący, kontrola wyrwykowa nie była potrzebna.

3.4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja

- (11) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich znanych jej zainteresowanych stron. Żadne inne strony nie zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1995, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 22.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 196 z 5.7.2011, s. 9.

- (12) Nie otrzymano odpowiedzi na kwestionariusze od żadnego z dwóch producentów unijnych, chińskich producentów eksportujących, importerów ani użytkowników. Na kwestionariusz odpowiedział jeden producent w kraju analogicznym – Argentynie.
- (13) Ze względu na brak współpracy stron nie przeprowadzono wizyt weryfikacyjnych.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest ten sam produkt, co w pierwotnym dochodzeniu i następujących po nim przeglądach wymienionych powyżej, tj. furoaldehyd pochodzący z ChRL, obecnie objęty kodem CN 2932 12 00 („produkt objęty postępowaniem”). Furoaldehyd jest również znany jako aldehyd 2-furylowy lub furfural.
- (15) Furoaldehyd jest jasnożółtym płynem o charakterystycznym ostrym zapachu, który otrzymuje się poprzez przetwarzanie różnych rodzajów odpadów rolniczych. Furoaldehyd ma dwa główne zastosowania: jako rozpuszczalnik selektywny przy rafinowaniu ropy naftowej do produkcji smarów oraz jako surowiec do przetwarzania na alkohol furfurylowy, używany do produkcji żywicy syntetycznej do form odlewniczych.

2. Produkt podobny

- (16) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach, uznano, że furoaldehyd produkowany w ChRL i wywożony do UE, furoaldehyd produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w państwie analogicznym – Argentynie oraz furoaldehyd produkowany i sprzedawany w UE przez producentów unijnych mają takie same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne oraz takie same podstawowe zastosowania. Uznano je zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Uwagi ogólne

- (17) Żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował w dochodzeniu; nie przedstawili oni również żadnych informacji. Dlatego też ustalenia w sprawie dumpingu określone poniżej musiały zostać oparte na dostępnych faktach, w szczególności danych Eurostatu, oficjalnych statystykach eksportowych ChRL i informacjach przedłożonych przez przedsiębiorstwo w kraju analogicznym – Argentynie.

2. Państwo analogiczne

- (18) Zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną określono na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) lub na podstawie ceny stosowanej przy wywozie z państwa analogicznego do innych państw, w tym państw Unii, a w przypadku gdy jest to niemożliwe, na podstawie innej uzasadnionej metody,

w tym na podstawie ceny faktycznie płaconej lub należnej w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowanej, tak by uwzględniała rozsądną marżę zysku.

- (19) Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym, w zawiadomieniu o wszczęciu zaproponowano Argentynę jako państwo analogiczne do celów ustalenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu nie otrzymano żadnych uwag dotyczących zaproponowanego państwa analogicznego.
- (20) Jeden producent furoaldehydu w Argentynie podjął współpracę przy dochodzeniu, odpowiadając na kwestionariusz. Dochodzenie wykazało, że w Argentynie istnieje konkurencja na rynku furoaldehydu, na którym 90 % dostaw pokrywa produkcja miejscowa, a resztę – przywóz z państw trzecich. Wielkość produkcji w Argentynie jest równa ponad 70 % wielkości chińskiego przywozu produktu objętego postępowaniem do UE do uszlachetniania czynnego. Rynek argentyński uznano zatem za wystarczająco reprezentatywny do określenia wartości normalnej dla ChRL.
- (21) Stwierdzono zatem, tak jak w poprzednich dochodzeniach, że Argentyna stanowi odpowiednie państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3. Przywóz dumpingowy w ODP

3.1. Wartość normalna

- (22) Wartość normalną określono na podstawie informacji uzyskanych od producenta współpracującego w państwie analogicznym, tzn. na podstawie ceny faktycznie płaconej przez niezależnych klientów lub należnej od nich na rynku krajowym Argentyny, ponieważ sprzedaż ta została uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.
- (23) W wyniku tego wartość normalną ustalono jako średnią ważoną ceny sprzedaży krajowej dla niepowiązanych klientów dokonanej przez współpracującego producenta w Argentynie.
- (24) W pierwszej kolejności ustalono, czy całość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy stanowiła co najmniej 5 % wielkości łącznej sprzedaży produktu objętego postępowaniem będącego przedmiotem wywozu do UE. Sprzedaż krajowa współpracującego producenta w Argentynie była dostatecznie reprezentatywna w ODP.
- (25) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być uznana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie – w odniesieniu do produktu podobnego sprzedawanego na rynku argentyńskim – proporcji krajowej sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom w ODP. Ze względu na fakt, że całkowita sprzedaż produktu podobnego w ODP była sprzedażą z zyskiem, wartość normalną określono na podstawie średniej ważonej całkowitej sprzedaży krajowej.

3.2. Cena eksportowa

- (26) Ponieważ żaden z chińskich eksporterów do UE nie współpracował przy dochodzeniu, ceny eksportowe ustalono na podstawie dostępnych faktów. Najwłaściwszą podstawą okazały się informacje pochodzące z danych Eurostatu dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem do UE. Mimo że większości przywozu dokonano w ramach procedury uszlachetnienia czynnego (chiński furoaldehyd był dalej przetwarzany na alkohol furfurylowy na wywóz), nie było podstaw do uznania, że przywóz ten nie stanowi rozsądnej podstawy do ustalenia cen eksportowych.

3.3. Porównanie

- (27) W celu zapewnienia rzetelnego porównania wartości normalnej oraz ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględniono w postaci dostosowań pewne różnice dotyczące transportu, kosztów kredytu i ubezpieczenia, które miały wpływ na ceny i na ich porównywalność.

3.4. Margines dumpingu

- (28) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną cen eksportowych na tym samym poziomie handlu. Porównanie to wykazało, że margines dumpingu wynosi 5,6 %.

4. Trwały charakter zmienionych okoliczności

- (29) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Zważywszy, że żaden producent eksportujący z ChRL nie podjął współpracy w dochodzeniu, przedstawione poniżej wnioski opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (30) W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: popyt i konsumpcję na krajowym rynku ChRL oraz rozwój chińskiego wywozu do UE w ramach procedury uszlachetnienia czynnego.
- (31) Według dostępnych informacji od 2007 r. konsumpcja krajowa furoaldehydu w ChRL wzrasta w szybszym tempie (średni prognozowany roczny wzrost w latach 2007–2012 na poziomie ok. 9 %) niż zdolność produkcyjna tego produktu w ChRL (ok. +6 %). Wzrost konsumpcji krajowej furfuralu w ChRL wynika przede wszystkim z rosnącego zapotrzebowania na główny produkt przetworzony z furoaldehydu – alkohol furfurylowy. Produkcja alkoholu furfurylowego w ChRL rośnie gwałtownie od 1999 r., odzwierciedlając nacisk na produkcję produktów furfuralowych o wyższej wartości i wzrost popytu na żywice furanowe ze strony przemysłu odlewniczego.

- (32) Ponadto rośnie popyt krajowy na kolby kukurydzy – główny surowiec wykorzystywany przez chińskich producentów furoaldehydu. W sytuacji wzrostu liczby ludności na świecie, w szczególności w ChRL i w Indiach, oraz przechodzenia od żywienia opartego na ziarnach zbóż do diety białkowej, przewiduje się, że światowy popyt na kukurydzę będzie rósł w coraz szybszym tempie. ChRL jest drugim co do wielkości konsumentem kukurydzy na świecie. Oprócz wzrostu zastosowań przemysłowych kukurydzy zapotrzebowanie na pasze i produkcja zwierząt gospodarskich w ChRL rośnie w tempie od 3 % do 6 % rocznie. Podczas gdy konsumpcja kukurydzy w ChRL w ciągu ostatnich kilku lat szybko rośnie, jej produkcja pozostaje w tyle za popytem. Oczekuje się, że w latach 2011–2015 wywóz kukurydzy z USA do ChRL wzrośnie pięciokrotnie. Należy również zauważyć, że chińscy producenci furfuralu stoją w obliczu coraz większej konkurencji ze strony producentów ksylozy i ksylitolu, którzy wykorzystują te same surowce (kolby kukurydzy).

- (33) Odnośnie do wywozu z ChRL do UE podczas ODP należy zauważyć, że niemal całość furoaldehydu z kraju, którego dotyczy postępowanie, jest przywożona wyłącznie w ramach procedury uszlachetnienia czynnego. Praktyka ta rozpoczęła się w 2000 r.; w jej ramach ok. 75 % ilości furoaldehydu przywożonego rocznie z ChRL do Unii nie podlegało cłu antydumpingowemu i było przywożone z zamiarem dalszego przetwarzania na alkohol furfurylowy przeznaczony na wywóz do państw trzecich. Począwszy od 2001 r., wolnorynkowy przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie, niemal całkowicie zanikł.

- (34) Wydaje się, że pod wpływem długoterminowych zmian popytu krajowego na furfural w ChRL oraz wysokiego popytu w stosunku do podaży na chińskim rynku kukurydzy, a także struktury przywozu z ChRL do UE, wyjaśnionej w motywie powyżej, nastąpiła zmiana poziomu dumpingu stosowanego przez chińskich producentów eksportujących. Porównanie chińskich cen eksportowych stosowanych wobec UE z wartością normalną produktu objętego postępowaniem, z uwzględnieniem odpowiednich korekt, wskazuje na spadek marginesu dumpingu w ODP w porównaniu z poprzednim dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia.

- (35) Podsumowując, powyższa analiza wskazuje, że zmiany popytu na chińskim rynku krajowym, a także konsumpcji kolb kukurydzy i furoaldehydu i w związku z tym ich cen, mają trwały charakter. Dlatego też można uznać, że w przypadku uchylecia środków antydumpingowych wielkość wywozu z ChRL do Unii nie wzrosłaby w znacznym stopniu.

D. PRZEMYSŁ UNIJNY

- (36) Przemysł unijny składa się z dwóch przedsiębiorstw: Lenzing AG (Austria) oraz Tanin Sevnica kemična industrija d.d (Słowenia), które łącznie odpowiadają za 100 %

unijnej produkcji produktu podobnego w ODP. Na tej podstawie dwaj wymienieni producenci unijni stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Żadne z tych przedsiębiorstw nie odpowiedziało na wysłany do nich kwestionariusz ani nie podjęło pełnej współpracy w dochodzeniu.

- (37) Ze względu na brak współpracy ze strony przemysłu unijnego dane służące zbadaniu jego sytuacji i szkody wyrządzanej mu przez przywóz po cenach dumpingowych z ChRL uzyskano z dostępnych faktów, w tym z danych ekstrapolowanych z informacji zebranych w ramach niedawnego przeglądu wygaśnięcia, który obejmował okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 marca 2010 r. Wszelkie źródła podane w odniesieniu do danych w poniższych tabelach odnoszą się zatem do lat 2007–2009, chyba że określono inaczej. Nutrafur, hiszpański producent, który złożył pierwotną skargę w 1994 r. pod nazwą Furfural Espanol SA, zaprzestał produkcji w październiku 2008 r. Dane dotyczące produkcji przedsiębiorstwa Nutrafur w 2008 r. zostały włączone do konsumpcji na rynku unijnym. Ze względu na poufność dane dotyczące wyników przemysłu unijnego podane są jedynie w formie wskaźników.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja na rynku unijnym

- (38) Unijną konsumpcję furoaldehydu w latach 2008 i 2009 ustalono na podstawie zweryfikowanej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (łącznie ze sprzedażą przedsiębiorstwa Nutrafur w okresie do października 2008 r., gdy jeszcze produkowało ono furoaldehyd) powiększonej o przywóz z ChRL w ramach procedury uszlachetniania czynnego oraz przywóz z innych państw trzecich w ramach swobodnego obrotu, w oparciu o dane importera International Furan Chemicals BV („IFC”) zweryfikowane podczas ostatniego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, a także dane Eurostatu. Eurostat nie ujawnia pełnych informacji ze względu na ich poufny charakter, dlatego dane Eurostatu zostały wykorzystane jedynie w odniesieniu do przywozu z innych państw trzecich oprócz ChRL i Republiki Dominikańskiej, gdyż IFC jest jedynym importerm furoaldehydu z tych źródeł.
- (39) W odniesieniu do 2010 r. oraz ODP, ze względu na brak współpracy zarówno ze strony przemysłu unijnego, jak i wyłącznego importera, oraz poufny charakter dużych ilości danych dostępnych zazwyczaj w Eurostacie, oparto się na dostępnych faktach. Nie uzyskano żadnych informacji, które dawałyby podstawy do przypuszczeń, że w konsumpcji w Unii zaszła od 2009 r. istotna zmiana; uznano, że konsumpcja ta pozostała na tym samym poziomie w 2010 r. i w ODP.
- (40) Według tych danych konsumpcja unijna w badanym okresie spadła o 17 % – z 45 738 ton w 2008 r. do 38 000 ton w ODP.

Tabela 1 Konsumpcja unijna

Rok	2008	2009	2010	ODP
Wielkość w tonach	45 738	38 175	38 000	38 000
Indeks (2008 = 100)	100	83	83	83
Zmiany w ujęciu rocznym		– 17	0	0

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi przemysłu unijnego i IFC na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz Eurostat.

2. Przywóz z ChRL

2.1. Wielkość, udział rynkowy i ceny

- (41) Według chińskich statystyk wywozowych przywóz z ChRL w ODP odbywał się w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Wielkość przywozu z ChRL w ramach procedury uszlachetniania czynnego wzrosła z 10 002 ton w 2008 r. do 13 975 ton w ODP, tj. o 40 %. W okresie badanym udział rynkowy ChRL w ramach procedury uszlachetniania czynnego wzrósł z 22 % do 37 %, tj. o 15 punktów procentowych.
- (42) Cena przywozu z ChRL w ramach procedury uszlachetniania czynnego wzrosła o 47 % z 1 014 EUR za tonę w 2008 r. do 1 488 EUR w ODP. Należy zauważyć, że podczas ODP ceny przywozu z ChRL gwałtownie wzrosły, osiągając szczytową wartość ponad 1 700 EUR za tonę.

Tabela 2 Przywóz z ChRL

Rok	2008	2009	2010	ODP
Wielkość w tonach	10 002	5 159	8 375	13 975
Indeks (2008 = 100)	100	52	84	140
Zmiany w ujęciu rocznym		– 48	32	56
Udział w rynku	22 %	14 %	22 %	37 %
Cena (EUR/tonę)	1 014	690	1 362	1 488
Indeks (2008 = 100)	100	68	134	147

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi IFC na pytania zawarte w kwestionariuszu, statystyki eksportowe ChRL.

3. Wielkość i ceny przywozu z innych państw trzecich

- (43) Należy zauważyć, że tak jak w pierwotnym dochodzeniu, przywóz z Republiki Dominikańskiej stanowiły wyłącznie dostawy ze spółki dominującej do europejskiej spółki zależnej w celu produkcji alkoholu furfurylowego. Ceny obowiązujące w tych transakcjach są zatem cenami transferowymi pomiędzy przedsiębiorstwami powiązanymi i mogą nie odzwierciedlać rzeczywistych cen rynkowych. Ze względu na brak współpracy ze strony wspomnianego importera i poufność danych Eurostatu założono, że wielkość i ceny przywozu z Republiki Dominikańskiej utrzymywały się na stałym poziomie w 2010 r. i w ODP.

Tabela 3 Przywóz do Unii z Republiki Dominikańskiej

Rok	2008	2009	2010	ODP
Wielkość w tonach	27 662	24 996	25 000	25 000
Indeks (2008 = 100)	100	90	90	90
Zmiany w ujęciu rocznym		- 10	0	0
Udział w rynku	60 %	65 %	66 %	66 %
Cena (EUR/tonę)	982	582	582	582
Indeks (2008 = 100)	100	59	59	59

- (44) Według Eurostatu wielkość przywozu furoaldehydu do Unii z państw innych niż ChRL i jego średnie ceny rozwijały się w następujący sposób:

Tabela 4 Przywóz do Unii z innych państw trzecich

Rok	2008	2009	2010	ODP
Wielkość w tonach	1 583	1 226	138	162
Indeks (2008 = 100)	100	77	9	10
Zmiany w ujęciu rocznym		- 23	- 68	1
Udział w rynku	3 %	3 %	1 %	1 %
Cena (EUR/tonę)	997	632	1 473	1 685
Indeks (2008 = 100)	100	63	148	169

4. Wielkość i ceny wywozu z UE do innych państw trzecich

- (45) W okresie badanym były dostępne wyłącznie dane dotyczące lat 2008 i 2009. Nie były dostępne żadne wiarygodne dane statystyczne pozwalające na ocenę rozwoju zbioru danych w 2010 r. i w ODP. Wobec braku współpracy ze strony przemysłu unijnego posłużono się dostępnymi faktami i przyjęto założenie, że wywóz z UE odbywałby się w dalszym ciągu na tym samym poziomie wielkości co w 2009 r. przy jednoczesnym wzroście cen w skali zaobserwowanej na rynku Unii.

Tabela 5 – Wielkość i ceny wywozu przemysłu unijnego do innych państw trzecich

Rok	2008	2009	2010	ODP
Ilości – wskaźnik (2008 = 100)	100	155	155	155
Zmiany w ujęciu rocznym		55	0	0
Ceny – wskaźnik (2008 = 100)	100	77	134	147
Zmiany w ujęciu rocznym		- 23	57	13

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (46) Poniższa analiza sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego, tj. przedsiębiorstw Lenzing i Tanin, opiera się na

danych zgromadzonych w trakcie przeglądu wygaśnięcia oraz, w odniesieniu do bieżącego okresu objętego dochodzeniem przeglądownym (ODP), na dostępnych faktach.

5.1. Produkcja

- (47) Całkowita produkcja produktu podobnego przez przemysł unijny wzrosła do 2009 r. o 5 %. Wobec braku innych danych założono, że produkcja utrzymała się na stałym poziomie w 2010 r. i ODP.

Tabela 6 Produkcja unijna

Rok	2008	2009	2010	ODP
Indeks (2008 = 100)	100	105	105	105
Zmiany w ujęciu rocznym		5	0	0

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.2. Zdolność produkcyjna i jej wykorzystanie

- (48) Całkowita zdolność produkcyjna przemysłu unijnego pozostawała w latach 2008 i 2009 bez zmian. Ze względu na brak współpracy ze strony przemysłu unijnego założono, że zdolność produkcyjna i jej wykorzystanie pozostały na niezmiennym poziomie w 2010 r. i w ODP.

Tabela 7 Unijna zdolność produkcyjna

Rok	2008	2009	2010	ODP
Indeks (2008 = 100)	100	100	100	100
Wykorzystanie zdolności produkcyjnej	92 %	96 %	96 %	96 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.3. Poziom zapasów

- (49) Wobec braku współpracy ze strony przemysłu unijnego założono, że poziomy zapasów nie uległy zmianie w stosunku do stanu z końca 2009 r.

Tabela 8 Zapasy

Rok	2008	2009	2010	ODP
Indeks (2008 = 100)	100	56	56	56
Zmiany w ujęciu rocznym		- 44	0	0

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.4. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (50) Wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym przez przemysł unijny na rynku unijnym wzrosła w latach

2008–2009 o 12 %. Wobec braku danych ze strony przemysłu unijnego założono, że wielkość sprzedaży nie wzrosła w 2010 r. i w ODP.

Tabela 9 Wielkość sprzedaży i udział w rynku Unii

Rok	2008	2009	2010	ODP
Indeks (2008 = 100)	100	112	112	112
Udział w rynku (przedział)	10-20 %	14-24 %	14-24 %	14-24 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.5. Średnie ceny sprzedaży

- (51) W okresie badanym średnie ceny sprzedaży stosowane na rynku unijnym przez przemysł unijny znacznie wzrosły – o 36 %. Było to spowodowane dużym wzrostem cen w 2010 r. i w ODP.

Tabela 10 Średnie ceny sprzedaży w UE

Rok	2008	2009	2010	ODP
Indeks (2008 = 100)	100	89	108	136
Zmiany w ujęciu rocznym		– 11	19	28

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje udostępnione Komisji.

5.6. Średni koszt produkcji

- (52) Ponieważ przemysł unijny nie udostępnił danych dotyczących kosztów produkcji w 2010 r. i w ODP, dane z poprzedniego przeglądu wygaśnięcia powiększono o 6 %, aby uwzględnić inflację w tym okresie.

Tabela 11 Średnie koszty produkcji

Rok	2008	2009	2010	ODP
Indeks (2008 = 100)	100	100	102	106
Zmiany w ujęciu rocznym		0	2	4

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.7. Rentowność i przepływy środków pieniężnych

- (53) Z obliczenia na podstawie powyższych danych dotyczących cen i kosztów wynika, że przemysł unijny odnotował znaczący wzrost zysków w badanym okresie wskutek wzrostu cen na rynku Unii w połączeniu z brakiem dowodów na wzrost kosztów produkcji powyżej inflacji. Wobec braku innych danych przyjęto, że przepływy środków pieniężnych charakteryzowały się podobną tendencją jak rentowność.

Tabela 12 Rentowność i przepływy środków pieniężnych

Rok	2008	2009	2010	ODP
Rentowność – wskaźnik (2008 = 100)	100	96	153	297
Zmiany w ujęciu rocznym		– 4	57	144
Przepływy środków pieniężnych – wskaźnik (2008 = 100)	100	34	69	69
Zmiany w ujęciu rocznym		– 66	35	0

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.8. Inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (54) Wobec braku danych ze strony przemysłu unijnego, biorąc pod uwagę wzrost cen w 2010 r. i w ODP, założono, że nastąpił powrót do poziomu inwestycji zanotowanego w 2007 r. Przyjęto, że zwrot z inwestycji podlegał tym samym podstawowym tendencjom co rentowność przedstawiona w tabeli 12.

Tabela 13 Inwestycje i zwrot z inwestycji

Rok	2008	2009	2010	ODP
Inwestycje – wskaźnik (2008 = 100)	100	3	163	163
Zmiany w ujęciu rocznym		– 97	160	0
Zwrot z inwestycji – wskaźnik (2008 = 100)	100	– 4	100	200
Zmiany w ujęciu rocznym		– 104	104	100

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.9. Zatrudnienie i wydajność

- (55) Ze względu na brak informacji ze strony przemysłu unijnego w odniesieniu do 2010 r. i ODP uznano, że zatrudnienie i wydajność utrzymywały się na stałym poziomie podczas okresu badanego.

Tabela 14 Zatrudnienie i wydajność

Rok	2008	2009	2010	ODP
Zatrudnienie – wskaźnik	100	100	100	100
Wydajność (w tonach na pracownika) – wskaźnik	100	100	100	100
Koszty siły roboczej – wskaźnik	100	100	100	100

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.10. Wielkość marginesu dumpingu

- (56) Mimo braku współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących przeanalizowano wielkość i wartość przywozu na podstawie danych Eurostatu i dokonano oszacowania udziału w rynku. Znaczny wzrost cen w latach 2010 i 2011 spowodował radykalny spadek marginesu dumpingu przywozu z ChRL od okresu objętego dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia.

5.11. Poprawa sytuacji po przywozie dumpingowym

- (57) Jak wskazuje pozytywne kształtowanie się większości wyżej wyszczególnionych wskaźników, w okresie badanym sytuacja finansowa przemysłu unijnego uległa pełnej poprawie po wyrządzającym szkodę przywozie z ChRL, który odbywał się po znacząco dumpingowych cenach, jak stwierdzono w poprzednich dochodzeniach.

6. Wnioski dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego

- (58) Środki wobec ChRL miały pozytywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego, ponieważ większość wskaźników szkody wykazała korzystne zmiany: produkcja, wielkość sprzedaży i wartość sprzedaży wzrosła między 2008 r. a ODP. Jednak z uwagi na znaczny wzrost cen na rynku Unii przemysł unijny osiąga obecnie zyski znacznie wyższe od poziomu docelowego, mającego zapewnić mu możliwość rozwoju, ustalonego w dochodzeniu pierwotnym na poziomie 5 %.

- (59) Biorąc pod uwagę znaczny wzrost cen na rynku unijnym w ODP, przy braku dowodów na jednoczesny wzrost kosztów, stwierdza się, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5.

7. Wnioski w sprawie trwałego charakteru opisanych zmienionych okoliczności

- (60) Rozważono, czy wzrost cen na rynku Unii stanowi trwałą zmianę w stosunku do okoliczności ustalonych w poprzednim dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia. Z dostępnych danych wynika znaczny wzrost cen na rynku unijnym i ich powrót do poziomu z 2008 r., a nawet jego przekroczenie, podczas gdy w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia odnotowano spadek cen. Ponadto w odróżnieniu od przeglądu wygaśnięcia nie stwierdzono podcięcia cenowego. W przeglądzie wygaśnięcia rentowność wykazywała tendencję spadkową, natomiast dane z okresu po zakończeniu tego dochodzenia wskazują na znaczny wzrost rentowności do poziomu odnotowanego w 2008 r., a następnie powyżej tego poziomu.

- (61) Zbadano, czy zmiany cen od końca okresu objętego dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia nie mogły jednakże wynikać z wyjątkowo niskich zbiorów w ChRL, jako że furoaldehyd jest tam wytwarzany z odpadów rolnych. Nie odnotowano jednak na koniec

2010 r. znacznego spadku cen od czasu zbiorów i w związku z tym przypuszczenie to zostało odrzucone. Wydawało się, że nastąpił wzrost cen importowych produktu pochodzącego z ChRL w wyniku długoterminowego wzrostu krajowego popytu na furoaldehyd oraz wzrostu kosztów surowca w państwie, którego dotyczy postępowanie. Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących nie można było tego zweryfikować, ale Komisja nie otrzymała żadnych dowodów, które by temu przeczyły.

- (62) Biorąc pod uwagę wymienione wyżej dowody dostępne Komisji oraz brak informacji świadczących o tym, że wspomniany wzrost cen był przejściowy, stwierdzono, że zmiana ta ma charakter trwały.

F. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA ANTYDUMPINGOWEGO I UCHYLENIE OBOWIĄZUJĄCYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (63) W świetle powyższego uznaje się, że niniejszy przegląd środków antydumpingowych powinien zostać zakończony, a obowiązujące środki antydumpingowe powinny zostać uchylone.

- (64) Wszystkie strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić zaprzestanie stosowania obowiązujących środków. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Nie otrzymano żadnych uwag.

- (65) Z powyższych ustaleń wynika, że przegląd środków antydumpingowych powinien zostać zakończony oraz należy zaprzestać stosowania środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 453/2011 na przywóz furoaldehydu pochodzącego z ChRL, a obowiązujące cło powinno zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przegląd okresowy ceł antydumpingowych obowiązujących wobec przywozu aldehydu 2-furylowego (znanego również jako furoaldehyd lub furfural), obecnie objętego kodem CN 2932 12 00, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 453/2011 niniejszym traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

M. FREDERIKSEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 542/2012**z dnia 25 czerwca 2012 r.****dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu, oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1375/2011**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 ⁽¹⁾,
w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 22 grudnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1375/2011 dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 ⁽²⁾, ustanawiające uaktualniony wykaz osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 2580/2001.
- (2) Rada przedstawiła wszystkim osobom, grupom i podmiotom, w przypadku których było to możliwe w praktyce, uzasadnienie wymienienia ich w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1375/2011.
- (3) W ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Rada poinformowała osoby, grupy i podmioty wymienione w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1375/2011, że postanowiła pozostawić je w wykazie. Rada poinformowała również osoby, grupy i podmioty, których to dotyczy, że możliwe jest zwrócenie się do Rady o uzasadnienie umieszczenia ich w wykazie, o ile taka informacja nie została im wcześniej przekazana. Niektórym osobom i grupom udostępniono zmienione uzasadnienie.
- (4) Rada dokonała pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, wymagane na mocy art. 2

ust. 3 tego rozporządzenia. Dokonując tej weryfikacji, Rada uwzględniła uwagi przedłożone jej przez zainteresowanych.

- (5) Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽³⁾, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska oraz że w związku z tym powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2580/2001.
- (6) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, oraz uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1375/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz przewidziany w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1375/2011 traci moc.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 10.⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

1. Osoby

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), ur. 11.8.1960 r. w Iranie. Nr paszportu: D9004878.
2. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
3. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
4. ARBABSAR Manssor (alias Mansour Arbabsar), ur. 6 lub 15.3.1955 r. w Iranie. Obywatel Iranu i USA. Nr paszportu: C2002515 (Iran); nr paszportu: 477845448 (USA). Nr krajowego dowodu tożsamości: 07442833, ważny do 15.3.2016 r. (prawo jazdy USA).
5. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep.
6. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra.
7. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu.
8. MOHAMMED, Chalid Szejik (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555.
9. SHAHLAI Abdul Reza (alias: Abdol Reza Shala'i; Abd-al Reza Shalai; Abdorreza Shahlai; Abdolreza Shahla'i; Abdul-Reza Shahlaee; Hajj Yusef; Haji Yusif; Hajji Yasir; Hajji Yusif; Yusuf Abu-al-Karkh), ur. ok. 1957 r. w Iranie. Adresy: 1) Kermanszah, Iran, 2) Mehran Military Base (Baza Wojskowa Mehran), Prowincja Ilam, Iran.
10. SHAKURI Ali Gholam, ur. ok. 1965 r. w Teheranie, Iran.
11. SOLEIMANI Qasem (alias: Ghasem Soleymani; Qasmi Sulayman; Qasem Soleymani; Qasem Solaimani; Qasem Salimani; Qasem Solemani; Qasem Sulaimani; alias Qasem Sulemani), ur. 11 marca 1957 r. w Iranie. Obywatel Iranu. Nr paszportu: 008827 (irański paszport dyplomatyczny), wyd. w 1999 r. Stopień wojskowy: generał dywizji.
12. WALTERS, Jason Theodore James (alias: Abdullah; David), ur. 6.3.1985 r. w Amersfoort (Holandia), paszport (holenderski) nr NE8146378 – członek grupy Hofstadgroep.

2. Grupy i podmioty

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
2. Brygady Męczenników Al-Aksy
3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa)
4. Al Takfir wal Hijra
5. Babbar Chalsa
6. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa; Filipiny
7. Dżama'a al Islamiya (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamiya) (Grupa Islamska)
8. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephes – IBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
9. Hamas oraz jego odłamy Hamas Izz al Din al Kassem
10. Hizbul Mudżahedin – HM
11. Hofstadgroep
12. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju
13. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej
14. Siły Chalistan Zindabad
15. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL)

16. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu
 17. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
 18. Palestyński Islamski Dżihad
 19. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny
 20. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo
 21. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
 22. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) [znana również pod nazwami: Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol]
 23. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
 24. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (znana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
 25. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 543/2012**z dnia 25 czerwca 2012 r.****w sprawie wykonania art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 753/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 753/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 sierpnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 753/2011.
- (2) W dniu 18 maja 2012 r. Komitet powołany zgodnie z pkt 30 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji

Narodów Zjednoczonych nr 1988 (2011) wprowadził zmiany do wykazu osób, grup, przedsiębiorstw i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 753/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 753/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 753/2011 pozycje dotyczące wymienionych poniżej osób zastępuje się poniższymi pozycjami:

A. Osoby powiązane z talibami

- 1) **Shams Ur-Rahman Abdul Zahir** (*alias* **a**) Shamsurrahman **b**) Shams-u-Rahman **c**) Shamsurrahman Abdurahman, **d**) Shams ur-Rahman Sher Alam).

Tytuł: **a**) mułła, **b**) maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** wiceminister rolnictwa (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1969. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Waka Uzbini, dystrykt Sarobi, prowincja Kabul, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Krajowy numer identyfikacyjny:** **a**) 2132370 (afgański dowód tożsamości (tazkira)). **b**) 812673 (afgański dowód tożsamości (tazkira)). **Dodatkowe informacje:** **a**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b**) zamieszany w handel narkotykami, **c**) należy do plemienia Ghilzai. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Od czerwca 2007 r. Shams ur-Rahman Sher Alam był przedstawicielem reżimu talibskiego odpowiedzialnym za prowincję Kabul. Był odpowiedzialny za talibskie operacje wojskowe w Kabulu oraz wokół Kabulu i był zamieszany w wiele zamachów.

- 2) **Ubaidullah Akhund Yar Mohammed Akhund** (*alias:* **a**) Obaidullah Akhund, **b**) Obaid Ullah Akhund).

Tytuł: **a**) mułła **b**) hadži **c**) maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** minister obrony (reżim talibski). **Data urodzenia:** **a**) ok. 1968 r., **b**) 1969 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Sangisar, dystrykt Panjwai (Pandżwa'i), prowincja Kandahar, Afganistan, **b**) dystrykt Arghandab, prowincja Kandahar, Afganistan, **c**) obszar Nalgham, dystrykt Zheray, prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) był jednym z zastępców mułły Mohammeda Omara, **b**) był członkiem najwyższej rady talibskiej, odpowiedzialnym za operacje wojskowe, **c**) aresztowany w 2007 r., przebywał w areszcie w Pakistanie, **d**) według doniesień zmarł w marcu 2010 r., **e**) spowinowacony z Salehem Mohammedem Kakarem Akhtarem Muhammadem, **e**) należał do plemienia Alokozai. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ubaidullah Akhund był zastępcą Mohammeda Omara i jednym z przywódców talibskich odpowiedzialnym za operacje wojskowe.

- 3) **Mohammad Jawad Waziri**

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: Departament ds. ONZ, Ministerstwo Spraw Zagranicznych (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1960 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) dystrykt Jaghatu (Dżaghatu), prowincja Maidan Wardak, Afganistan, **b**) dystrykt Sharana, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim; **b**) należy do plemienia Wazir. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

- 4) **Nazir Mohammad Abdul Basir** (*alias* Nazar Mohammad)

Tytuł: **a**) maulawi, **b**) Sar Muallim. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a**) burmistrz miasta Kunduz, **b**) pełniący obowiązki gubernatora prowincji Kunduz (Afganistan) (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1954. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Malaghi, dystrykt Kunduz, prowincja Kunduz, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** według doniesień zmarł 9 listopada 2008 r. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

- 5) **Abdulhai Salek**

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** gubernator prowincji Uruzgan (Oruzgan) (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1965 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Awlyatak, obszar Gardan Masjid, dystrykt Chaki Wardak, prowincja Maidan Wardak, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) według doniesień zmarł w północnym Afganistanie w 1999 r., **b**) należał do plemienia Wardak. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

- 6) **Abdul Latif Mansur** (*alias* **a**) Abdul Latif Mansoor, **b**) Wali Mohammad)

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** minister rolnictwa (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1968 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) dystrykt Zurmat, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan, **b**) dystrykt Garda Saray, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) członek talibskiej rady zarządzającej (szura) w Miram Shah (Miran Šah) (od maja 2007 r.), **b**) członek najwyższej rady talibskiej i szef komisji politycznej rady (w 2009 r.), **c**) dowódca talibski we wschodnim Afganistanie (od 2010 r.), **d**) przedstawiciel reżimu talibskiego odpowiedzialny za prowincję Nangarhar, Afganistan (od końca 2009 r.), **e**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **f**) należy do plemienia Sahak (Ghilzai). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.1.2001.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Od maja 2007 r. Abdul Latif Mansur był członkiem talibskiej „Rady Miram Shah” (Miran Šah). W 2009 r. był gubernatorem prowincji Nangarhar, Afganistan, w talibskim gabinecie cieni, a od połowy 2009 r. był szefem talibskiej komisji politycznej. Od maja 2010 r. Abdul Latif Mansur był wysokim rangą talibskim dowódcą we wschodnim Afganistanie.

- 7) **Allah Dad Tayeb Wali Muhammad** (*alias a*) Allah Dad Tayyab, *b*) Allah Dad Tabeeb).

Tytuł: a) mułła, *b*) hadži. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** wiceminister komunikacji (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1963 r. **Miejsce urodzenia:** a) dystrykt Ghorak, prowincja Kandahar, Afganistan, *b*) dystrykt Nesh (Nesz), prowincja Uruzgan (Oruzgan), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** należy do plemienia Popalzai. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001.

- 8) **Zabihullah Hamidi** (*Alias Taj Mir*)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: wiceminister szkolnictwa wyższego (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1958- 1959 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Payeen Bagh, dystrykt Kahmard, prowincja Bamyan (Bamian), Afganistan. **Adres:** Dashti Shor area, Mazari Sharif, Balkh Province, Afghanistan (obszar Dashti Shor, Mazari Sharif, prowincja Balch, Afganistan). **Obywatelstwo:** afgańskie. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001

- 9) **Mohammad Yaqoub**

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** szef agencji informacyjnej Bakhtar (Bakhtar Information Agency BIA) (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1966 r. **Miejsce urodzenia:** a) dystrykt Shahjoi, prowincja Zabul (Zabol), Afganistan. *b*) dystrykt Janda, prowincja Ghazni, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** a) członek talibskiej komisji kulturalnej, *b*) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, *c*) należy do plemienia Kharoti. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez komitet sankcji:

Od 2009 r. Mohammad Yaqoub był wiodącym przedstawicielem reżimu talibskiego w dystrykcie Yousef Khel w prowincji Paktika.

- 10) **Mohammad Shafiq Ahmadi**

Tytuł: mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** gubernator prowincji Samangan (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1956–1957. **Miejsce urodzenia:** dystrykt Tirin Kot, prowincja Uruzgan, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001

- 11) **Ahmad Jan Akhundzada Shukoor Akhundzada** (*alias a*) Ahmad Jan Akhunzada, *b*) Ahmad Jan Akhund Zada)

Tytuł: a) maulawi *b*) mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** gubernator prowincji Zabol i Uruzgan (Oruzgan) (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1966–1967. **Miejsce urodzenia:** a) miejscowość Lablan, dystrykt Dehrawood, prowincja Uruzgan (Oruzgan), Afganistan, *b*) dystrykt Zurmat, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** a) przedstawiciel reżimu talibskiego odpowiedzialny za prowincję Uruzgan (Oruzgan), Afganistan, (początek 2007 r.), *b*) szwagier mułły Mohammeda Omara, *c*) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ahmad Jan Akhunzada Shukoor Akhunzada był przedstawicielem reżimu talibskiego odpowiedzialnym za prowincję Uruzgan (Oruzgan) (początek 2007 r.).

- 12) **Khalil Ahmed Haqqani** (*alias a*) Khalil Al-Rahman Haqqani, *b*) Khalil ur Rahman Haqqani, *c*) Khaleel Haqqani)

Tytuł: hadži. **Adres:** a) Peshawar (Peszawar), Pakistan, *b*) okolice medresy Dergey Manday w miejscowości Dergey Manday w pobliżu Miram Shah (Miran Šah), Agencja Północnego Waziristanu (NWA), Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie (FATA), Pakistan, *c*) miejscowość Kayla, w pobliżu Miram Shah (Miran Šah), Agencja Północnego Waziristanu (NWA), Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie (FATA), Pakistan, *d*) miejscowość Sarana Zadran (Sarana Džadran), prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Data urodzenia:** a) 1.1.1966 r., *b*) między 1958 a 1964 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Sarana, terytorium Garda Saray, dystrykt Waza Zadran, prowincja Paktia, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** a) wysoki rangą członek Sieci Haqqani, która działa z Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie, *b*) podróżował do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich w celu gromadzenia funduszy, *c*) brat Jalaluddina Haqqaniego i stryj Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 9.2.2011

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Khalil Ahmed Haqqani jest wysokim rangą członkiem Sieci Haqqani, stowarzyszonej z talibami bojówki, która działa z Agencji Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. To jedna z najaktywniejszych sieci rebelianckich. Została założona przez brata Khalila Ahmeda Haqqaniego – Jalaluddina Haqqaniego, który przyłączył się do talibskiego reżimu mułły Mohammeda Omara w połowie lat 90.

Khalil Haqqani zajmuje się gromadzeniem środków finansowych w imieniu talibów i Sieci Haqqani i często podróżuje za granicę, by spotkać się z ofiarodawcami. Od września 2009 r. podróżował do państw Zatoki i gromadził fundusze z tamtejszych źródeł oraz ze źródeł w południowej i wschodniej Azji.

Khalil Haqqani dostarcza także wsparcia talibom i Sieci Haqqani działającym w Afganistanie. Od początku 2010 r. zapewniał fundusze komórkom talibów w prowincji Logar w Afganistanie. W 2009 r. zwerbował i nadzorował ok. 160 bojowników w prowincji Logar w Afganistanie i był jedną z kilku osób odpowiedzialnych za przetrzymywanie więźniów schwytanych przez talibów i sieć Haqqani. W ramach operacji talibskich Khalil Haqqani podlega rozkazom swojego bratanka, Sirajuddina Haqqaniego.

Khalil Haqqani działał także w imieniu Al-Kaidy i miał powiązania z jej operacjami wojskowymi. W 2002 r. rozmieścił ludzi, by wesprzeć Al-Kaidę w prowincji Paktia (Paktija) w Afganistanie.

13) **Badruddin Haqqani** (alias Atiqullah)

Adres: Miram Shah (Miran Şah), Pakistan. **Data urodzenia:** ok. 1975–1979. **Miejsce urodzenia:** Miramshah, Północny Waziristan, Pakistan. **Inne informacje:** a) dowódca operacji w Sieci Haqqani i członek talibskiej rady zarządzającej (szura) w Miram Shah (Miran Şah), b) wspierał prowadzenie ataków na cele w południowo-wschodnim Afganistanie, c) syn Jalaluddina Haqqaniego, brat Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego i Nasiruddina Haqqaniego, bratanek Khalila Ahmeda Haqqaniego. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 11.5.2011

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Badruddin Haqqani jest dowódcą operacyjnym Sieci Haqqani, stowarzyszonej z talibami grupy bojowej, która działa z Agencji Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. Sieć ta należy do najaktywniejszych grup rebelianckich w Afganistanie i jest odpowiedzialna za wiele ataków na dużą skalę. Siecią dowodzą trzej najstarsi synowie jej założyciela Jalaluddina Haqqaniego, który przyłączył się do talibskiego reżimu mułły Mohammeda Omara w połowie lat 90-tych. Badruddin jest synem Jalaluddina oraz bratem Nasiruddina Haqqaniego i Sirajuddina Haqqaniego, a także bratankiem Khalila Ahmeda Haqqaniego.

Badruddin pomaga najaktywniejszym rebeliantom i zagranicznym bojownikom związanym z talibami w atakach na cele w południowo-wschodnim Afganistanie. W Miram Shah (Miran Şah) zasiada w talibskiej radzie zarządzającej (szura), która kontroluje działalność Sieci Haqqani.

Badruddin prawdopodobnie odpowiada także za porwania dokonywane w imieniu Sieci Haqqani. Odpowiedzialny za porwania licznych obywateli afgańskich i cudzoziemców na pograniczu afgańsko-pakistańskim.

14) **Malik Noorzai** (alias: a) Hajji Malik Noorzai, b) Hajji Malak Noorzai, c) Haji Malek Noorzai, d) Haji Maluk, e) Haji Aminullah)

Tytuł: hadzi. **Adres:** a) Boghra Road, Miralzei Village, Chaman, Baluchistan Province, Pakistan (ulica Boghra, miejscowość Miralzei, Chaman, prowincja Balucistan, Pakistan), b) Kalay Rangin, Spin Boldak District, Kandahar Province, Afghanistan (Kalay Rangin, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afghanistan). **Data urodzenia:** a) 1957 r., b) 1960 r. **Miejsce urodzenia:** miasto graniczne Chaman, Pakistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** a) finansista talibski, b) jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często podróżuje do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich oraz do Japonii, c) od 2009 roku ułatwiał działalność talibów, w tym przez rekrutację bojowników i zapewnianie wsparcia logistycznego, d) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, e) należy do plemienia Noorzai, f) brat Faizullaha Khana Noorzaia, **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.10.2011

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Malik Noorzai jest biznesmenem mającym siedzibę w Pakistanie; wspiera finansowo talibów. Malik i jego brat Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan zainwestowali miliony dolarów w różne przedsiębiorstwa przynoszące korzyść talibom. Pod koniec 2008 roku przedstawiciele talibów zwrócili się do Malika jako do przedsiębiorcy, u którego można inwestować fundusze talibskie. Przynajmniej od roku 2005 Malik ofiarował również osobiście dziesiątki tysięcy dolarów oraz rozdzielił setki tysięcy dolarów wśród talibów; część tej kwoty została zebrana wśród darczyńców z rejonu Zatoki Perskiej i z Pakistanu, część zaś była własnością samego Malika. Malik dysponował również nieformalnym systemem przekazywania środków pieniężnych (ang. „hawala account”) w Pakistanie, w którym lokowano dziesiątki tysięcy dolarów przekazywanych co kilka miesięcy z Zatoki Perskiej w celu wspierania działalności talibów. Malik ułatwiał również działalność talibów. W 2009 r. Malik od 16 lat pełnił funkcję głównego opiekuna medresy (szkoły religijnej) na pograniczu afgańsko-pakistańskim; medresa ta była wykorzystywana przez talibów do indoktrynacji i szkolenia rekrutów. Malik przekazywał między innymi fundusze na wspieranie wspomnianej medresy. Malik wraz ze swoim bratem był również zaangażowany w przechowywanie pojazdów, które wykorzystywano w talibskich operacjach z udziałem zamachowców samobójców, a także pomagał w przemieszczaniu się bojowników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie. Malik jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często odwiedza Dubaj i Japonię w interesach. Już w 2005 r. Malik miał w Afganistanie firmę importującą pojazdy, która sprowadzała pojazdy z Dubaju i z Japonii. Importował samochody, części samochodowe oraz odzież z Dubaju i z Japonii do swoich firm, w które zainwestowali dwaj dowódcy talibscy. W połowie 2010 r. Malik wraz ze swoim bratem doprowadzili do zwolnienia setek kontenerów z ładunkiem wartym prawdopodobnie miliony dolarów; władze pakistańskie przejęły te kontenery na początku 2010 r. ponieważ były przekonane, że ich odbiorcy mają powiązania z terroryzmem.

- 15) **Faizullah Khan Noorzai** (*alias:* **a)** Hajji Faizullah Khan Noorzai, **b)** Haji Faizuulah Khan Norezai, **c)** Haji Faizullah Khan, **d)** Haji Fiazullah, **e)** Haji Faizullah Noori, **f)** Haji Faizullah Noor, **g)** Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan **h)** Haji Pazullah Noorzai, **i)** Haji Mullah Faizullah)

Tytuł: hadzi. **Adres:** **a)** Boghra Road, Miralzei Village, Chaman, Baluchistan Province, Pakistan (ulica Boghra, miejscowość Miralzei, Chaman, prowincja Baluċistan, Pakistan) **b)** Kalay Rangin, Spin Boldak District, Kandahar Province, Afghanistan (Kalay Rangin, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan). **Data urodzenia:** **a)** 1962 r., **b)** 1961 r., **c)** między 1968 a 1970 r. **d)** 1962 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** Lowy Kariz, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan, **b)** Kadanay, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan, **c)** Chaman, prowincja Baluchistan, Pakistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a)** ważny finansista talibski, **b)** od połowy 2009 r. dostarczał bojownikom talibskim broń, amunicję, materiały wybuchowe i sprzęt medyczny; gromadził fundusze na rzecz talibów i zapewniał im szkolenia na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **c)** wcześniej organizował i finansował operacje talibskie w prowincji Kandahar w Afganistanie, **d)** od 2010 r. podróżował do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i Japonii oraz był właścicielem przedsiębiorstw w tych państwach, **e)** należy do plemienia Noorzai, szczerp Mirzalai, **f)** brat Malika Noorzai, **g)** Imię i nazwisko ojca: Akhtar Mohammed (*alias:* Haji Mira Khan). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.10.2011 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan jest jednym z ważnych finansistów talibskich, a wysocy rangą przywódcy talibscy inwestowali za jego pośrednictwem środki finansowe. zebrał dla talibów ponad 100 000 USD od darczyńców z rejonu Zatoki Perskiej, a w roku 2009 przekazał część swoich własnych pieniędzy. wspierał również finansowo przywódcę talibów w prowincji Kandahar i zapewnił fundusze na szkolenia bojowników talibskich i bojowników Al-Kaidy, którzy mieli przeprowadzać ataki przeciwko koalicyjnym i afgańskim siłom wojskowym. Od połowy 2005 roku Faizullah organizował i finansował operacje talibskie w prowincji Kandahar w Afganistanie. Oprócz wspierania finansowego Faizullah ułatwiał również w inny sposób szkolenia i operacje talibskie. Od połowy 2009 r. dostarczał bojownikom talibskim z południowego Afganistanu broń, amunicję, materiały wybuchowe i sprzęt medyczny. W połowie 2008 r. był odpowiedzialny za udzielanie schronienia talibskim zamachowcom samobójcom i przerzucanie ich z Pakistanu do Afganistanu. Faizullah dostarczał także talibom pociski przeciwlotnicze, pomagał w przemieszczaniu się bojowników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie, ułatwiał talibskie operacje zamachowców samobójców oraz przekazywał sprzęt radiowy i pojazdy członkom społeczności talibów w Pakistanie.

Od połowy 2009 r. Faizullah prowadził medresę (szkołę religijną) na pograniczu afgańsko-pakistańskim; w szkole tej zebrano dziesiątki tysięcy dolarów dla talibów. Teren medresy prowadzonej przez Faizullaha był wykorzystywany do szkolenia bojowników talibskich w zakresie budowy i używania improwizowanych ładunków wybuchowych. Od końca 2007 r. medresa prowadzona przez Faizullaha była wykorzystywana do szkolenia bojowników Al-Kaidy, których następnie wysłano do prowincji Kandahar w Afganistanie.

W 2010 r. Faizullah utrzymywał biura i prawdopodobnie był właścicielem nieruchomości, w tym hoteli, w Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Faizullah regularnie podróżował do Dubaju i Japonii ze swoim bratem, Malikiem Noorzaiem w celu importu samochodów, części samochodowych oraz odzieży. Od początku 2006 r. Faizullah był właścicielem przedsiębiorstw w Dubaju i w Japonii

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY 2012/544/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****dotyczące wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Ze względu na powagę sytuacji panującej w Syrii oraz zgodnie z decyzją wykonawczą Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającą decyzję Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających

wobec Syrii ⁽²⁾, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 należy dodać kolejną osobę i kolejne podmioty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Osobę i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do wykazu zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.⁽²⁾ Patrz str. 00 Dz.U. 80.

ZAŁĄCZNIK

OSOBY I PODMIOTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Bouthaina Shaaban (vel Buthaina Shaaban)	Ur. w 1953 w Homs, Syria	Od lipca 2008 r. doradczyni prezydenta ds. polityki i mediów; powiązana zatem z brutalnymi rozprawami ze społeczeństwem.	26.6.2012

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ministerstwo Obrony	Adres: Umayyad Square, Damascus Tel.: +963-11-7770700	Dział rządu syryjskiego bezpośrednio zaangażowany w represje.	26.6.2012
2.	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	Adres: Merjeh Square, Damascus Tel.: +963-11-2219400, +963-11-2219401, +963-11-2220220, +963-11-2210404	Dział rządu syryjskiego bezpośrednio zaangażowany w represje.	26.6.2012
3.	Syryjskie Biuro Bezpieczeństwa Narodowego		Dział rządu syryjskiego i część partii Baas. Bezpośrednio zaangażowane w represje. Polecilo syryjskim służbom bezpieczeństwa zastosować daleko posunięte środki przeciwko demonstrantom.	26.6.2012
4.	Syryjski Międzynarodowy Bank Islamski (vel Syrian International Islamic Bank; vel SIIB)	Siedziba: Syria International Islamic Bank Building, Main Highway Road, Al Mazzeh Area, P.O. Box 35494, Damascus, Syria Filia: P.O. Box 35494, Mezza'h Vellat Sharqia'h, obok Konsulatu Arabii Saudyjskiej, Damaszek, Syria	Działał jako przykrywka dla Banku Handlowego Syrii, co pozwoliło temu drugiemu na obejście sankcji nałożonych na niego przez UE. Od 2011 do 2012 r. SIIB w zakamuflowany sposób pośredniczył w udostępnieniu finansowania wartego prawie 150 mln USD w imieniu Banku Handlowego Syrii. Transakcje finansowe dokonane rzekomo przez SIIB zostały w rzeczywistości dokonane przez Bank Handlowy Syrii. Prócz współpracy z Bankiem Handlowym Syrii w obchodzeniu sankcji w 2012 r. SIIB umożliwił dokonanie wielu znacznych płatności na rzecz Syryjsko-Libańskiego Banku Handlowego, innego banku już umieszczonego przez UE w wykazie. W ten sposób SIIB przyczynił się do zapewnienia reżimowi syryjskiemu wsparcia finansowego.	26.6.2012

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
5.	Powszechna Organizacja Radiowo-Telewizyjna (vel Syrian Directorate General of Radio & Television Est; vel General Radio and Television Corporation; vel Radio and Television Corporation; vel GORT)	Adres: Al Oumaween Square, P.O. Box 250, Damascus, Syria. Tel. (963 11) 223 4930	Agencja państwowa podległa syryjskiemu Ministerstwu Informacji, jako taka wspiera i propaguje jego politykę informacyjną. Odpowiedzialna za działalność syryjskich publicznych kanałów telewizyjnych, dwóch naziemnych i jednego satelitarnego, oraz za rządowe rozgłoszenie radiowe. GORT podlegała do przemocy wobec syryjskiej ludności cywilnej, działając jako narzędzie propagandowe reżimu Assada i dezinformując.	26.6.2012
6.	Syryjskie Przedsiębiorstwo Transportu Paliw (vel Syrian Crude Oil Transportation Company; vel „SCOT”; vel „SCOT-RACO”)	Banias Industrial Area, Latakia Entrance Way, P.O. Box 13, Banias, Syria; strona internetowa: www.scot-syria.com; e-mail: scot50@scn-net.org	Publiczne przedsiębiorstwo paliwowe. Udziela reżimowi wsparcia finansowego.	26.6.2012

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 545/2012**z dnia 25 czerwca 2012 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 w sprawie środków ograniczających wobec Syrii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽²⁾ w celu nadania skutku większości środków przewidzianych w decyzji 2011/782/WPZiB. Rozporządzenie to zakazuje między innymi udzielania finansowania i pomocy finansowej związanej z towarami objętymi zakazem wywozu.
- (2) Decyzja 2012/322/WPZiB zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB ⁽³⁾ rozszerza zakres stosowania środków ograniczających dotyczących pomocy finansowej w kontekście embargo na broń.
- (3) Środki te wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienie ich jednolitego stosowania przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (5) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 36/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazuje się:

- a) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim osobom, podmiotom lub organom w Syrii lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we Wspólnym

wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej (*) („wspólny wykaz uzbrojenia”) lub związanej z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem towarów zawartych w tym wykazie;

- b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim osobom, podmiotom lub organom w Syrii lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, towarami lub technologią, które mogłyby zostać użyte do represji wewnętrznych lub do produkcji i konserwacji produktów, które mogłyby zostać użyte do represji wewnętrznych, wymienionych w załączniku I lub IA;
- c) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia, lub w załączniku I lub IA, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych, jak również usług ubezpieczeniowych i reasekuracji, na potrzeby jakichkolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich produktów, lub na potrzeby jakiegokolwiek udzielania związanej z tym pomocy technicznej jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Syrii lub do użytku w tym państwie;
- d) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a)–c).

(*) Dz.U. C 86 z 18.3.2011, s. 1.”.

2) art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wymagane jest wcześniejsze zezwolenie właściwych organów państw członkowskich, wskazanych na stronach internetowych, o których mowa w załączniku III, w odniesieniu do:

- a) świadczenia pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, towarami lub technologiami wymienionymi w załączniku IX oraz dostarczania, produkcji, konserwacji i używania takiego sprzętu, towarów i technologii, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Syrii lub do użytku w tym państwie;
- b) udzielanie finansowania lub pomocy finansowej związanej z towarami i technologiami, o których mowa w załączniku IX, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych, jak również usług ubezpieczeniowych i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich towarów lub technologii, lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Syrii lub do użytku w tym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.⁽³⁾ Zob. s. 45 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Właściwe organy nie udzielają żadnych pozwoleń w odniesieniu do transakcji, o których mowa w akapicie pierwszym, jeśli mają uzasadnione powody, aby stwierdzić, że celem tych transakcji te zmierzają lub mogą zmierzać do przyczynienia się do represji wewnętrznych lub do produkcji i konserwacji produktów, które mogłyby zostać użyte do represji wewnętrznych.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 546/2012

z dnia 25 czerwca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 206/2010 ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności art. 8 zdanie wprowadzające, art. 8 ust. 1 akapit pierwszy i art. 8 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającą warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającą dyrektywy 90/426/EWG i 92/65/EWG oraz uchylającą dyrektywę 72/462/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 1 oraz art. 7 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 206/2010⁽³⁾ ustanowiono wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych obowiązujące przy wprowadzaniu do Unii niektórych przesyłek żywych zwierząt lub świeżego mięsa. Ustanowiono w nim także wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania tych przesyłek do Unii.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 206/2010 przesyłki zwierząt kopytnych mogą być wprowadzane Unii, pod warunkiem że pochodzą z krajów trzecich, ich terytoriów lub części wymienionych w części 1 załącznika I do tego rozporządzenia, dla których istnieje wymieniony w tej części wzór świadectwa weterynaryjnego odpowiadający danej przesyłce. Przesyłkom tym musi dodatkowo towarzyszyć odpowiednie świadectwo weterynaryjne sporządzone zgodnie z odpowiednim wzorem określonym w części 2 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, uwzględniające szczególne warunki podane w kolumnie 6 tabeli w części 1 tego załącznika.
- (3) Całe terytorium Kanady, z wyjątkiem regionu Doliny Okanagan w Kolumbii Brytyjskiej, jest obecnie wymienione w części 1 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, jako posiadające zezwolenie na wywóz do Unii m.in. owiec domowych (*Ovis aries*) i kóz domowych (*Capra hircus*) przeznaczonych do wykorzystania po przywozie do hodowli lub produkcji i posiadających świadectwo weterynaryjne zgodne ze wzorem OVI-X. Kanada nie jest jednak wymieniona w kolumnie 6 tabeli w części

1 tego załącznika jako posiadająca status oficjalnie uznanej za wolną od brucelozy, do celów wywozu do Unii żywych zwierząt posiadających świadectwo zgodne z tym wzorem.

- (4) Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami⁽⁴⁾ określa m.in. warunki, które państwa członkowskie lub regiony muszą spełniać, aby zostać oficjalnie uznane za wolne od brucelozy.
- (5) Dyrektywa 2004/68/WE stanowi ponadto, że w przypadku gdy Unia może formalnie uznać równoważność urzędowych gwarancji zdrowotnych przewidzianych przez państwo trzecie, specjalne warunki zdrowotne dotyczące wprowadzania żywych zwierząt kopytnych z tego państwa trzeciego do Unii mogą być oparte na tych gwarancjach.
- (6) Kanada przekazała Komisji dokumentację potwierdzającą spełnianie warunków określonych w dyrektywie 91/68/EWG w celu uznania całego terytorium tego państwa trzeciego za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*) dla celów wywozu do Unii owiec domowych (*Ovis aries*) i kóz domowych (*Capra hircus*) przeznaczonych do wykorzystania po przywozie do hodowli lub produkcji i posiadających świadectwo weterynaryjne zgodne ze wzorem OVI-X określonym w części 2 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.
- (7) Na podstawie oceny przekazanej przez Kanadę dokumentacji należy to państwo trzecie uznać za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*). Należy zatem umieścić odpowiednią informację we wpisie dla tego państwa trzeciego w kolumnie 6 tabeli w części 1 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.
- (8) Ponadto zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 206/2010 przesyłki świeżego mięsa przeznaczonego do spożycia przez ludzi mogą być przywożone do Unii, pod warunkiem że pochodzą z krajów trzecich, ich terytoriów lub części wymienionych w części 1 załącznika II do tego rozporządzenia, dla których istnieje wymieniony w tej części wzór świadectwa weterynaryjnego odpowiadający danej przesyłce.
- (9) W części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 wymieniono cztery części terytorium Botswany jako regiony, z których dozwolony jest przywóz do Unii świeżego, odkostnionego i dojrzałego mięsa ze zwierząt kopytnych. Regiony te składają się z szeregu stref weterynaryjnego zwalczania chorób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 321.⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, s. 19.

- (10) W związku z wystąpieniem pryszczycy w regionie BW-1 w Botswanie rozporządzenie (UE) nr 206/2010 zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 801/2011 ⁽¹⁾ stanowi, że zezwolenie dla Botswany na wywóz świeżego, odkostnionego i dojrzałego mięsa ze zwierząt kopytnych z tego regionu do Unii podlega zawieszeniu od dnia 11 maja 2011 r. Region BW-1 składa się z ze stref 3c, 4b, 5, 6, 8, 9 i 18 weterynaryjnego zwalczania chorób.
- (11) W dniu 2 grudnia 2011 r. Botswana powiadomiła Komisję o zatwierdzeniu przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt stref 3c, 4b, 5, 6, 8, 9 i 18 weterynaryjnego zwalczania chorób jako wolnych od pryszczycy. W związku z powyższym zawieszenie zezwolenia na wywóz świeżego, odkostnionego i dojrzałego mięsa ze zwierząt kopytnych z tego regionu do Unii nie jest już konieczne.
- (12) Botswana zgłosiła jednak jeden obszar koło granicy z Zimbabwe, należący do strefy 6 weterynaryjnego zwalczania chorób, jako strefę ścisłego nadzoru i poinformowała, że całe bydło domowe w tej strefie zostało ubite.

Dla strefy tej nie należy przyznać zezwolenia na wywóz do Unii świeżego, odkostnionego i dojrzałego mięsa ze zwierząt kopytnych. Dlatego należy ją wyłączyć z regionu BW-1 wymienionego w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 206/2010.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 206/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I rozdział 1 wpis dotyczący Kanady otrzymuje brzmienie:

„CA – Kanada	CA-0	Cały kraj	POR-X		
	CA-1	Cały kraj oprócz regionu Doliny Okanagan Kolumbii Brytyjskiej, opisanego następująco: — od punktu na granicy Kanady i Stanów Zjednoczonych, o długości geograficznej 120°15' i szerokości geograficznej 49° — na północ do punktu o długości geograficznej 119°35' i szerokości geograficznej 50°30' — na północny-wschód do punktu o długości geograficznej 119° i szerokości geograficznej 50°45' — na południe do punktu na granicy Kanady i Stanów Zjednoczonych, o długości geograficznej 118°15' szerokości geograficznej 49°	BOV-X, OVI-X, OVI-Y RUM (*)	A	IVb IX V"

- 2) w załączniku II rozdział 1 wpis dotyczący Botswany otrzymuje brzmienie:

„BW – Botswana	BW-0	Cały kraj	EQU, EQW				
	BW-1	Strefy 3c, 4b, 5, 6, 8, 9 i 18, z wyjątkiem strefy intensywnego nadzoru w strefie 6, między granicą z Zimbabwe a drogą szybkiego ruchu A1	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1	11 maja 2011 r.	26 czerwca 2012 r.
	BW-2	Strefy 10, 11, 13 i 14 weterynaryjnego zwalczania chorób	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1		7 marca 2002 r.
	BW-3	Strefa 12 weterynaryjnego zwalczania chorób	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1	20 października 2008 r.	20 stycznia 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 10.8.2011, s. 27.

BW-4	Strefa 4a weterynaryjnego zwalczania chorób, z wyjątkiem buforowej strefy ścisłego nadzoru w pasie 10 km wzdłuż granicy ze strefą szczepień przeciwko pryszczycy i obszarów gospodarowania przyrodą	BOV	F	1		18 lutego 2011 r.”
------	---	-----	---	---	--	--------------------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 547/2012**z dnia 25 czerwca 2012 r.****w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do
wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp do wody****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być określone przez Komisję dla produktów związanych z energią, których wielkość sprzedaży jest znacząca, które mają istotny wpływ na środowisko naturalne i które posiadają znaczący potencjał w zakresie poprawy ich ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów.
- (2) Artykuł 16 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE stanowi, że zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 3 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu Komisja wprowadza odpowiednio środki wykonawcze dla produktów wykorzystywanych w systemach o napędzie elektrycznym, takich jak pompy do wody.
- (3) Pompy do wody stanowiące część systemów o napędzie elektrycznym są nieodzowne na potrzeby różnorodnych procesów pompowania. Łączny potencjał opłacalnej ekonomicznie poprawy efektywności energetycznej takich układów pompowania wynosi 20–30 %. Choć największe oszczędności uzyskać można w napędach, jednym z czynników przyczyniających się do takiej poprawy są efektywne pod względem energetycznym pompy. Pompy do wody są zatem priorytetowym produktem, dla którego należy ustanowić wymogi dotyczące ekoprojektu.
- (4) W skład systemów o napędzie elektrycznym wchodzi różne produkty związane z energią, takie jak silniki, napędy, pompy czy wentylatory. Jednym z takich produktów są pompy do wody. Minimalne wymogi dla silników zostały ustanowione w oddzielnym środku – rozporządzeniu Komisji (WE) nr 640/2009⁽²⁾. W niniejszym rozporządzeniu określono zatem jedynie minimalne wymogi dotyczące parametrów działania pomp do wody bez napędu.

- (5) Wiele pomp stanowi element innych produktów i nie są one wprowadzane do obrotu oddzielnie. Aby potencjał opłacalnego ekonomicznie oszczędzania energii mógł zostać w pełni wykorzystany, pompy do wody stanowiące część innych produktów powinny również zostać objęte przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (6) Komisja wykonała badanie przygotowawcze, w ramach którego przeanalizowano techniczne, ekologiczne i ekonomiczne aspekty pomp do wody. Badanie przeprowadzono przy udziale zainteresowanych stron z Unii i państw trzecich, a jego wyniki zostały podane do publicznej wiadomości.
- (7) W badaniu przygotowawczym wskazano, że pompy do wody wprowadza się w dużych ilościach do obrotu na rynku unijnym. Ich zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania stanowi najistotniejszy aspekt środowiskowy wszystkich faz cyklu życia, przy czym takie zużycie energii elektrycznej wyniosło 109 TWh w roku 2005, co odpowiada 50 Mt emisji CO₂. Wobec braku środków ograniczających to zużycie przewiduje się, że w 2020 r. wzrośnie ono do 136 TWh. Wskazano, że zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania można znacznie ograniczyć.
- (8) W badaniu przygotowawczym stwierdzono, że zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania jest jedynym znaczącym parametrem dotyczącym ekoprojektu związanym z projektem produktu, o którym mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2009/125/WE.
- (9) Zmniejszenie zużycia energii elektrycznej przez pompy do wody w fazie użytkowania należy osiągnąć poprzez zastosowanie istniejących, niezastrzeżonych i oszczędnych rozwiązań technicznych, co doprowadzi do zmniejszenia łącznych wydatków na zakup i eksploatację.
- (10) Wymogi dotyczące ekoprojektu powinny harmonizować wymogi dotyczące zużycia energii przez pompy do wody w całej Unii Europejskiej, co przyczyni się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego i podniesienia efektywności środowiskowej tych produktów.
- (11) Producenci powinni mieć wystarczająco dużo czasu na zmodyfikowanie projektów swoich produktów. Harmonogram powinien umożliwiać uniknięcie negatywnych skutków dla funkcjonalności pomp do wody i uwzględnienie wpływu na koszty ponoszone przez producentów, w szczególności przez małe i średnie przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zapewnieniu terminowej realizacji celów niniejszego rozporządzenia.
- (12) Zużycie energii należy ustalać w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury pomiarów, uwzględniającej powszechnie uznane najnowocześniejsze metody,

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2009, s. 26.

w tym, o ile to możliwe, zharmonizowane normy przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne wymienione w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾.

- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno doprowadzić do upowszechnienia na rynku technologii zmniejszających oddziaływanie pomp do wody na środowisko w cyklu życia, prowadząc do szacunkowych oszczędności energii elektrycznej wynoszących 3,3 TWh do 2020 r. w porównaniu ze scenariuszem zakładającym niepodjęcie żadnych działań.
- (14) Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE w niniejszym rozporządzeniu należy określić mające zastosowanie procedury oceny zgodności.
- (15) W celu ułatwienia kontroli zgodności producenci powinni dostarczać informacje w dokumentacji technicznej, o której mowa w załącznikach IV i V do dyrektywy 2009/125/WE.
- (16) W celu dalszego ograniczenia oddziaływania pomp do wody na środowisko producenci powinni dostarczyć stosowne informacje dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania po zakończeniu eksploatacji.
- (17) Należy określić poziomy odniesienia dla obecnie dostępnych technologii zapewniających niskie zużycie energii. Przyczyni się to do zapewnienia powszechnego i łatwego dostępu do informacji, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw, co dodatkowo ułatwi wykorzystanie najlepszych dostępnych technik zmniejszania zużycia energii.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 2009/125/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wymogi dotyczące ekoprojektu dla wprowadzania na rynek pomp wirowych do wody służących do pompowania wody czystej, w tym pomp stanowiących integralną część innych produktów.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
- a) pomp do wody przeznaczonych wyłącznie do pompowania wody czystej w temperaturze poniżej -10°C lub powyżej 120°C , z wyjątkiem wymogów w zakresie informacji określonych w załączniku II pkt 2 ppkt 11–13;
 - b) pomp do wody przeznaczonych wyłącznie do zastosowań pożarniczych;
 - c) wyporowych pomp do wody;
 - d) samozasysających pomp do wody.

Artykuł 2

Definicje

W uzupełnieniu definicji wymienionych w dyrektywie 2009/125/WE stosuje się następujące definicje:

- 1) „*pompa do wody*” to maszyna robocza, która przenosi wodę czystą za pomocą działania sił fizycznych lub mechanicznych, mająca jedną z następujących konstrukcji:
 - pompa do wody z wlotem osiowym i korpusem łożyskowym (ESOB),
 - monoblokowa pompa do wody z wlotem osiowym (ESCC),
 - monoblokowa pompa do wody z wlotem osiowym *in-line* (ESCCi),
 - pionowa wielostopniowa pompa do wody (MS-V),
 - wielostopniowa głębinowa pompa do wody (MSS);
- 2) „*pompa do wody z wlotem osiowym*” oznacza jednostopniową dławnicową pompę wirową do wody z wlotem osiowym przewidzianą dla wartości ciśnień do 16 barów, o wyróżniku szybkoobrotowości n_s od 6 do 80 obr./min, minimalnej wydajności wynoszącej $6\text{ m}^3/\text{h}$ ($1,667 \cdot 10^{-3}\text{ m}^3/\text{s}$), maksymalnej mocy na wale wirnika wynoszącej 150 kW, maksymalnej wysokości podnoszenia wynoszącej 90 m przy nominalnej prędkości obrotowej 1 450 obr./min oraz maksymalnej wysokości podnoszenia wynoszącej 140 m przy nominalnej prędkości obrotowej 2 900 obr./min;
- 3) „*wydajność nominalna*” oznacza wysokość podnoszenia i wydajność gwarantowane przez producenta w normalnych warunkach eksploatacji;
- 4) „*dławnicowa*” oznacza pompę z uszczelnionym połączeniem wału pomiędzy wirnikiem w korpusie pompy i silnikiem. Silnik napędowy pozostaje suchy;
- 5) „*pompa do wody z wlotem osiowym i korpusem łożyskowym*” (ESOB) oznacza pompę do wody z wlotem osiowym posiadającą własne łożyska;
- 6) „*monoblokowa pompa do wody z wlotem osiowym*” (ESCC) oznacza pompę z wlotem osiowym, w której wał silnika został przedłużony, aby służył również jako wał pompy;
- 7) „*monoblokowa pompa do wody z wlotem osiowym in-line*” (ESCCi) oznacza pompę do wody, w której strona ssawna jest w jednej osi ze stroną odpływową;
- 8) „*pionowa wielostopniowa pompa do wody*” (MS-V) oznacza dławnicową wielostopniową ($i > 1$) pompę wirową do wody, w której wirniki zostały zamontowane na wale obracającym się w płaszczyźnie pionowej, przewidzianą dla wartości ciśnień do 25 barów, przy nominalnej prędkości obrotowej 2 900 obr./min i wydajności maksymalnej $100\text{ m}^3/\text{h}$ ($27,78 \cdot 10^{-3}\text{ m}^3/\text{s}$);
- 9) „*wielostopniowa głębinowa pompa do wody*” (MSS) oznacza wielostopniową ($i > 1$) pompę wirową do wody o nominalnej zewnętrznej średnicy osiowej wynoszącej 4 cale (10,16 cm) lub 6 cali (15,24 cm), przewidzianą do pracy w otworze z nominalną prędkością obrotową 2 900 obr./min w temperaturach roboczych w zakresie od 0°C do 90°C ;

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 21.7.1998, s. 37.

- 10) „pompa wirowa do wody” oznacza pompę do wody, która przenosi wodę za pomocą sił hydrodynamicznych;
- 11) „wyporowa pompa do wody” oznacza pompę do wody, która przenosi wodę poprzez zamknięcie dawki wody czystej i jej przetłoczenie do wylotu pompy;
- 12) „samozasysająca pompa do wody” oznacza pompę do wody, która przenosi wodę czystą i którą można uruchomić lub która działa również, gdy jest jedynie częściowo zalana wodą;
- 13) „woda czysta” oznacza wodę o maksymalnej zawartości nieabsorbujących wolnych cząstek stałych wynoszącej $0,25 \text{ kg/m}^3$ oraz o maksymalnej zawartości rozpuszczonych cząstek stałych wynoszącej 50 kg/m^3 , pod warunkiem że całkowita zawartość w wodzie substancji gazowych nie przekracza stopnia nasycenia. Nie uwzględnia się dodatków koniecznych do uniemożliwiania zamarzania wody w temperaturach do -10°C .

Dodatkowe definicje na potrzeby załączników II–V znajdują się w załączniku I.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące ekoprojektu

W załączniku II określono minimalne wymogi w zakresie sprawności i wymogi w zakresie informacji dla pomp wirowych do wody.

Wymogi dotyczące ekoprojektu mają zastosowanie zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1) od dnia 1 stycznia 2013 r. pompy do wody mają minimalną sprawność określoną w pkt 1 ppkt a) załącznika II;
- 2) od dnia 1 stycznia 2015 r. pompy do wody mają minimalną sprawność określoną w pkt 1 ppkt b) załącznika II;
- 3) od dnia 1 stycznia 2013 r. informacje podawane na pompach do wody są zgodne z wymogami określonymi w pkt 2 załącznika II.

Ocenę zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu należy przeprowadzić na podstawie wymogów określonych w załączniku III, wykonując stosowne pomiary i obliczenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2012 r.

W odniesieniu do pozostałych parametrów ekoprojektu, o których mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2009/125/WE, nie są konieczne żadne wymogi dotyczące ekoprojektu.

Artykuł 4

Ocena zgodności

Procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE, stanowi wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do tej dyrektywy lub system zarządzania służący ocenie zgodności określony w załączniku V do tej dyrektywy.

Artykuł 5

Procedura weryfikacji na potrzeby nadzoru rynku

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE, organy państw członkowskich stosują w odniesieniu do wymogów określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia procedurę weryfikacji określoną w załączniku IV do niego.

Artykuł 6

Parametry wzorcowe

Orientacyjne parametry wzorcowe dla najbardziej energooszczędnych pomp do wody dostępnych na rynku w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia określono w załączniku V.

Artykuł 7

Zmiany

Przed upływem czterech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu w kontekście postępu technicznego i przedstawia wyniki tego przeglądu Forum Konsultacyjnemu ds. Ekoprojektu. W przeglądzie należy dążyć do przyjęcia rozszerzonego podejścia do produktu.

Przed dniem 1 stycznia 2014 r. Komisja przeprowadza przegląd tolerancji stosowanych w metodyce obliczania efektywności energetycznej.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Definicje mające zastosowanie na potrzeby załączników II–V

Na potrzeby załączników II–V stosuje się następujące definicje:

- 1) „wirnik” oznacza obracający się element pompy wirowej, który przenosi energię na wodę;
- 2) „wirnik pełnowymiarowy” oznacza wirnik o maksymalnej średnicy, dla której w katalogach producentów pomp do wody podaje się charakterystykę danej wielkości pompy;
- 3) „wyróżnik szybkobieżności” (n_s) oznacza wartość wymiarową charakteryzującą kształt wirnika pompy do wody za pomocą takich parametrów, jak: wysokość podnoszenia, wydajność i prędkość obrotowa (n);

$$n_s = n \cdot \frac{\sqrt{Q_{BEP}}}{(1/3 H_{BEP})^{3/4}} \quad [\text{min}^{-1}]$$

gdzie

- „wysokość podnoszenia” (H) oznacza wzrost energii hydraulicznej wody w metrach (m), powodowany przez pompę do wody w określonym punkcie pracy pompy,
 - „prędkość obrotowa” (n) oznacza liczbę obrotów wału na minutę (obr./min),
 - „wydajność” (Q) oznacza objętościowe natężenie przepływu wody (m^3/s) przez pompę do wody,
 - „liczba stopni” (i) to liczba wirników w układzie szeregowym w pompie do wody,
 - „optymalny punkt pracy pompy” (BEP) oznacza punkt pracy pompy do wody, w którym osiąga ona najwyższą sprawność mierzoną dla zimnej wody czystej;
- 4) „sprawność pompy” (η) oznacza stosunek energii mechanicznej przekazywanej cieczy w trakcie jej przepływu przez pompę do wody i mechanicznej energii wejściowej pobieranej przez pompę na wale;
 - 5) „zimna woda czysta” oznacza wodę czystą, którą należy stosować do prób pomp, o maksymalnej lepkości kinematycznej wynoszącej $1,5 \times 10^{-6} \text{ m}^2/\text{s}$, maksymalnej gęstości wynoszącej $1\,050 \text{ kg/m}^3$ i maksymalnej temperaturze wynoszącej 40°C ;
 - 6) „obciążenie częściowe” (PL) oznacza punkt pracy pompy do wody przy wydajności wynoszącej 75 % w BEP;
 - 7) „przeciążenie” (OL) oznacza punkt pracy pompy do wody przy wydajności wynoszącej 110 % w BEP;
 - 8) „wskaźnik minimalnej energochłonności” (MEI) oznacza bezwymiarową jednostkę skalarną sprawności pompy do wody dla BEP, PL i OL;
 - 9) „C” oznacza wartość stałą dla każdego określonego rodzaju pomp do wody, określającą ilościowo różnice w zakresie sprawności różnych rodzajów pomp.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące ekoprojektu dla pomp do wody

1. WYMOGI DOTYCZĄCE SPRAWNOŚCI

- a) Od dnia 1 stycznia 2013 r. pompy do wody mają minimalną sprawność:
- w optymalnym punkcie pracy pompy (BEP) wynoszącą co najmniej $(\eta_{BEP})_{\min \text{ requ}}$ mierzoną zgodnie z przepisami załącznika III i obliczaną przy wartości stałej C dla MEI = 0,1 zgodnie z przepisami załącznika III,
 - przy obciążeniu częściowym pompy (PL) wynoszącą co najmniej $(\eta_{PL})_{\min \text{ requ}}$ mierzoną zgodnie z przepisami załącznika III i obliczaną przy wartości stałej C dla MEI = 0,1 zgodnie z przepisami załącznika III,
 - przy przeciążeniu pompy (OL) wynoszącą co najmniej $(\eta_{OL})_{\min \text{ requ}}$ mierzoną zgodnie z przepisami załącznika III i obliczaną przy wartości stałej C dla MEI = 0,1 zgodnie z przepisami załącznika III.
- b) Od dnia 1 stycznia 2015 r. pompy do wody mają minimalną sprawność:
- w optymalnym punkcie pracy pompy (BEP) wynoszącą co najmniej $(\eta_{BEP})_{\min \text{ requ}}$ mierzoną zgodnie z przepisami załącznika III i obliczaną przy wartości stałej C dla MEI = 0,4 zgodnie z przepisami załącznika III,
 - przy obciążeniu częściowym pompy (PL) wynoszącą co najmniej $(\eta_{PL})_{\min \text{ requ}}$ mierzoną zgodnie z przepisami załącznika III i obliczaną przy wartości stałej C dla MEI = 0,4 zgodnie z przepisami załącznika III,
 - przy przeciążeniu pompy (OL) wynoszącą co najmniej $(\eta_{OL})_{\min \text{ requ}}$ mierzoną zgodnie z przepisami załącznika III i obliczaną przy wartości stałej C dla MEI = 0,4 zgodnie z przepisami załącznika III.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE INFORMACJI O PRODUKCIE

Od dnia 1 stycznia 2013 r. informacje na temat pomp do wody, o których mowa w art. 1, określone w pkt 1–15 muszą być przedstawiane w widoczny sposób:

- a) w dokumentacji technicznej pompy do wody;
- b) na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów pomp do wody.

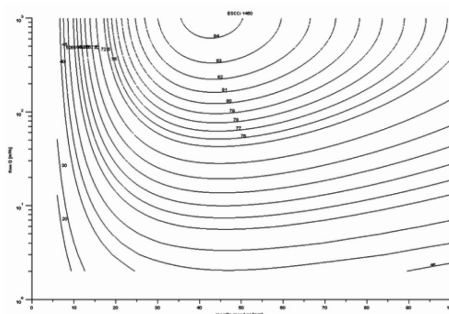
Informacje przedstawia się w kolejności określonej w pkt 1–15. Informacje, o których mowa w pkt 1 i 3–6, umieszcza się w sposób trwały na tabliczce znamionowej pompy do wody lub w jej pobliżu.

- 1) Wskaźnik minimalnej energochłonności: $MEI \geq [x,xx]$;
- 2) tekst standardowy: „Wartość wzorcowa dla pomp do wody mających najwyższą sprawność wynosi $MEI \geq 0,70$ ”, lub ewentualnie wskazanie „Wartość wzorcowa $MEI \geq 0,70$ ”;
- 3) rok produkcji;
- 4) nazwa lub znak towarowy producenta, numer w rejestrze przedsiębiorstw oraz miejsce produkcji;
- 5) oznaczenie typu i wielkości produktu;
- 6) sprawność pompy do wody (%) przy zmniejszonej średnicy wirnika $[xx,x]$ lub ewentualnie wskazanie $[-,-]$;
- 7) krzywa charakterystyki pompy z uwzględnieniem sprawności pompy;
- 8) tekst standardowy: „Sprawność pompy z wirnikiem o zmniejszonej średnicy jest zwykle niższa niż sprawność pompy z wirnikiem pełnowymiarowym. Zmniejszenie średnicy wirnika spowoduje dostosowanie pompy do ustalonego punktu pracy, a co za tym idzie – do zmniejszenia zużycia energii. Wskaźnik minimalnej energochłonności (MEI) podano w oparciu o średnicę wirnika pełnowymiarowego.”;
- 9) tekst standardowy: „Działanie tej pompy o zmiennych punktach pracy może być bardziej efektywne i ekonomiczne w przypadku stosowania sterowania, np. za pomocą napędu o zmiennej prędkości obrotowej, który dostosowuje wydajność pompy do systemu.”;
- 10) informacje dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania po zakończeniu eksploatacji;
- 11) tekst standardowy dla pomp do wody przeznaczonych wyłącznie do pompowania wody czystej w temperaturach poniżej -10 °C : „Przeznaczona do pracy wyłącznie w temperaturach poniżej -10 °C ”;

- 12) tekst standardowy dla pomp do wody przeznaczonych wyłącznie do pompowania wody czystej w temperaturach powyżej 120 °C: „Przeznaczona do pracy wyłącznie w temperaturach powyżej 120 °C”;
- 13) w przypadku pomp przeznaczonych w szczególności do celów pompowania wody czystej w temperaturach poniżej – 10 °C lub powyżej 120 °C producent musi opisać stosowne parametry techniczne i charakterystyki;
- 14) tekst standardowy: „Informacje na temat sprawności wzorcowej można znaleźć na stronie internetowej [www.xxxxxxxx.xxx]”;
- 15) wykres sprawności wzorcowej dla $MEI = 0,7$ dla pompy w oparciu o model przedstawiony na rysunku. Podobny wykres sprawności wzorcowej przedstawia się dla $MEI = 0,4$.

Rysunek

Przykład wykresu sprawności wzorcowej dla pompy ESOB 2900

Można dodawać dalsze informacje, a także uzupełniać je wykresami, rysunkami lub symbolami.

ZAŁĄCZNIK III

Pomiary i obliczenia

Na potrzeby zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia pomiary i obliczenia wykonuje się przy użyciu zharmonizowanych norm, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub przy użyciu innych wiarygodnych, dokładnych i powtarzalnych metod, uwzględniających powszechnie uznane najnowsze osiągnięcia w tej dziedzinie, których wyniki uznaje się za obarczone niską niepewnością. Spełnione muszą zostać wszystkie podane niżej parametry techniczne.

Wydajność pompy określoną w załączniku I mierzy się dla wartości wysokości podnoszenia i wydajności odpowiadających optymalnemu punktowi pracy pompy (BEP), częściowemu obciążeniu (PL) i przeciążeniu (OL) dla średnicy wirnika pełnowymiarowego i dla zimnej wody czystej.

Wzór do celów obliczania wymaganej minimalnej sprawności w optymalnym punkcie pracy pompy (BEP) jest następujący:

$$(\eta_{BEP})_{\min, \text{requ}} = 88,59 x + 13,46 y - 11,48 x^2 - 0,85 y^2 - 0,38 x y - C_{\text{Pump Type, rpm}}$$

gdzie

$x = \ln(n_s)$; $y = \ln(Q)$, a $\ln$ = logarytm naturalny oraz Q = wydajność w $[m^3/h]$; n_s = wyróżnik szybkobieżności w $[min^{-1}]$; C = wartość z tabeli

Wartość parametru C zależy od rodzaju pompy i jej nominalnej prędkości obrotowej, a także od wartości MEI.

Tabela

Wskaźnik minimalnej energochłonności (MEI) i odpowiadające mu wartości C zależne od rodzaju i prędkości obrotowej pompy

$C_{\text{PumpType, rpm}}$ \ Wartość C dla MEI	MEI = 0,10	MEI = 0,40
C (ESOB, 1 450)	132,58	128,07
C (ESOB, 2 900)	135,60	130,27
C (ESCC, 1 450)	132,74	128,46
C (ESCC, 2 900)	135,93	130,77
C (ESCCI, 1 450)	136,67	132,30
C (ESCCI, 2 900)	139,45	133,69
C (MS-V, 2 900)	138,19	133,95
C (MSS, 2 900)	134,31	128,79

Wymogi dotyczące warunków obciążenia częściowego (PL) i przeciążenia (OL) ustalono na poziomie nieco niższym niż wartości dla wydajności 100 % (η_{BEP}).

$$(\eta_{PL})_{\min, \text{requ}} = 0,947 \cdot (\eta_{BEP})_{\min, \text{requ}}$$

$$(\eta_{OL})_{\min, \text{requ}} = 0,985 \cdot (\eta_{BEP})_{\min, \text{requ}}$$

Wszystkie wartości sprawności opierają się na średnicy wirnika pełnowymiarowego (niezmniejszonej). Próby dla pionowych wielostopniowych pomp do wody należy prowadzić z użyciem pompy w wykonaniu trzystopniowym ($i = 3$). Próby dla wielostopniowych głębinowych pomp do wody należy prowadzić z użyciem pompy w wykonaniu dziewięciostopniowym ($i = 9$). Jeśli w ofercie nie ma pomp o powyższej liczbie stopni dla danego asortymentu, na potrzeby prób należy wybrać pompę o najbliższej wyższej liczbie stopni znajdującą się w asortymencie.

ZAŁĄCZNIK IV

Procedura weryfikacji na potrzeby nadzoru rynku

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE, organy państw członkowskich stosują następującą procedurę weryfikacji dla wymogów określonych w załączniku II.

- 1) Organy państwa członkowskiego sprawdzają jeden egzemplarz dla danego modelu i przedkładają informacje na temat wyników badań organom innych państw członkowskich.
- 2) Model uznaje się za zgodny z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeśli sprawność pompy do wody w każdym ze stanów BEP, PL i OL (η_{BEP} , η_{PL} , η_{OL}) nie jest niższa od wartości określonych w załączniku II o więcej niż 5 %.
- 3) W przypadku nieosiągnięcia wyniku, o którym mowa w pkt 2 powyżej, organ nadzoru rynku wykonuje badania trzech dodatkowych egzemplarzy wybranych losowo i przedkłada informacje na temat wyników badań organom innych państw członkowskich i Komisji Europejskiej.
- 4) Model uznaje się za zgodny z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeśli wynik każdej z następujących trzech prób jest pozytywny:
 - średnia arytmetyczna BEP (η_{BEP}) dla trzech egzemplarzy nie jest mniejsza od wartości określonych w załączniku II o więcej niż 5 %, oraz
 - średnia arytmetyczna PL (η_{PL}) dla trzech egzemplarzy nie jest mniejsza od wartości określonych w załączniku II o więcej niż 5 %, oraz
 - średnia arytmetyczna OL (η_{OL}) dla trzech egzemplarzy nie jest mniejsza od wartości określonych w załączniku II o więcej niż 5 %.
- 5) Jeżeli wyniki, o których mowa w pkt 4, nie zostaną uzyskane, uznaje się, że model nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.

Na potrzeby zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie stosują procedury, o których mowa w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, oraz zharmonizowane normy, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, inne wiarygodne, dokładne i powtarzalne metody, uwzględniające powszechnie uznane najnowsze osiągnięcia w tej dziedzinie, których wyniki uznaje się za obciążone niską niepewnością.

ZAŁĄCZNIK V

Parametry wzorcowe, o których mowa w art. 6

W momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia parametrem wzorcowym dla najlepszej dostępnej na rynku technologii dla pomp do wody jest wskaźnik minimalnej energochłonności (MEI) $\geq 0,70$.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 548/2012

z dnia 25 czerwca 2012 r.

wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1458/2007 w odniesieniu do przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, wysyłanych z Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Wietnamu, oraz poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

- (1) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek złożony na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz objęcie rejestracją przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, wysyłanych z Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Wietnamu.
- (2) Wniosek został złożony w dniu 17 kwietnia 2012 r. przez przedsiębiorstwo Société BIC, unijnego producenta zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień.

B. PRODUKT

- (3) Produktami, których dotyczy możliwe obchodzenie środków, są zapalniczki kieszonkowe gazowe jednorazowe, działające na krzemień, objęte obecnie kodem CN ex 9613 10 00, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”).
- (4) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt, jak ten określony w poprzednim motywie, ale wysyłany z Wietnamu, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Wietnamu, objęty obecnie tym samym kodem CN co produkt objęty postępowaniem („produkt objęty dochodzeniem”).

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (5) Środkami obecnie obowiązującymi, które być może są obchodzone, są środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1458/2007 ⁽²⁾.
- (6) Dochodzenie w sprawie obejścia środków w odniesieniu do przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych

jednorazowych, działających na krzemień oraz niektórych zapalniczek kieszonkowych do wielokrotnego napełniania, działających na krzemień, zostało również przeprowadzone w latach 1998-1999 i doprowadziło do rozszerzenia cła stosowanego względem przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych zapalniczek kieszonkowych jednorazowych, nadających się do wielokrotnego napełniania, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej lub wysyłanych lub pochodzących z Tajwanu oraz na przywóz zapalniczek jednorazowych wysyłanych lub pochodzących z Tajwanu ⁽³⁾.

D. PODSTAWA WNIOSKU

- (7) Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, są obchodzone poprzez dokonywanie montażu w Wietnamie.
- (8) Przedstawione dowody *prima facie* są następujące:
- (9) We wniosku wskazano, że po wprowadzeniu środków w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zaszła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu do Unii oraz że nie ma innego wystarczającego powodu lub uzasadnienia tej zmiany niż nałożenie cła.
- (10) Zmiana ta wydaje się wynikać z montażu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, dokonywanego w Wietnamie.
- (11) Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Wydaje się, że znaczne wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem zastąpiły przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istnieją wystarczające dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem dokonywany jest po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.
- (12) Wreszcie wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż ceny produktu objętego dochodzeniem są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 12.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 1.

- (13) Jeżeli podczas dochodzenia zidentyfikowane zostaną praktyki objęte art. 13 rozporządzenia podstawowego, inne niż montaż, mające na celu obejście środków poprzez Wietnam, dochodzenie może objąć również takie praktyki.

E. PROCEDURA

- (14) W związku z powyższym Komisja stwierdza, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz objęcie rejestracją przywozu produktu objętego dochodzeniem, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Wietnamu, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

- (15) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesyła kwestionariusze do znanych eksporterów/producentów oraz znanych zrzeszeń eksporterów/producentów w Wietnamie, do znanych eksporterów/producentów oraz znanych zrzeszeń eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej, do znanych importerów i znanych zrzeszeń importerów w Unii oraz do władz Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu. Informacje, w stosownych przypadkach, mogą pochodzić również od przemysłu unijnego.

- (16) W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny niezwłocznie skontaktować się z Komisją, ale nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, oraz wystąpić o kwestionariusz w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę fakt, że termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia dotyczy wszystkich zainteresowanych stron.

- (17) Władze Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu zostaną powiadomione o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

- (18) Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchiwać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie przywozu z wymogu rejestracji lub podlegania środkom

- (19) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z wymogu rejestracji lub podlegania środkom, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.

- (20) Ponieważ możliwe obchodzenie środków występuje poza Unią, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zwolnienia mogą zostać przyznane wietnamskim producentom zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, którzy mogą

wykazać, że nie są powiązani⁽¹⁾ z jakimkolwiek producentem podlegającym wymienionym środkom⁽²⁾, oraz w odniesieniu do których ustalono, że nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście środków, określonych w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

- (21) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem powinien zostać poddany rejestracji w celu dopilnowania, by, jeśli w wyniku dochodzenia zostanie stwierdzone obchodzenie środków, cła antydumpingowe mogły być pobrane w odpowiedniej wysokości od dnia wprowadzenia rejestracji tego przywozu wysyłanego z Wietnamu.

G. TERMINY

- (22) W interesie dobrego zarządzania należy określić terminy, w których:
- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,
 - producenci z Wietnamu mogą złożyć wniosek o zwolnienie przywozu z wymogu rejestracji lub podlegania środkom,
 - zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.
- (23) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie wskazanym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego, za powiązane uznaje się osoby tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) dowolna osoba, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5% akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio bądź pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

⁽²⁾ Jednak nawet jeżeli producenci są powiązani w wyżej wymieniony sposób z przedsiębiorstwami podlegającymi obowiązującym środkom wprowadzonym względem przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (pierwotne środki antydumpingowe), zwolnienie może zostać przyznane, jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami podlegającymi pierwotnym środkom zostało ustanowione lub wykorzystane w celu obejścia środków pierwotnych.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (24) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (25) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.
- (26) Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

- (27) Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy, poczynwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (28) Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾.

K. RZECZNIK PRAW STRON

- (29) Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.
- (30) Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron umożliwi także zorganizowanie przesłuchania z udziałem stron, pozwalającego na przedstawienie różnych stanowisk i odpierających je argumentów.
- (31) Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych

rzecznika praw stron w Dyrekcji Generalnej ds. Handlu:
http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się dochodzenie na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 celem ustalenia, czy przywóz do Unii zapalniczek kieszonek gazowych jedno-razowych, działających na krzemień, wysyłanych z Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Wietnamu, objętych obecnie kodem CN ex 9613 10 00 (kod TARIC 9613 10 00 12), stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1458/2007.

Artykuł 2

Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 organy celne podejmują właściwe kroki w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja, w drodze rozporządzenia, może nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze należy składać do Komisji w terminie 15 dni od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

3. Producenci w Wietnamie ubiegający się o zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom muszą przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w tym samym terminie 37 dni.

4. Zainteresowane strony mogą również składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 37 dni.

5. Zainteresowane strony proszone są o składanie wszystkich oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej (oświadczenia niepoufne pocztą elektroniczną, poufne na płytach CD-R/DVD) oraz o wskazanie swojej nazwy, adresu, adresu e-mail, numeru telefonu i faksu. Niemniej jednak pełnomocnictwa, podpisane poświadczenia, oraz ich aktualizacje, towarzyszące odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu należy składać w formie papierowej, tj. pocztą lub osobiście, na adres podany poniżej. Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jeżeli

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

zainteresowana strona nie może przekazać oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej, musi niezwłocznie poinformować o tym Komisję. Zainteresowane strony mogą uzyskać dodatkowe informacje dotyczące korespondencji z Komisją na odpowiedniej stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence>.

Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „For inspection by interested parties”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIA

Faks: +32 2 29 93988

E-mail: trade-lighters-circumvention@ec.europa.eu

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 549/2012**z dnia 25 czerwca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	TR	62,0
	ZZ	62,0
0707 00 05	MK	18,0
	TR	95,4
	ZZ	56,7
0709 93 10	TR	99,4
	ZZ	99,4
0805 50 10	AR	72,8
	TR	91,2
	UY	96,4
	ZA	90,3
	ZZ	87,7
0808 10 80	AR	151,5
	BR	93,1
	CH	68,9
	CL	100,3
	NZ	130,7
	US	121,2
	UY	61,6
	ZA	97,0
	ZZ	103,0
0809 10 00	TR	212,4
	ZZ	212,4
0809 29 00	TR	404,0
	ZZ	404,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 550/2012**z dnia 25 czerwca 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych cel stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 526/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 21.6.2012, s. 16.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych cel przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 26 czerwca 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	37,58	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	37,58	3,33
1701 13 10 ⁽¹⁾	37,58	0,01
1701 13 90 ⁽¹⁾	37,58	3,63
1701 14 10 ⁽¹⁾	37,58	0,01
1701 14 90 ⁽¹⁾	37,58	3,63
1701 91 00 ⁽²⁾	46,85	3,41
1701 99 10 ⁽²⁾	46,85	0,28
1701 99 90 ⁽²⁾	46,85	0,28
1702 90 95 ⁽³⁾	0,47	0,23

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/322/WPZiB

z dnia 20 czerwca 2012 r.

zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii ⁽¹⁾.
- (2) Konieczne jest dalsze rozwinięcie stosowania art. 1 ust. 3 lit. b) i art. 1a ust. 2 lit. b) decyzji 2011/782/WPZiB.
- (3) Do decyzji 2011/782/WPZiB należy wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/782/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „b) zapewnianie, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej z przedmiotami, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także ubezpieczeń i reasekuracji, w odniesieniu do jakiegokolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub

wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do dostarczania związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Syrii lub w celu wykorzystania na terytorium Syrii.”;

2) art. 1a ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „b) finansowania lub pomocy finansowej związanej z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także ubezpieczeń i reasekuracji, w odniesieniu do jakiegokolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do dostarczania związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Syrii lub w celu wykorzystania na terytorium Syrii.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 22 czerwca 2012 r.

w sprawie zniesienia wstrzymania zobowiązań z Funduszu Spójności dla Węgier

(2012/323/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające Fundusz Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1164/94⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1084/2006 określono warunki mające zastosowanie do pomocy z Funduszu Spójności. Zgodnie z ust. 1 tego artykułu Rada może podjąć decyzję o wstrzymaniu całości albo części zobowiązań z Funduszu Spójności wobec danego państwa członkowskiego ze skutkiem od dnia 1 stycznia roku następującego po podjęciu decyzji o wstrzymaniu, jeżeli stwierdziła, zgodnie z art. 126 ust. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznego działania w odpowiedzi na zalecenie Rady wydane na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE.
- (2) W dniu 5 lipca 2004 r., w drodze decyzji 2004/918/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Węgrzech⁽²⁾, Rada stwierdziła, zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), że na Węgrzech występuje nadmierny deficyt. W dniu 5 lipca 2004 r. Rada przyjęła pierwsze zalecenie, w dniu 8 marca 2005 r. – drugie zalecenie oraz w dniu 10 października 2006 r. – trzecie zalecenie, które były skierowane do Węgier zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE. W dniu 7 lipca 2009 r. Rada przyjęła czwarte takie zalecenie (zwane dalej „zaleceniem Rady z dnia 7 lipca 2009 r.”) mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego najpóźniej do końca roku 2011.
- (3) W dniu 24 stycznia 2012 r. zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE Rada przyjęła decyzję 2012/139/UE ustalającą, czy Węgry podjęły skuteczne działania w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 7 lipca 2009 r.⁽³⁾, w której stwierdzono, że Węgry nie podjęły w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 7 lipca 2009 r. skutecznego działania w celu likwidacji nadmiernego deficytu budżetowego w wyznaczonym w zaleceniu terminie.

- (4) Dnia 13 marca 2012 r. w drodze decyzji wykonawczej 2012/156/UE w sprawie wstrzymania zobowiązań z Funduszu Spójności dla Węgier ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.⁽⁴⁾ Rada podjęła decyzję o wstrzymaniu części zobowiązań z Funduszu Spójności dla Węgier ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1084/2006. Decyzja w sprawie kwoty zobowiązań z Funduszu Spójności, która ma zostać wstrzymana, miała na celu zapewnienie zarówno skuteczności, jak i proporcjonalności wstrzymania, biorąc jednocześnie pod uwagę obecną ogólną sytuację gospodarczą w Unii i względne znaczenie Funduszu Spójności dla gospodarki danego państwa członkowskiego. Rada uznała za właściwe, by w przypadku pierwszego zastosowania art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1084/2006 do danego państwa członkowskiego, czyli Węgier, ustalić kwotę na poziomie 50 % przydziału z Funduszu Spójności na 2013 r., nie przekraczając maksymalnego poziomu 0,5 % nominalnego PKB tego państwa członkowskiego prognozowanego przez służby Komisji. W konsekwencji Rada podjęła decyzję o wstrzymaniu zobowiązań z Funduszu Spójności dla Węgier w kwocie 495 184 000 EUR ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.
- (5) Dnia 13 marca 2012 r. Rada wydała również zmienione zalecenie dla Węgier zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE (zwane dalej „zaleceniem Rady z dnia 13 marca 2012 r.”) ustanawiające na 2012 r. termin likwidacji nadmiernego deficytu budżetowego. W szczególności Węgrom zalecono przeprowadzenie dodatkowej konsolidacji fiskalnej w wysokości co najmniej ½ % PKB, poprzez dalsze doprecyzowanie i wdrożenie środków konsolidacji o charakterze strukturalnym, w celu osiągnięcia docelowej wartości deficytu na 2012 r. na poziomie 2,5 %; przeznaczenie ewentualnych nadzwyczajnych zysków na poprawę salda nominalnego; podjęcie w miarę potrzeby niezbędnych dodatkowych środków o charakterze strukturalnym w celu zagwarantowania, że deficyt w 2013 r. utrzyma się znacznie poniżej progu 3 % PKB; oraz włączenie do kolejnych ustaw budżetowych przepisów zapewniających wystarczający poziom rezerw. Jednocześnie Rada podkreśliła, że korekta budżetowa powinna przyczynić się do osiągnięcia tendencji spadkowej wskaźnika długu publicznego oraz że jest również konieczne, by była ona wspierana przez proponowane wzmocnienie ram zarządzania budżetem.
- (6) Dnia 23 kwietnia 2012 r. Węgry przedłożyły coroczną aktualizację programu konwergencji, w której przedstawiły swoją strategię budżetową w celu zapewnienia trwałej korekty nadmiernego deficytu do roku 2012. Oficjalne docelowe poziomy deficytu i planowana konsolidacja fiskalna są zgodne z zaleceniem Rady z dnia

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 79.⁽²⁾ Dz.U. L 389 z 30.12.2004, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 66 z 6.3.2012, s. 6.⁽⁴⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2012, s. 19.

13 marca 2012 r. W programie potwierdzono wcześniejszy średniookresowy cel budżetowy w wysokości 1,5 % PKB, którego osiągnięcie planuje się do 2013 r. Zgodnie z aktualizacją, dług publiczny ma być stale obniżany w całym okresie objętym programem do poziomu 77 % PKB w 2013 r. oraz poniżej 73 % PKB w 2015 r. W odniesieniu do reformy zarządzania budżetem, władze zapowiedziały, że będą one przedkładały Parlamentowi niezbędne poprawki podczas jego sesji wiosennej.

- (7) W oparciu o dostępne publicznie informacje Komisja stwierdziła w swoim komunikacie z dnia 30 maja 2012 r., że Węgry podjęły konieczne działania stanowiące odpowiedni postęp w kierunku korekty nadmiernego deficytu. W szczególności przewiduje się, że deficyt budżetowy wyniesie w 2012 r. 2,5 % PKB, a w 2013 r. utrzyma się na poziomie znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, zgodnie z zaleceniem Rady wydanym w marcu. W szczególności, biorąc również pod uwagę wszystkie publicznie dostępne informacje przekazane przez rząd od połowy marca, służby Komisji przewidują, że deficyt w 2013 r. wyniesie 2,7 % PKB. Biorąc również pod uwagę skutki związane z weryfikacją wzrostu potencjalnego PKB oraz przewidywanymi odchyleniami od standardowych elastyczności podatkowych, konsolidacja fiskalna w 2012 r. może być uznana za zasadniczo zgodną z tymi wymaganiami. Konieczne będzie jeszcze wykazanie wykorzystania nadzwyczajnych dochodów i uwzględnienia wystarczającego poziomu rezerw w przyszłych budżetach. Na podstawie prognozy z wiosny 2012 r. przewiduje się, że dług sektora instytucji rządowych i samorządowych obniży się do 78,5 % PKB w 2012 r., a w 2013 r. utrzyma nieznaczną tendencję spadkową. Co więcej, poczyniono pewne postępy w zakresie wzmocnienia ram zarządzania budżetem, ale przed końcem wiosennej sesji parlamentu muszą jeszcze zostać opracowane i przyjęte ważne reformy. W tym kontekście oraz również w świetle ostatnich, gorszych od przewidywanych wyników w zakresie

wzrostu w pierwszym kwartale, Komisja będzie nadal uważnie śledzić rozwój sytuacji budżetowej na Węgrzech.

- (8) Ogólnie Węgry podjęły konieczne działania korekcyjne w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 13 marca 2012 r. w celu skorygowania nadmiernego deficytu w terminie wyznaczonym przez Radę. Dlatego też należy uchylić decyzję wykonawczą 2012/156/UE w sprawie wstrzymania części zobowiązań z Funduszu Spójności.
- (9) Jeżeli w dowolnym momencie przed uchynieniem zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu podjęte działania okażą się niewystarczające, Rada, na podstawie zalecenia Komisji, powinna przyjąć nową decyzję na podstawie art. 126 ust. 8 TFUE. W takim przypadku Rada może na wniosek Komisji przyjąć decyzję o wstrzymaniu zobowiązań z Funduszu Spójności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zniesione zostaje częściowe wstrzymanie zobowiązań z Funduszu Spójności ustanowione w decyzji wykonawczej 2012/156/UE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

M. VESTAGER

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/324/WPZiB

z dnia 25 czerwca 2012 r.

w sprawie zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/784/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ⁽¹⁾ (EUPOL COPPS), którego obowiązywanie zostało po raz ostatni przedłużone decyzją Rady 2009/955/WPZiB ⁽²⁾ i które wygasło w dniu 31 grudnia 2010 r.
- (2) W dniu 17 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/784/WPZiB ⁽³⁾ w sprawie kontynuowania EUPOL COPPS od dnia 1 stycznia 2011 r., która została po raz ostatni zmieniona decyzją 2011/858/WPZiB ⁽⁴⁾. Decyzja 2010/784/WPZiB wygasa w dniu 30 czerwca 2012 r.
- (3) W dniu 4 maja 2012 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) zalecił przedłużenie EUPOL COPPS do dnia 30 czerwca 2013 r.
- (4) EUPOL COPPS powinna być przedłużona od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. na podstawie jej aktualnego mandatu.
- (5) Należy również ustalić finansową kwotę odniesienia na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.

- (6) EUPOL COPPS będzie prowadzona w kontekście sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/784/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia na pokrycie wydatków związanych z EUPOL COPPS w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 9 330 000 EUR”;

- 2) w art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja wygasa z dniem 30 czerwca 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2012 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 76.

⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 18.12.2010, s. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 54.

DECYZJA RADY 2012/325/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie i Sudanie Południowym**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 sierpnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/450/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Rosalind MARSDEN Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej w Sudanie (SPUE).
- (2) W dniu 1 sierpnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/499/WPZiB⁽²⁾, która zmieniła mandat i tytuł SPUE w związku z ogłoszeniem niepodległości przez Sudan Południowy. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 30 czerwca 2012 r.
- (3) Mandat SPUE należy przedłużyć o kolejne 12 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Rosalind MARSDEN jako SPUE w Sudanie i Sudanie Południowym zostaje niniejszym przedłużony do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może zostać skrócony, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2**Cele polityki**

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii wobec Sudanu i Sudanu Południowego oraz współpraca z ich rządami, Unią Afrykańską (UA), Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ) i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi w dążeniu do pokojowego współistnienia Sudanu i Sudanu Południowego jako dwóch samodzielnych, pokojowych i bogatych państw. Cele polityki Unii obejmują: aktywne przyczynianie się do rozwiązania otwartych kwestii wynikających z całościowego porozumienia pokojowego (CPA) oraz z sytuacji po jego wygaśnięciu i pomoc stronom

w realizacji uzgodnień; wspieranie starań o ustabilizowanie niespokojnego regionu wzdłuż granicy północ-południe między oboma państwami; propagowanie budowy instytucji oraz promowanie stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju Sudanu Południowego; wspieranie poszukiwania politycznego rozwiązania konfliktu w Darfurze; propagowanie wysiłków podejmowanych w celu rozwiązania konfliktu w jednostkach administracyjnych – Kordofanu Południowego i Nilu Błękitnego; propagowanie ładu demokratycznego, przejrzystych zasad odpowiedzialności i poszanowania praw człowieka, w tym współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym; zwiększanie zaangażowania w Sudanie Wschodnim; a także poprawa dostępu organizacji humanitarnych do całego terytorium zarówno Sudanu, jak i Sudanu Południowego.

Ponadto podstawą mandatu SPUE jest następujący cel polityki Unii: przyczynianie się do łagodzenia i eliminowania niebezpieczeństw zagrażających stabilności Sudanu Południowego i regionu ze strony Armii Bożego Oporu (LRA).

Artykuł 3**Mandat**

Dla osiągnięcia wymienionych celów polityki mandat SPUE obejmuje:

- a) utrzymywanie kontaktów z rządem Sudanu, rządem Sudanu Południowego, sudańskimi i południowosudańskimi partiami politycznymi, ugrupowaniami zbrojnymi i rebelianckimi w Sudanie i Sudanie Południowym, a także z organizacjami obywatelskimi i pozarządowymi oraz realizowanie w ten sposób celów polityki Unii;
- b) utrzymywanie ścisłej współpracy z ONZ, w tym z misją ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), tymczasowymi siłami bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA), specjalnym wysłannikiem ONZ, UA, a w szczególności z panelem wykonawczym wysokiego szczebla do spraw Sudanu (AUHIP), wspólną misją UA i ONZ w Darfurze (UNAMID), Ligą Państw Arabskich (LPA), Międzypaństwowym Organem ds. Rozwoju (IGAD) oraz innymi wiodącymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi;
- c) reprezentowanie Unii i promowanie – w stosownych przypadkach – celów jej polityki i jej stanowisk na forach międzynarodowych i publicznych;
- d) przyczynianie się do zwiększania spójności i skuteczności polityki Unii wobec Sudanu i Sudanu Południowego, z jednoczesnym promowaniem zgodnego międzynarodowego podejścia do tych dwóch państw;

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 11.8.2011, s. 50.

- e) dokonywanie wkładu w międzynarodowe wysiłki medialne AUHIP, aby ułatwić porozumienie między Sudanem a Sudanem Południowym co do nierozstrzygniętych kwestii związanych z CPA oraz znaleźć pluralistyczne rozwiązanie polityczne obecnego konfliktu w jednostkach administracyjnych – Kordofanu Południowego i Nilu Błękitnego;
- f) wspieranie realizacji kwestii uzgodnionych na mocy CPA i ewentualnego wdrożenia porozumień dotyczących sytuacji po wygaśnięciu CPA;
- g) promowanie budowania instytucji w Sudanie Południowym;
- h) wspieranie międzynarodowych starań na rzecz kompleksowego, pluralistycznego i trwałego porozumienia pokojowego dla Darfuru oraz propagowanie wykonania postanowień dokumentu z Ad-Dauhy, przy ścisłej współpracy z, odpowiednio, ONZ, UA, rządem Kataru i innymi zainteresowanymi podmiotami międzynarodowymi;
- i) propagowanie poszanowania praw człowieka poprzez utrzymywanie regularnych kontaktów z odpowiednimi organami Sudanu i Sudanu Południowego, Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, Urzędem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz z działającymi w regionie obserwatorami praw człowieka;
- j) przyczynianie się do wdrażania polityki Unii w dziedzinie praw człowieka – w tym wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet – oraz polityki Unii dotyczącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez monitorowanie rozwoju sytuacji i przygotowywanie dotyczących jej sprawozdań, a także formułowanie odnośnych zaleceń;
- k) przyczynianie się do wdrażania kompleksowego unijnego podejścia do Sudanu i Sudanu Południowego, które zostało uzgodnione przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 20 czerwca 2011 r.;
- l) wnoszenie wkładu – w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) – we współdziałanie Unii z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, aby wesprzeć wysiłki zmierzające ku łagodzeniu i eliminowaniu niebezpieczeństw zagrażających ludności cywilnej oraz stabilności Sudanu Południowego i regionu ze strony LRA;
- m) nadzorowanie i relacjonowanie, czy strony sudańska i południowosudańska przestrzegają odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009), 1919 (2010), 1990 (2011), 1996 (2011), 2024 (2011), 2046 (2012).

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami ESDZ i jej właściwych działów.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 1 900 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych oraz dotyczących bezpieczeństwa związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie tego personelu oddelegowanego jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE uzgadnia się, stosownie do przypadku, z państwem przyjmującym lub państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury Unii lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza Unią w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa specyficzne dla danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza Unią, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru prowadzenia misji;

d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

1. SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie konieczności SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane poprzez sieć COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

2. SPUE składa regularne sprawozdania KPiB dotyczące sytuacji w Darfurze oraz sytuacji w Sudanie i w Sudanie Południowym.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu, aby wszystkie instrumenty Unii i działania państw członkowskich były podejmowane w sposób spójny, aby zrealizować cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje działającym w regionie misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. SPUE utrzymuje ścisły kontakt w terenie z szefami delegatur Unii, w tym delegatur w Chartumie, Dżubie, Addis Abebie i Nowym Jorku, oraz z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

3. SPUE, w ścisłej koordynacji z szefem delegatury Unii w Dżubie, zapewnia wytyczne polityczne w wymiarze lokalnym szefowi misji EUAVSEC-South Sudan. SPUE oraz cywilny dowódca operacji konsultują się w miarę potrzeb.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca grudnia 2012 r. SPUE przedstawi Radzie, WP oraz Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/326/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Kaukazu Południowego i ds. kryzysu w Gruzji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 sierpnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/518/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Philippe'a LEFORTA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Kaukazu Południowego i ds. kryzysu w Gruzji. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 30 czerwca 2012 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych 12 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii, określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Philippe'a LEFORTA jako SPUE w regionie Kaukazu Południowego i ds. kryzysu w Gruzji zostaje niniejszym przedłużony do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w regionie Kaukazu Południowego z uwzględnieniem celów określonych w konkluzjach z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniu 1 września 2008 r. oraz w konkluzjach Rady z dnia 15 września 2008 r., jak również tych z dnia 27 lutego 2012 r. Cele te obejmują:

- a) zgodnie z istniejącymi mechanizmami, łącznie z Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i jej Grupą Mińską, zapobieganie konfliktom w regionie, wnoszenie wkładu w pokojowe rozwiązywanie konfliktów w regionie, z uwzględnieniem kryzysu w Gruzji i konfliktu w Górnym Karabachu, poprzez wspieranie powrotu uchodźców i wewnętrznych przesiedleńców oraz inne odpowiednie środki, a także sprzyjanie realizacji takiego rozwiązania zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego;
- b) podejmowanie konstruktywnych działań dotyczących regionu z głównymi zainteresowanymi podmiotami;

- c) propagowanie i dalsze wspieranie współpracy między Armenią, Azerbejdżanem i Gruzją oraz, w stosownych przypadkach, współpracy z krajami sąsiadującymi;
- d) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii w regionie.

Artykuł 3**Mandat**

Aby można było zrealizować cele polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) rozwijanie kontaktów z rządami, parlamentami, innymi kluczowymi podmiotami, instytucjami sądowymi i społeczeństwem obywatelskim w regionie;
- b) zachęcanie państw w regionie do współpracy w zakresie zagadnień regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, takich jak zagrożenia dla wspólnego bezpieczeństwa, zwalczanie terroryzmu, nielegalnego handlu i przestępczości zorganizowanej;
- c) wkład w pokojowe rozwiązywanie konfliktów zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego oraz sprzyjanie realizacji takich rozwiązań w ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych, OBWE oraz jej Grupą Mińską;
- d) w odniesieniu do kryzysu w Gruzji:
 - (i) pomoc w przygotowaniu międzynarodowych rozmów przewidzianych w pkt 6 porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r. („międzynarodowe rozmowy genewskie”) oraz w jego środkach wykonawczych z dnia 8 września 2008 r., w tym dotyczących rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa i stabilności w regionie, kwestii uchodźców i wewnętrznych przesiedleńców, na podstawie zasad uznanych na szczeblu międzynarodowym, oraz wszelkich innych tematów, wspólnie uzgodnionych przez strony;
 - (ii) pomoc w określeniu stanowiska Unii i reprezentowanie jej, na poziomie SPUE, podczas rozmów, o których mowa w ppkt (i);
 - (iii) ułatwianie wprowadzania w życie postanowień porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r. oraz jego środków wykonawczych z dnia 8 września 2008 r.;
- e) ułatwianie opracowywania i wprowadzania w życie środków budowy zaufania;
- f) pomoc w przygotowywaniu, w stosownych przypadkach, wkładu Unii w możliwe rozwiązanie konfliktu;
- g) intensyfikacja dialogu Unii z głównymi zainteresowanymi podmiotami w kwestiach związanych z regionem;
- h) wsparcie Unii w dalszym wypracowywaniu wszechstronnej polityki wobec Kaukazu Południowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 27.8.2011, s. 5.

- i) w ramach działań określonych w niniejszym artykule – przyczynianie się do realizacji polityki Unii w dziedzinie praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji pod tym względem i reagowanie na tę sytuację.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwych działów.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 2 000 000 EUR.
2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 lipca 2012 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami mandatu. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej

instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i członków personelu SPUE ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii w regionie lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie działania możliwe do zrealizowania, zgodnie z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza dostosowany do potrzeb misji plan bezpieczeństwa, oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, kontrolowanie zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu, a także przewidujący plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza Unią ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, opracowane na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru misji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz sprawozdania dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

SPUE regularnie składa KPiB i WP sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane poprzez sieć COREU. Na zalecenie KPiB lub WP, SPUE może złożyć sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu, aby wszystkie instrumenty Unii i działania państw członkowskich były podejmowane w sposób spójny, aby zrealizować cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Utrzymywana jest ścisła współpraca w terenie z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich, którzy

dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z szefem delegatury Unii w Gruzji, udziela szefowi Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia) porad i informacji dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. W miarę potrzeb SPUE i dowódca operacji cywilnych EUMM Georgia konsultują się ze sobą. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Do końca grudnia 2012 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu SPUE – szczegółowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/327/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w południowym regionie Morza Śródziemnego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/424/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Bernardina LEÓNA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w południowym regionie Morza Śródziemnego. Mandat SPUE wygasa w dniu 30 czerwca 2012 r.

(2) Mandat SPUE należy przedłużyć o kolejny okres 12 miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Bernardina LEÓNA jako SPUE w południowym regionie Morza Śródziemnego zostaje niniejszym przedłużony do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję, na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii wobec krajów będących południowymi sąsiadami Unii, określonych w deklaracjach Rady Europejskiej z dnia 4 lutego i 11 marca 2011 r., w konkluzjach Rady Europejskiej z 24–25 marca 2011 r. oraz w konkluzjach Rady z dnia 21 lutego i 20 czerwca 2011 r.; uwzględni również wnioski WP i Komisji zawarte w ich komunikatach z dnia 8 marca i 25 maja 2011 r.

Cele te obejmują:

- a) ożywienie dialogu politycznego Unii, przyczynienie się do partnerstwa i rozszerzenia stosunków z krajami południowego regionu Morza Śródziemnego, w szczególności z tymi, w których prowadzone są reformy polityczne i w których trwają przemiany na drodze do demokracji;
- b) udział w reakcji Unii na wydarzenia w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego, w szczególności tych, w których prowadzone są reformy polityczne i w których trwają przemiany na drodze do demokracji, zwłaszcza poprzez umocnienie demokracji i rozwój instytucjonalny, praworządność, dobre sprawowanie władzy, poszanowanie

praw człowieka i podstawowych wolności, oraz współpracę pokojową i regionalną, w tym za pośrednictwem europejskiej polityki sąsiedztwa i Unii dla Śródziemnomorza;

- c) umocnienie skuteczności, obecności i widoczności Unii w regionie oraz na właściwych forach międzynarodowych;
- d) ustanowienie ścisłej koordynacji z odpowiednimi partnerami lokalnymi oraz z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, takimi jak Unia Afrykańska, Rada Współpracy Państw Zatoki, Organizacja Współpracy Islamskiej, Liga Państw Arabskich, Unia Maghrebu Arabskiego, odnośnie międzynarodowe instytucje finansowe, Organizacja Narodów Zjednoczonych i sektor prywatny.

Artykuł 3**Mandat**

Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) umacnianie ogólnej roli politycznej Unii w odniesieniu do krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, w szczególności tych, w których prowadzone są reformy polityczne i w których trwają przemiany na drodze do demokracji, zwłaszcza poprzez wzmożenie dialogu z rządami i z organizacjami międzynarodowymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim i innymi właściwymi podmiotami, oraz promowanie wśród partnerów świadomości na temat podejścia Unii;
- b) utrzymywanie ścisłego kontaktu ze wszystkimi stronami zaangażowanymi w proces demokratycznej transformacji w regionie, promowanie stabilizacji i pojednania przy pełnym poszanowaniu lokalnej odpowiedzialności oraz przyczynianie się do zarządzania kryzysowego i zapobiegania konfliktom;
- c) przyczynianie się do lepszej spójności, konsekwencji i koordynacji polityk i działań Unii i państw członkowskich na rzecz regionu;
- d) przyczynianie się do promowania koordynacji z partnerami międzynarodowymi i z organizacjami międzynarodowymi oraz do wspierania współpracy regionalnej. Wspieranie WP, przy współpracy z Komisją i państwami członkowskimi, poprzez wkład w prace grupy zadaniowej oraz dalsze posiedzenia dla południowego regionu Morza Śródziemnego;
- e) przyczynianie się do wdrażania w regionie polityki Unii w dziedzinie praw człowieka, w tym wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, jak również w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet, oraz polityki Unii w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez monitorowanie i przygotowywanie sprawozdań na temat rozwoju sytuacji, jak również formułowanie zaleceń w tym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 24.

Artykuł 4**Wykonywanie mandatu**

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

3. SPUE ściśle współpracuje z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwymi działami.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 945 000 EUR.

2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami mandatu. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane, odpowiednio, przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE**

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się,

stosownie do przypadku, ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury Unii i państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE przyjmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne z mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- sporządza, na podstawie wytycznych z ESDZ, dostosowany do potrzeb misji plan bezpieczeństwa, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie oraz kontrolowanie zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu, a także przewidujący plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru prowadzenia misji;
- zapewnia wprowadzanie w życie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania śródkresowego oraz sprawozdania z wykonania mandatu – dostarcza WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

*Artykuł 11***Składanie sprawozdań**

SPUE regularnie składa KPiB i WP sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane poprzez sieć COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu, SPUE może być włączony w informowanie Parlamentu Europejskiego.

*Artykuł 12***Koordynacja**

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i efektywności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE pracuje w pełnej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją, jak również z innymi specjalnymi przedstawicielami Unii Europejskiej działającymi w regionie, w tym z działaniami SPUE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, w zależności od przypadku. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Utrzymywana jest ścisła współpraca w terenie z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich; szefowie

delegatur Unii i szefowie misji państw członkowskich dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Do końca grudnia 2012 roku SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/328/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 października 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/670/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej w Azji Środkowej (SPUE). Mandat SPUE ma wygasnąć w dniu 30 czerwca 2012 r.
- (2) SPUE w Azji Środkowej należy mianować na okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.
- (3) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Patricia FLOR zostaje niniejszym mianowana SPUE w Azji Środkowej na okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może zostać skrócony, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w Azji Środkowej. Cele te obejmują:

- a) wspieranie dobrych i bliskich stosunków między państwami Azji Środkowej i Unią na podstawie wspólnych wartości i interesów określonych w odpowiednich umowach;
- b) przyczynianie się do wzmocnienia stabilności i zacieśnienia współpracy pomiędzy państwami w regionie;
- c) przyczynianie się do wzmocnienia demokracji, praworządności, dobrych rządów oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Azji Środkowej;
- d) reagowanie na kluczowe zagrożenia, w szczególności konkretne problemy mające bezpośrednie skutki dla Europy;
- e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii w regionie, w tym przez ściślejszą koordynację działań z innymi właści-

wymi partnerami i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i Organizacja Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 3**Mandat**

1. Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) promowanie ogólnej koordynacji politycznej Unii w Azji Środkowej oraz pomoc w zapewnianiu spójności działań zewnętrznych Unii w regionie;
- b) monitorowanie, w imieniu WP, wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisją, procesu realizacji strategii UE dotyczącej nowego partnerstwa z Azją Środkową, uzupełniane przygotowywaniem kolejnych sprawozdań na temat wykonywania strategii UE w stosunku do Azji Środkowej, przedstawianie zaleceń i systematyczne składanie sprawozdań odpowiednim organom Rady;
- c) wspieranie Rady w dalszym kształtowaniu kompleksowej polityki wobec Azji Środkowej;
- d) baczne śledzenie wydarzeń politycznych w Azji Środkowej przez rozwijanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z rządami, parlamentami, sądownictwem, społeczeństwem obywatelskim i środkami masowego przekazu;
- e) zachęcanie Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu do współpracy w kwestiach regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania;
- f) rozwijanie odpowiednich kontaktów i współpracy z głównymi zainteresowanymi podmiotami w regionie i ze wszystkimi stosownymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, w szczególności z Szanghajską Organizacją Współpracy (SCO), Euroazjatycką Wspólnotą Gospodarczą (EURASEC), Konferencją o Współdziałaniu i Środkach Budowy Zaufania w Azji (CICA), Organizacją Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (CSTO), programem Regionalnej Współpracy Gospodarczej w Azji Środkowej (CAREC) i Środkowoazjatyckim Regionalnym Centrum Informacji i Koordynacji (CARICC);
- g) przyczynianie się do realizacji polityki Unii dotyczącej praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet i dzieci na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację;
- h) przyczynianie się, w ścisłej współpracy z OBWE, do zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania, przez rozwijanie kontaktów z władzami i innymi podmiotami lokalnymi, takimi jak organizacje pozarządowe, partie polityczne, mniejszości, grupy religijne i ich przywódcy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 65.

- i) wnoszenie wkładu w formułowanie aspektów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa związanych z bezpieczeństwem energetycznym, bezpieczeństwem na granicy, w tym zwalczaniem narkotyków oraz gospodarowaniem zasobami wodnymi, aspektami ochrony środowiska i zmian klimatu w odniesieniu do Azji Środkowej;
- j) promowanie bezpieczeństwa regionu na obszarze granic Azji Środkowej w sytuacji wycofywania się wojsk Międzynarodowych Sił Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF).

2. SPUE wspiera działania WP oraz prowadzi przegląd wszystkich działań Unii w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami ESDZ i jej odpowiednich działów.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 1 120 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami mandatu. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane, odpowiednio, przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego mają obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE uzgadnia się, stosownie do przypadku, ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa specyficzne dla danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza WP, Radzie i Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane poprzez sieć COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i efektywności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami SPUE w Afganistanie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. SPUE utrzymuje ścisłą współpracę w terenie z szefami delegatur Unii i z szefami misji państw członkowskich. Dokła-

dają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych weryfikacji. Do końca stycznia 2012 r. SPUE przedstawi WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu SPUE – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/329/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

Cele polityki

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/819/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Alexandra RONDOSA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 30 czerwca 2012 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć o kolejny okres 12 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Alexandra RONDOSA jako SPUE w Rogu Afryki zostaje niniejszym przedłużony do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może zostać skrócony, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Na potrzeby mandatu SPUE Róg Afryki definiuje się jako region obejmujący Republikę Dżibuti, Państwo Erytreę, Federalną Demokratyczną Republikę Etiopii, Republikę Kenii, Somalię, Republikę Sudanu, Republikę Południowego Sudanu oraz Republikę Ugandy. W kwestiach o szerszym zasięgu regionalnym, w tym w kwestii piractwa, SPUE współpracuje z państwami i podmiotami regionalnymi spoza Rogu Afryki, w zależności od przypadku.

W związku z potrzebą regionalnego podejścia wobec wzajemnie między sobą powiązanych wyzwań stojących przed tym regionem SPUE w Rogu Afryki będzie pracował w ścisłym porozumieniu ze SPUE w Sudanie i Południowym Sudanie, który nadal będzie odgrywał przewodnią rolę w sprawach dotyczących tych dwóch państw.

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii wobec Rogu Afryki określonych w ramach strategicznych, które przyjęto w dniu 14 listopada 2011 r., zakładających aktywny wkład w regionalne i międzynarodowe starania na rzecz zapewnienia trwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w tym regionie. Celem SPUE jest ponadto poprawa jakości, intensywności, efektów i wyeksponowania wielopłaszczyznowego zaangażowania Unii w Rogu Afryki.

2. Nadal priorytetowo traktować należy Somalię, regionalne wymiary konfliktu oraz piractwo, które bierze swoje źródło z niestabilności Somalii.

3. W odniesieniu do Somalii cele polityki Unii zmiierają do tego, aby – poprzez skoordynowane i skuteczne wykorzystywanie wszystkich jej instrumentów – wspomagać powrót Somalii i jej mieszkańców na drogę pokoju i dobrobytu. W tym celu Unia wspiera działania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) na rzecz ułatwienia wiarygodnego i pluralistycznego procesu przemian politycznych, którym kierowałaby Somalia, i będzie nadal aktywnie wносить wkład – wspólnie z partnerami regionalnymi i międzynarodowymi – w realizację porozumienia pokojowego z Dżibuti oraz zawartych w nim uzgodnień na okres przejściowy.

4. W odniesieniu do piractwa rolą SPUE jest wnoszenie wkładu w formułowanie i realizowanie spójnego, skutecznego i wyważonego podejścia Unii wobec piractwa, mającego swe źródło w Somalii, które to podejście ma obejmować wszystkie aspekty działania Unii, w szczególności w obszarach polityki, bezpieczeństwa i rozwoju, oraz pełnienie funkcji głównego interlokutora ze strony Unii w kontaktach ze społecznością międzynarodową, w tym również regionem Afryki Wschodniej i Południowej oraz Oceanu Indyjskiego (ESA/IO), dotyczących piractwa.

Artykuł 3**Mandat**

1. Aby umożliwić osiągnięcie celów polityki Unii wobec Rogu Afryki, mandat SPUE obejmuje:

- a) współpracę ze wszystkimi właściwymi podmiotami w regionie, rządami, istniejącymi władzami regionalnymi, organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim oraz diasporami, służącą czynieniu postępów w realizacji celów Unii i będącą wkładem w lepsze zrozumienie roli Unii w tym regionie;
- b) reprezentowanie Unii na właściwych forach międzynarodowych, w stosownych przypadkach, i eksponowanie udzielanego przez Unii wsparcia w dziedzinie zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2011, s. 62.

- c) zachęcanie do skutecznej współpracy politycznej i integracji gospodarczej w regionie, poprzez partnerstwo Unii z Unią Afrykańską (UA) i organizacjami subregionalnymi, oraz wspieranie tej współpracy i integracji;
- d) wnoszenie wkładu w realizację polityki Unii wobec Rogu Afryki, w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), delegaturami Unii w regionie oraz z Komisją;
- e) w odniesieniu do Somalii oraz ściśle koordynując działania z właściwymi partnerami regionalnymi i międzynarodowymi – aktywne wnoszenie wkładu w działania i inicjatywy: prowadzące do wdrożenia porozumienia pokojowego z Dżibuti i zawartych w nim uzgodnień na okres przejściowy, wspierające rozwój instytucjonalny, praworządność i tworzenie sprawnych struktur rządowych na wszystkich szczeblach; poprawiające bezpieczeństwo; promujące sprawiedliwość, pojednanie narodowe i poszanowanie praw człowieka; służące zapewnieniu lepszego dostępu organizacjom humanitarnym, w szczególności w południowej i środkowej części Somalii, poprzez odpowiednie kampanie propagatorskie dotyczące poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego; oraz służące zapewnianiu przestrzegania humanitarnych zasad człowieczeństwa, neutralności, bezstronności i niezależności;
- f) utrzymywanie ścisłej i aktywnej współpracy ze specjalnym wysłannikiem sekretarza generalnego ONZ w Somalii, uczestnictwo w pracach Międzynarodowej Grupy Kontaktowej ds. Somalii i w innych właściwych forach oraz propagowanie skoordynowanego i spójnego międzynarodowego podejścia wobec Somalii – w tym za pośrednictwem misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (EUTM Somalia), misji EU NAVFOR Atalanta, EUCAP Nestor oraz stałego unijnego wsparcia Misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) – w ścisłym współdziałaniu z państwami członkowskimi;
- g) dokładne śledzenie regionalnego wymiaru kryzysu w Somalii, w tym terroryzmu, przemytu broni, przepływów uchodźców i migrantów, bezpieczeństwa morskiego, piractwa i powiązanych z nim przepływów finansowych;
- h) w odniesieniu do piractwa – śledzenie wszystkich działań Unii podejmowanych w ramach ESDZ, Komisji i państw członkowskich oraz utrzymywanie regularnych kontaktów na wysokim szczeblu politycznym z państwami w regionie, borykającymi się z problemem piractwa mającego swe źródło w Somalii, z organizacjami regionalnymi, grupą kontaktową ONZ ds. piractwa u wybrzeży Somalii, ONZ i innymi głównymi podmiotami; kontakty te mają służyć zapewnieniu spójnego i wszechstronnego podejścia do zjawiska piractwa oraz zapewnieniu, aby Unia odgrywała istotną rolę w międzynarodowych wysiłkach na rzecz zwalczania piractwa. Obejmuje to aktywne udzielanie przez Unię wsparcia w zakresie budowy regionalnego potencjału morskiego i sądowego ścigania piratów oraz zapewnienie, aby odpowiednio zajęto się przyczynami występowania problemu piractwa w Somalii. Obejmuje to ponadto stałą pomoc udzielaną regionowi Afryki Południowej i Wschodniej oraz Oceanu Indyjskiego w realizacji jego strategii antypirackiej i planu działania, a także kodeksu postępowania z Dżibuti;
- i) śledzenie wydarzeń politycznych w regionie i wnoszenie wkładu w formułowanie polityki Unii wobec regionu, w tym w odniesieniu do kwestii granicy między Etiopią a Erytreą i realizacji porozumienia algierskiego, inicjatywy dorzecza Nilu, a także innych problemów w regionie, które mają wpływ na jego bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt;
- j) dokładne obserwowanie wyzwań transgranicznych, przed którymi staje Róg Afryki, w tym również konsekwencji kryzysów humanitarnych dla polityki i bezpieczeństwa;
- k) przyczynianie się do wdrażania w Rogu Afryki polityki Unii w dziedzinie praw człowieka – w tym wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet – oraz polityki Unii w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez monitorowanie rozwoju sytuacji i przygotowywanie dotyczących jej sprawozdań, a także formułowanie stosownych zaleceń.
2. W celu sprawowania mandatu SPUE między innymi:
- a) doradza i składa sprawozdania w sprawie określania stanowisk Unii na forach międzynarodowych, w stosownych przypadkach, aby w sposób proaktywny wspierać wszechstronne podejście wobec Rogu Afryki w ramach polityki UE;
- b) śledzi wszelkie działania Unii i ściśle współpracuje ze wszystkimi właściwymi delegaturami Unii.
- c) zapewnia obecność w Mogadiszu.
- Artykuł 4
- Wykonywanie mandatu**
1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami ESDZ i jej właściwych działów.
- Artykuł 5
- Finansowanie**
1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 4 900 000 EUR.

2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i udostępnionych na jego potrzeby środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych oraz dotyczących bezpieczeństwa związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie tego oddelegowanego personelu jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudniani przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnemu wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE oraz personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz personelu SPUE ustala się odpowiednio z państwem przyjmującym (państwami przyjmującymi). Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych na mocy decyzji Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury Unii lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne z mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa dostosowany do potrzeb misji, oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie oraz reagowanie na zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu, a także przewidujący plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz sprawozdania dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

1. SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie konieczności SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są udostępniane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

2. SPUE składa sprawozdania dotyczące najlepszego sposobu realizacji inicjatyw Unii – takich jak jej wkład w reformy – z uwzględnieniem politycznych aspektów odnośnych unijnych projektów rozwojowych, w koordynacji z delegaturami Unii w regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE przyczynia się do jednności, spójności i skuteczności działania Unii i pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby zrealizować cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami delegatur Unii i Komisji, a także innych SPUE aktywnych w regionie, w szczególności SPUE w Sudanie i Południowym Sudanie oraz SPUE przy UA. SPUE regularnie przekazuje informacje działającym w regionie misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Szefowie delegatur Unii i misji państw członkowskich ściśle współdziałają ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z właściwymi delegaturami Unii, udziela dowódcy sił EUNAVFOR Atalanta, dowódcy misji EUTM Somalia oraz szefowi EUCAP Nestor wskazówek dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. SPUE, dowódcy operacji UE oraz cywilny dowódca operacji konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.

3. SPUE ściśle współpracuje z władzami zaangażowanych państw, z ONZ, UA, Międzynarodowym Organem ds. Rozwoju

(IGAD), innymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim w regionie.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Do końca grudnia 2012 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a przed zakończeniem mandatu SPUE – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/330/WPZiB

z dnia 25 czerwca 2012 r.

zmieniająca decyzję 2011/426/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/426/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Petera SØRENSENA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Bośni i Hercegowinie. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 30 czerwca 2015 r.
- (2) Decyzja 2011/426/WPZiB SPUE przewidywała finansową kwotę odniesienia obejmującą okres od dnia 1 września 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. Należy ustalić nową finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.
- (3) W konkluzjach z dnia 10 października 2011 r. Rada do Spraw Zagranicznych potwierdziła swoje zaangażowanie w zwiększenie wsparcia dla Bośni i Hercegowiny. Należy odpowiednio wzmocnić zespół SPUE, aby miał do swojej dyspozycji personel niezbędny do zapewnienia takiego wsparcia.
- (4) Misja Policyjna Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie (EUPM) zakończy się w dniu 30 czerwca 2012 r. SPUE powinien przejąć niektóre zadania EUPM w dziedzinie praworządności.
- (5) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu.
- (6) W decyzji 2011/426/WPZiB należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2011/426/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) zapewnianie realizacji starań Unii w szeregu działań w dziedzinie praworządności, egzekwowania prawa oraz reformy sektora bezpieczeństwa, promowanie ogólnej unijnej koordynacji oraz udzielanie na miejscu wskazówek politycznych dotyczących wysiłków pod kierownictwem Unii w zakresie wspierania reformy policji, zwalczania przestępczości zorganizowanej, przestępstw o charakterze transgranicznym i korupcji oraz, w tym kontekście, zapewnianie WP i Komisji ocen i doradztwa, w razie konieczności;”;

2) skreśla się art. 3 lit. f);

3) w art. 5 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 5 250 000 EUR.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii, dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru prowadzenia misji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 30.

- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/331/WPZiB

z dnia 25 czerwca 2012 r.

przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 marca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/168/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Vygaudasa UŠACKASA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Afganistanie. Mandat SPUE ma wygasnąć w dniu 30 czerwca 2012 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć na kolejny okres 12 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby przeszkodzić w osiągnięciu celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Niniejszym przedłuża się mandat Vygaudasa UŠACKASA – jako SPUE w Afganistanie – do dnia 30 czerwca 2013 r. Mandat SPUE może zostać skrócony, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2

Cele polityki

SPUE reprezentuje Unię i propaguje cele polityki Unii w Afganistanie, ściśle koordynując działania z przedstawicielami państw członkowskich w Afganistanie. SPUE w szczególności:

- a) przyczynia się do realizacji wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz kieruje realizacją planu działania UE w sprawie Afganistanu i Pakistanu, w zakresie, w jakim dotyczy on Afganistanu, współpracując tym samym z przedstawicielami państw członkowskich w Afganistanie;
- b) wspiera dialog polityczny między Unią a Afganistanem;
- c) wspiera kluczową rolę Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w Afganistanie ze szczególnym naciskiem na przyczynianie się do lepszego koordynowania pomocy między-

narodowej, wspomagając tym samym realizację ustaleń z konferencji w Londynie, Kabulu i Bonn oraz odpowiednich rezolucji ONZ.

Artykuł 3

Mandat

Aby wypełnić mandat, SPUE, ściśle współpracując z przedstawicielami państw członkowskich w Afganistanie:

- a) promuje stanowisko Unii w sprawie procesu politycznego i rozwoju wydarzeń w Afganistanie;
- b) utrzymuje ściśle kontakty z właściwymi afgańskimi instytucjami – w szczególności z rządem i parlamentem, jak również z władzami lokalnymi – oraz wspiera ich rozwój. Konieczne jest również utrzymywanie kontaktu z innymi afgańskimi ugrupowaniami politycznymi i z właściwymi podmiotami w Afganistanie;
- c) utrzymuje ściśle kontakty z właściwymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w Afganistanie, w szczególności ze Specjalnym Przedstawicielem Sekretarza Generalnego ONZ i ze Starszym Przedstawicielem Cywilnym Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz z innymi kluczowymi partnerami i organizacjami;
- d) doradza w zakresie postępów osiągniętych w realizacji celów wspólnej deklaracji UE i Afganistanu, planu działania UE w sprawie Afganistanu i Pakistanu, w zakresie, w jakim dotyczy on Afganistanu, ustaleń z konferencji w Kabulu i Bonn oraz innych istotnych konferencji międzynarodowych, w szczególności w następujących dziedzinach:
 - tworzenie potencjału cywilnego, zwłaszcza na szczeblu regionalnym,
 - dobre rządy i tworzenie instytucji niezbędnych do zapewniania praworządności, zwłaszcza niezależnego sądownictwa,
 - reformy wyborcze,
 - reformy sektora bezpieczeństwa, w tym wzmocnienie instytucji sądowiczych oraz krajowej armii i policji,
 - wspieranie wzrostu gospodarczego, w szczególności przez rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich,
 - poszanowanie przez Afganistan zobowiązań międzynarodowych dotyczących praw człowieka, w tym poszanowanie praw osób należących do mniejszości oraz praw kobiet i dzieci,
 - poszanowanie zasad demokratycznych i praworządności,

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 23.3.2010, s. 22.

- wspieranie udziału kobiet w administracji publicznej i społeczeństwie obywatelskim,
 - poszanowanie przez Afganistan zobowiązań międzynarodowych, między innymi współpraca w ramach międzynarodowych starań na rzecz zwalczania terroryzmu, handlu narkotykami, handlu ludźmi oraz rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej i broni masowego rażenia oraz powiązanych z nią materiałów,
 - ułatwianie pomocy humanitarnej oraz uporządkowanego powrotu uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, oraz
 - zwiększanie skuteczności unijnej obecności i unijnych działań w Afganistanie oraz wkład w przygotowywanie na wniosek Rady regularnych półrocznych sprawozdań z realizacji planu działania UE;
- e) aktywnie uczestniczy w lokalnych forach koordynacji, takich jak wspólna rada koordynująca i monitorująca, wyczerpująco informując nieuczestniczące państwa członkowskie o decyzjach podejmowanych na tych szczeblach;
- f) doradza w sprawie uczestnictwa i stanowisk Unii w międzynarodowych konferencjach dotyczących Afganistanu i przyczynia się do promowania współpracy regionalnej;
- g) przyczynianie się do realizacji polityki Unii w dziedzinie praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet i dzieci na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności poprzez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwych działów.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 6 380 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie i regularnie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudnieni przy SPUE. Członkowie personelu międzynarodowego zatrudniani na podstawie umów muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; wypełnia on obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących informacji niejawnych UE ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodnie z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza dostosowany do potrzeb misji plan bezpieczeństwa, oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu, a także plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze prowadzenia misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB, SPUE składa sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE przyczynia się do jednności, spójności i efektywności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami SPUE w Azji Środkowej i przedstawicielstwa Unii w Pakistanie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Utrzymywane są ścisłe kontakty z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich w tym regionie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE udziela szefowi misji policyjnej UE w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) wskazówek dotyczących lokalnej sytuacji politycznej. SPUE oraz cywilny dowódca operacji konsultują się w miarę potrzeb. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie podlegają regularnemu przeglądowi. Do końca grudnia 2012 roku SPUE przedstawi WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/332/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****w sprawie zmiany i przedłużenia obowiązywania wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/889/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 19 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/857/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie zmiany wspólnego działania 2005/889/WPZiB i przedłużenia jego obowiązywania do dnia 30 czerwca 2012 r.
- (3) W dniu 4 maja 2012 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił przedłużenie EU BAM Rafah o 12 miesięcy.
- (4) EU BAM Rafah należy ponownie przedłużyć od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. na podstawie jej obecnego mandatu.
- (5) Konieczne jest także określenie finansowej kwoty odniesienia przeznaczonej na pokrycie wydatków związanych z EU BAM Rafah na okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.
- (6) EU BAM Rafah będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2005/889/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EU BAM Rafah w okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. wynosi 980 000 EUR.”;

- 2) w art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja wygasa w dniu 30 czerwca 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2012 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 14.12.2005, s. 28.⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 52.

DECYZJA RADY 2012/333/WPZiB

z dnia 25 czerwca 2012 r.

dotycząca aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów, objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylenia decyzji 2011/872/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 22 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/872/WPZiB dotyczącą aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB ⁽²⁾.
- (3) Zgodnie z art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB konieczne jest dokonanie pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie decyzja 2011/872/WPZiB.
- (4) W niniejszej decyzji przedstawia się wynik przeglądu przeprowadzonego przez Radę w odniesieniu do osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.
- (5) Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4

tego wspólnego stanowiska oraz że powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w tym wspólnym stanowisku.

- (6) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, oraz uchylić decyzję 2011/872/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykaz osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, określony jest w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja 2011/872/WPZiB traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 54.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

1. Osoby

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), ur. 11.8.1960 r. w Iranie. Nr paszportu: D9004878.
2. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
3. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
4. ARBABSAR Manssor (alias Mansour Arbabsiar), ur. 6 lub 15.3.1955 r. w Iranie. Obywatel Iranu i USA. Nr paszportu: C2002515 (Iran); nr paszportu: 477845448 (USA). Nr krajowego dowodu tożsamości: 07442833, ważny do 15.3.2016 r. (prawo jazdy USA).
5. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep.
6. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra.
7. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu.
8. MOHAMMED, Chalid Szejik (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555.
9. SHAHLAI Abdul Reza (alias: Abdol Reza Shala'i; Abd-al Reza Shalai; Abdorreza Shahlai; Abdolreza Shahla'i; Abdul-Reza Shahlaee; Hajj Yusef; Haji Yusif; Hajji Yasir; Hajji Yusif; Yusuf Abu-al-Karkh), ur. ok. 1957 r. w Iranie. Adresy: 1) Kermanszah, Iran, 2) Mehran Military Base (Baza Wojskowa Mehran), Prowincja Ilam, Iran.
10. SHAKURI Ali Gholam, ur. ok. 1965 r. w Teheranie, Iran.
11. SOLEIMANI Qasem (alias: Ghasem Soleymani; Qasmi Sulayman; Qasem Soleymani; Qasem Solaimani; Qasem Salimani; Qasem Solemani; Qasem Sulaimani; alias Qasem Sulemani), ur. 11 marca 1957 r. w Iranie. Obywatel Iranu. Nr paszportu: 008827 (irański paszport dyplomatyczny), wyd. w 1999 r. Stopień wojskowy: generał dywizji.
12. WALTERS, Jason Theodore James (alias: Abdullah; David), ur. 6.3.1985 r. w Amersfoort (Holandia), paszport (holenderski) nr NE8146378 – członek grupy Hofstadgroep.

2. Grupy i podmioty

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
2. Brygady Męczenników Al-Aksy
3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa)
4. Al Takfir wal Hijra
5. Babbar Chalsa
6. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa; Filipiny
7. Dżama'a al Islamiya (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamiya) (Grupa Islamska)
8. Islami Büyük Doğu Akıncılar Cephes – IBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
9. Hamas oraz jego odłamy Hamas Izz al Din al Kassem
10. Hizbul Mudżahedin – HM
11. Hofstadgroep
12. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju
13. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej
14. Siły Chalistan Zindabad

15. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL)
 16. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu
 17. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
 18. Palestyński Islamski Dżihad
 19. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny
 20. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo
 21. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
 22. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) [znana również pod nazwami: Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol]
 23. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
 24. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (znana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
 25. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
-

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2012/334/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****w sprawie wykonania decyzji 2011/486/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2011/486/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 sierpnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/486/WPZiB.
- (2) W dniu 18 marca 2012 r. Komitet powołany zgodnie z pkt 30 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1988 (2011) wprowadził zmiany do wykazu osób, grup, przedsiębiorstw i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2011/486/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2011/486/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 57.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2011/486/WPZiB pozycje dotyczące wymienionych poniżej osób zastępuje się poniższymi pozycjami:

A. Osoby powiązane z talibami

1. **Shams Ur-Rahman Abdul Zahir** (*alias* **a**) Shamsurrahman **b**) Shams-u-Rahman **c**) Shamsurrahman Abdurrahman, **d**) Shams ur-Rahman Sher Alam).

Tytuł: **a**) mułła, **b**) maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** wiceminister rolnictwa (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1969. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Waka Uzbini, dystrykt Sarobi, prowincja Kabul, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Krajowy numer identyfikacyjny:** **a**) 2132370 (afgański dowód tożsamości (tazkira)). **b**) 812673 (afgański dowód tożsamości (tazkira)). **Dodatkowe informacje:** **a**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b**) zamieszany w handel narkotykami, **c**) należy do plemienia Ghilzai. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Od czerwca 2007 r. Shams ur-Rahman Sher Alam był przedstawicielem reżimu talibskiego odpowiedzialnym za prowincję Kabul. Był odpowiedzialny za talibskie operacje wojskowe w Kabulu oraz wokół Kabulu i był zamieszany w wiele zamachów.

2. **Ubaidullah Akhund Yar Mohammed Akhund** (*alias:* **a**) Obaidullah Akhund, **b**) Obaid Ullah Akhund).

Tytuł: **a**) mułła **b**) hadži **c**) maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** minister obrony (reżim talibski). **Data urodzenia:** **a**) ok. 1968 r., **b**) 1969 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Sangisar, dystrykt Panjwai (Pandżwa'i), prowincja Kandahar, Afganistan, **b**) dystrykt Arghandab, prowincja Kandahar, Afganistan, **c**) obszar Nalgham, dystrykt Zheray, prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) był jednym z zastępców mułły Mohammeda Omara, **b**) był członkiem najwyższej rady talibskiej, odpowiedzialnym za operacje wojskowe, **c**) aresztowany w 2007 r., przebywał w areszcie w Pakistanie, **d**) według doniesień zmarł w marcu 2010 r., **e**) spowinowacony z Salehem Mohammedem Kakarem Akhtarem Muhammadem, **e**) należał do plemienia Alokozai. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ubaidullah Akhund był zastępcą Mohammeda Omara i jednym z przywódców talibskich odpowiedzialnym za operacje wojskowe.

3. **Mohammad Jawad Waziri**

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: Departament ds. ONZ, Ministerstwo Spraw Zagranicznych (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1960 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) dystrykt Jaghatu (Dżaghatu), prowincja Maidan Wardak, Afganistan, **b**) dystrykt Sharana, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim; **b**) należy do plemienia Wazir. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

4. **Nazir Mohammad Abdul Basir** (*alias* Nazar Mohammad)

Tytuł: **a**) maulawi, **b**) Sar Muallim. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a**) burmistrz miasta Kunduz, **b**) pełniący obowiązki gubernatora prowincji Kunduz (Afganistan) (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1954. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Malaghi, dystrykt Kunduz, prowincja Kunduz, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** według doniesień zmarł 9 listopada 2008 r. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

5. **Abdulhai Salek**

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** gubernator prowincji Uruzgan (Oruzgan) (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1965 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Awlyatak, obszar Gardan Masjid, dystrykt Chaki Wardak, prowincja Maidan Wardak, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) według doniesień zmarł w północnym Afganistanie w 1999 r. **b**) należał do plemienia Wardak. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

6. **Abdul Latif Mansur** (*alias* **a**) Abdul Latif Mansoor, **b**) Wali Mohammad)

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** minister rolnictwa (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1968 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) dystrykt Zurmat, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan, **b**) dystrykt Garda Saray, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** **a**) członek talibskiej rady zarządzającej (szura) w Miram Shah (Miran Šah) (od maja 2007 r.), **b**) członek najwyższej rady

talibskiej i szef komisji politycznej rady (w 2009 r.), **c**) dowódca talibski we wschodnim Afganistanie (od 2010 r.), **d**) przedstawiciel reżimu talibskiego odpowiedzialny za prowincję Nangarhar, Afganistan (od końca 2009 r.), **e**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **f**) należy do plemienia Sahak (Ghilzai). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.1.2001.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Od maja 2007 r. Abdul Latif Mansur był członkiem talibskiej „Rady Miram Shah” (Miran Šah). W 2009 r. był gubernatorem prowincji Nangarhar, Afganistan, w talibskim gabinecie cieni, a od połowy 2009 r. był szefem talibskiej komisji politycznej. Od maja 2010 r. Abdul Latif Mansur był wysokim rangą talibskim dowódcą we wschodnim Afganistanie.

7. **Allah Dad Tayeb Wali Muhammad** (*alias* **a**) Allah Dad Tayyab, **b**) Allah Dad Tabeeb).

Tytuł: **a**) mułła, **b**) hadži. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** wiceminister komunikacji (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1963 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) dystrykt Ghorak, prowincja Kandahar, Afganistan, **b**) dystrykt Nesh (Nesz), prowincja Uruzgan (Oruzgan), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Dodatkowe informacje:** należy do plemienia Popalzai. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001.

8. **Zabihullah Hamidi** (*alias* Taj Mir)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: wiceminister szkolnictwa wyższego (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1958–1959 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Payeen Bagh, dystrykt Kahmard, prowincja Bamyan (Bamian), Afganistan. **Adres:** Dashti Shor area, Mazari Sharif, Balkh Province, Afghanistan (obszar Dashti Shor, Mazari Sharif, prowincja Balch, Afganistan). **Obywatelstwo:** afgańskie. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

9. **Mohammad Yaqoub**

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** szef agencji informacyjnej Bakhtar (Bakhtar Information Agency BIA) (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1966 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) dystrykt Shahjoi, prowincja Zabul (Zabol), Afganistan. **b**) dystrykt Janda, prowincja Ghazni, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a**) członek talibskiej komisji kulturalnej, **b**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **c**) należy do plemienia Kharoti. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez komitet sankcji:

Od 2009 r. Mohammad Yaqoub był wiodącym przedstawicielem reżimu talibskiego w dystrykcie Yousef Khel w prowincji Paktika.

10. **Mohammad Shafiq Ahmadi**

Tytuł: mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** gubernator prowincji Samangan (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1956–1957 r. **Miejsce urodzenia:** dystrykt Tirin Kot, prowincja Uruzgan, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001.

11. **Ahmad Jan Akhundzada Shukoor Akhundzada** (*alias* **a**) Ahmad Jan Akhunzada, **b**) Ahmad Jan Akhund Zada)

Tytuł: **a**) maulawi **b**) mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** gubernator prowincji Zabol i Uruzgan (Oruzgan) (reżim talibski). **Data urodzenia:** 1966–1967 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Lablan, dystrykt Dehrawood, prowincja Uruzgan (Oruzgan), Afganistan, **b**) dystrykt Zurmat, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a**) przedstawiciel reżimu talibskiego odpowiedzialny za prowincję Uruzgan (Oruzgan), Afganistan, (początek 2007 r.), **b**) szwagier mułły Mohammeda Omara, **c**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ahmad Jan Akhunzada Shukoor Akhunzada był przedstawicielem reżimu talibskiego odpowiedzialnym za prowincję Uruzgan (Oruzgan) (początek 2007 r.).

12. **Khalil Ahmed Haqqani** (*alias* **a**) Khalil Al-Rahman Haqqani, **b**) Khalil ur Rahman Haqqani, **c**) Khaleel Haqqani)

Tytuł: hadži. **Adres:** **a**) Peshawar (Peszawar), Pakistan, **b**) okolice medresy Dergey Manday w miejscowości Dergey Manday w pobliżu Miram Shah (Miran Šah), Agencja Północnego Waziristanu (NWA), Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie (FATA), Pakistan, **c**) miejscowość Kayla, w pobliżu Miram Shah (Miran Šah), Agencja Północnego Waziristanu (NWA), Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie (FATA), Pakistan, **d**) miejscowość Sarana Zadran (Sarana Džadran), prowincja Paktia (Paktija), Afganistan. **Data urodzenia:** **a**) 1.1.1966 r., **b**) między 1958 a 1964 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Sarana, terytorium Garda Saray, dystrykt Waza Zadran, prowincja Paktia, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a**) wysoki rangą członek Sieci Haqqani, która działa z Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie, **b**) podróżował do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich w celu gromadzenia funduszy, **c**) brat Jalaluddina Haqqaniego i stryj Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 9.2.2011.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Khalil Ahmed Haqqani jest wysokim rangą członkiem Sieci Haqqani, stowarzyszonej z talibami bojówki, która działa z Agencji Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. To jedna z najaktywniejszych sieci rebelianckich. Została założona przez brata Khalila Ahmeda Haqqaniego – Jalaluddina Haqqaniego, który przyłączył się do talibskiego reżimu mułły Mohammeda Omara w połowie lat 90.

Khalil Haqqani zajmuje się gromadzeniem środków finansowych w imieniu talibów i Sieci Haqqani i często podróżuje za granicę, by spotkać się z ofiarodawcami. Od września 2009 r. podróżował do państw Zatoki i gromadził fundusze z tamtejszych źródeł oraz ze źródeł w południowej i wschodniej Azji.

Khalil Haqqani dostarcza także wsparcia talibom i Sieci Haqqani działającym w Afganistanie. Od początku 2010 r. zapewniał fundusze komórkom talibów w prowincji Logar w Afganistanie. W 2009 r. zwerbował i nadzorował ok. 160 bojowników w prowincji Logar w Afganistanie i był jedną z kilku osób odpowiedzialnych za przetrzymywanie więźniów schwytanych przez talibów i sieć Haqqani. W ramach operacji talibskich Khalil Haqqani podlega rozkazom swojego bratanka, Sirajuddina Haqqaniego.

Khalil Haqqani działał także w imieniu Al-Kaidy i miał powiązania z jej operacjami wojskowymi. W 2002 r. rozmieścił ludzi, by wesprzeć Al-Kaidę w prowincji Paktia (Paktija) w Afganistanie.

13. Badruddin Haqqani (alias Atiqullah)

Adres: Miram Shah (Miran Şah), Pakistan. **Data urodzenia:** ok. 1975–1979 r. **Miejsce urodzenia:** Miramshah, Północny Waziristan, Pakistan. **Inne informacje:** **a)** dowódca operacji w Sieci Haqqani i członek talibskiej rady zarządzającej (szura) w Miram Shah (Miran Şah), **b)** wspierał prowadzenie ataków na cele w południowo-wschodnim Afganistanie, **c)** syn Jalaluddina Haqqaniego, brat Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego i Nasiruddina Haqqaniego, bratanek Khalila Ahmeda Haqqaniego. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 11.5.2011.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Badruddin Haqqani jest dowódcą operacyjnym Sieci Haqqani, stowarzyszonej z talibami grupy bojowej, która działa z Agencji Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. Sieć ta należy do najaktywniejszych grup rebelianckich w Afganistanie i jest odpowiedzialna za wiele ataków na dużą skalę. Siecią dowodzą trzej najstarsi synowie jej założyciela Jalaluddina Haqqaniego, który przyłączył się do talibskiego reżimu mułły Mohammeda Omara w połowie lat 90-tych. Badruddin jest synem Jalaluddina oraz bratem Nasiruddina Haqqaniego i Sirajuddina Haqqaniego, a także bratankiem Khalila Ahmeda Haqqaniego.

Badruddin pomaga najaktywniejszym rebeliantom i zagranicznym bojownikom związanym z talibami w atakach na cele w południowo-wschodnim Afganistanie. W Miram Shah (Miran Şah) zasiada w talibskiej radzie zarządzającej (szura), która kontroluje działalność Sieci Haqqani.

Badruddin prawdopodobnie odpowiada także za porwania dokonywane w imieniu Sieci Haqqani. Odpowiedzialny za porwania licznych obywateli afgańskich i cudzoziemców na pograniczu afgańsko-pakistańskim.

14. Malik Noorzai (alias: a) Hajji Malik Noorzai, b) Hajji Malak Noorzai, c) Haji Malek Noorzai, d) Haji Maluk, e) Haji Aminullah)

Tytuł: hadzi. **Adres:** **a)** Boghra Road, Miralzei Village, Chaman, Baluchistan Province, Pakistan (ulica Boghra, miejscowość Miralzei, Chaman, prowincja Balucistan, Pakistan), **b)** Kalay Rangin, Spin Boldak District, Kandahar Province, Afghanistan (Kalay Rangin, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afghanistan). **Data urodzenia:** **a)** 1957 r., **b)** 1960 r. **Miejsce urodzenia:** miasto graniczne Chaman, Pakistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a)** finansista talibski, **b)** jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często podróżuje do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich oraz do Japonii, **c)** od 2009 roku ułatwiał działalność talibów, w tym przez rekrutację bojowników i zapewnianie wsparcia logistycznego, **d)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **e)** należy do plemienia Noorzai, **f)** brat Faizullaha Khana Noorzaia, **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.10.2011.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Malik Noorzai jest biznesmenem mającym siedzibę w Pakistanie; wspiera finansowo talibów. Malik i jego brat Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan zainwestowali miliony dolarów w różne przedsiębiorstwa przynoszące korzyść talibom. Pod koniec 2008 roku przedstawiciele talibów zwrócili się do Malika jako do przedsiębiorcy, u którego można inwestować fundusze talibskie. Przynajmniej od roku 2005 Malik ofiarował również osobiście dziesiątki tysięcy dolarów oraz rozdzielił setki tysięcy dolarów wśród talibów; część tej kwoty została zebrana wśród darczyńców z rejonu Zatoki Perskiej i z Pakistanu, część zaś była własnością samego Malika. Malik dysponował również nieformalnym systemem przekazywania środków pieniężnych (ang. „hawala account”) w Pakistanie, w którym lokowano dziesiątki tysięcy dolarów przekazywanych co kilka miesięcy z Zatoki Perskiej w celu wspierania działalności talibów. Malik ułatwiał również działalność talibów. W 2009 r. Malik od 16 lat pełnił funkcję głównego opiekuna medresy (szkoły religijnej) na pograniczu afgańsko-pakistańskim; medresa ta była wykorzystywana przez talibów do indoktrynacji i szkolenia rekrutów. Malik przekazywał między

innymi fundusze na wspieranie wspomnianej medresy. Malik wraz ze swoim bratem był również zaangażowany w przechowywanie pojazdów, które wykorzystywano w talibskich operacjach z udziałem zamachowców samobójców, a także pomagał w przemieszczaniu się bojowników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie. Malik jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często odwiedza Dubaj i Japonię w interesach. Już w 2005 r. Malik miał w Afganistanie firmę importującą pojazdy, która sprowadzała pojazdy z Dubaju i z Japonii. Importował samochody, części samochodowe oraz odzież z Dubaju i z Japonii do swoich firm, w które zainwestowali dwaj dowódcy talibscy. W połowie 2010 r. Malik wraz ze swoim bratem doprowadził do zwolnienia setek kontenerów z ładunkiem wartym prawdopodobnie miliony dolarów; władze pakistańskie przejęły te kontenery na początku 2010 r. ponieważ były przekonane, że ich odbiorcy mają powiązania z terroryzmem.

15. **Faizullah Khan Noorzai** (alias: **a)** Hajji Faizullah Khan Noorzai, **b)** Haji Faizuulah Khan Norezai, **c)** Haji Faizullah Khan, **d)** Haji Fiazullah, **e)** Haji Faizullah Noori, **f)** Haji Faizullah Noor, **g)** Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan **h)** Haji Pazullah Noorzai, **i)** Haji Mullah Faizullah)

Tytuł: hadzi. **Adres:** **a)** Boghra Road, Miralzei Village, Chaman, Baluchistan Province, Pakistan (ulica Boghra, miejscowość Miralzei, Chaman, prowincja Baluchistan, Pakistan) **b)** Kalay Rangin, Spin Boldak District, Kandahar Province, Afghanistan (Kalay Rangin, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan). **Data urodzenia:** **a)** 1962 r., **b)** 1961 r., **c)** między 1968 a 1970 r. **d)** 1962 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** Lowy Kariz, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan, **b)** Kadanay, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan, **c)** Chaman, prowincja Baluchistan, Pakistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a)** ważny finansista talibski, **b)** od połowy 2009 r. dostarczał bojownikom talibskim broń, amunicję, materiały wybuchowe i sprzęt medyczny; gromadził fundusze na rzecz talibów i zapewniał im szkolenia na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **c)** wcześniej organizował i finansował operacje talibskie w prowincji Kandahar w Afganistanie, **d)** od 2010 r. podróżował do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i Japonii oraz był właścicielem przedsiębiorstw w tych państwach, **e)** należy do plemienia Noorzai, szczerp Mirzalai, **f)** brat Malika Noorzaia, **g)** Imię i nazwisko ojca: Akhtar Mohammed (alias: Haji Mira Khan). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.10.2011.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan jest jednym z ważnych finansistów talibskich, a wysocy rangą przywódcy talibscy inwestowali za jego pośrednictwem środki finansowe. zebrali dla talibów ponad 100 000 USD od darczyńców z rejonu Zatoki Perskiej, a w roku 2009 przekazał część swoich własnych pieniędzy. wspierał również finansowo przywódcę talibów w prowincji Kandahar i zapewnił fundusze na szkolenia bojowników talibskich i bojowników Al-Kaidy, którzy mieli przeprowadzać ataki przeciwko koalicyjnym i afgańskim siłom wojskowym. Od połowy 2005 roku Faizullah organizował i finansował operacje talibskie w prowincji Kandahar w Afganistanie. Oprócz wspierania finansowego Faizullah ułatwiał również w inny sposób szkolenia i operacje talibskie. Od połowy 2009 r. dostarczał bojownikom talibskim z południowego Afganistanu broń, amunicję, materiały wybuchowe i sprzęt medyczny. W połowie 2008 r. był odpowiedzialny za udzielanie schronienia talibskim zamachowcom samobójcom i przetrzymywanie ich z Pakistanu do Afganistanu. Faizullah dostarczał także talibom pociski przeciwlotnicze, pomagał w przemieszczaniu się bojowników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie, ułatwiał talibskie operacje zamachowców samobójców oraz przekazywał sprzęt radiowy i pojazdy członkom społeczności talibów w Pakistanie.

Od połowy 2009 r. Faizullah prowadził medresę (szkołę religijną) na pograniczu afgańsko-pakistańskim; w szkole tej zebrano dziesiątki tysięcy dolarów dla talibów. Teren medresy prowadzonej przez Faizullaha był wykorzystywany do szkolenia bojowników talibskich w zakresie budowy i używania improwizowanych ładunków wybuchowych. Od końca 2007 r. medresa prowadzona przez Faizullaha była wykorzystywana do szkolenia bojowników Al-Kaidy, których następnie wysłano do prowincji Kandahar w Afganistanie.

W 2010 r. Faizullah utrzymywał biura i prawdopodobnie był właścicielem nieruchomości, w tym hoteli, w Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Faizullah regularnie podróżował do Dubaju i Japonii ze swoim bratem, Malikiem Noorzaem w celu importu samochodów, części samochodowych oraz odzieży. Od początku 2006 r. Faizullah był właścicielem przedsiębiorstw w Dubaju i w Japonii.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2012/335/WPZiB**z dnia 25 czerwca 2012 r.****dotycząca wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając decyzję Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 1,

Osobę i podmioty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji dodaje się do wykazu zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2011/782/WPZiB.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(1) W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2012 r.

(2) Zważywszy na powagę sytuacji panującej w Syrii, do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2011/782/WPZiB należy dodać kolejną osobę i kolejne podmioty,

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

ZAŁĄCZNIK

OSOBY I PODMIOTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Bouthaina Shaaban (vel Buthaina Shaaban)	Ur. w 1953 w Homs, Syria	Od lipca 2008 r. doradczyni prezydenta ds. polityki i mediów; powiązana zatem z brutalnymi rozprawami ze społeczeństwem.	26.6.2012

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ministerstwo Obrony	Adres: Umayyad Square, Damascus Tel.: +963-11-7770700	Dział rządu syryjskiego bezpośrednio zaangażowany w represje.	26.6.2012
2.	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	Adres: Merjeh Square, Damascus Tel.: +963-11-2219400, +963-11-2219401, +963-11-2220220, +963-11-2210404	Dział rządu syryjskiego bezpośrednio zaangażowany w represje.	26.6.2012
3.	Syryjskie Biuro Bezpieczeństwa Narodowego		Dział rządu syryjskiego i część partii Baas. Bezpośrednio zaangażowane w represje. Polecilo syryjskim służbom bezpieczeństwa zastosować daleko posunięte środki przeciwko demonstrantom.	26.6.2012
4.	Syryjski Międzynarodowy Bank Islamski (vel Syrian International Islamic Bank; vel SIIB)	Siedziba: Syria International Islamic Bank Building, Main Highway Road, Al Mazzeh Area, P.O. Box 35494, Damascus, Syria Filia: P.O. Box 35494, Mezza'h Vellat Sharqia'h, obok Konsulatu Arabii Saudyjskiej, Damaszek, Syria	Działał jako przykrywką dla Banku Handlowego Syrii, co pozwoliło temu drugiemu na obejście sankcji nałożonych na niego przez UE. Od 2011 do 2012 r. SIIB w zakamuflowany sposób pośredniczył w udostępnieniu finansowania wartego prawie 150 mln USD w imieniu Banku Handlowego Syrii. Transakcje finansowe dokonane rzekomo przez SIIB zostały w rzeczywistości dokonane przez Bank Handlowy Syrii. Prócz współpracy z Bankiem Handlowym Syrii w obchodzeniu sankcji w 2012 r. SIIB umożliwił dokonanie wielu znacznych płatności na rzecz Syryjsko-Libańskiego Banku Handlowego, innego banku już umieszczonego przez UE w wykazie. W ten sposób SIIB przyczynił się do zapewnienia reżimowi syryjskiemu wsparcia finansowego.	26.6.2012

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
5.	Powszechna Organizacja Radiowo-Telewizyjna (<i>vel</i> Syrian Directorate General of Radio & Television Est; <i>vel</i> General Radio and Television Corporation; <i>vel</i> Radio and Television Corporation; <i>vel</i> GORT)	Adres: Al Oumaween Square, P.O. Box 250, Damascus, Syria. Tel. (963 11) 223 4930	Agencja państwowa podległa syryjskiemu Ministerstwu Informacji, jako taka wspiera i propaguje jego politykę informacyjną. Odpowiedzialna za działalność syryjskich publicznych kanałów telewizyjnych, dwóch naziemnych i jednego satelitarnego, oraz za rządowe rozgłoszenie radiowe. GORT podlegała do przemocy wobec syryjskiej ludności cywilnej, działając jako narzędzie propagandowe reżimu Assada i dezinformując.	26.6.2012
6.	Syryjskie Przedsiębiorstwo Transportu Paliw (<i>vel</i> Syrian Crude Oil Transportation Company; <i>vel</i> „SCOT”; <i>vel</i> „SCOT-RACO”)	Banias Industrial Area, Latakia Entrance Way, P.O. Box 13, Banias, Syria; strona internetowa: www.scot-syria.com; e-mail: scot50@scn-net.org	Publiczne przedsiębiorstwo paliwowe. Udziela reżimowi wsparcia finansowego.	26.6.2012

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 22 czerwca 2012 r.

wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 3838)

(Jedynie teksty w języku angielskim, duńskim, estońskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słoweńskim i włoskim są autentyczne)

(2012/336/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾, w szczególności jego art. 31,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja dokonuje niezbędnych weryfikacji, informuje państwa członkowskie o wynikach tych weryfikacji, zapoznaje się z uwagami zgłoszonymi przez państwa członkowskie, zwołuje dwustronne rozmowy w celu wypracowania porozumienia z danymi państwami członkowskimi i oficjalnie informuje je o swoich wnioskach.
- (2) Państwa członkowskie miały możliwość złożenia wniosku o rozpoczęcie procedury pojednawczej. W niektórych przypadkach możliwość ta została wykorzystana, a Komisja przeanalizowała sprawozdania sporządzone po zakończeniu tej procedury.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1258/1999 i rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 finansowane mogą być jedynie wydatki rolne dokonane zgodnie z zasadami Unii Europejskiej.
- (4) Przeprowadzone weryfikacje, wyniki rozmów dwustronnych i procedury pojednawcze wykazały, że część wydatków zadeklarowanych przez państwa członkowskie nie spełnia wymogów i nie może być zatem finansowana przez Sekcję Gwarancji EFOGR, EFRG i EFRROW.
- (5) Należy wskazać, które kwoty nie zostały uznane za kwalifikujące się do zwrotu w ramach Sekcji Gwarancji

EFOGR, EFRG oraz EFRROW. Kwoty te nie dotyczą wydatków poniesionych wcześniej niż dwadzieścia cztery miesiące przed pisemnym powiadomieniem państw członkowskich przez Komisję o wynikach weryfikacji.

- (6) Dla przypadków objętych niniejszą decyzją Komisja przedstawiła państwom członkowskim w sprawozdaniu zbiorczym szacunkowe kwoty do wyłączenia z uwagi na ich niezgodność z zasadami Unii Europejskiej.
- (7) Niniejsza decyzja nie przesądza o skutkach finansowych wynikających dla Komisji z wyroków Trybunału Sprawiedliwości, w sprawach będących w toku w dniu 1 lutego 2012 r. i dotyczących kwestii z nią związanych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wydatki akredytowanych przez państwa członkowskie agencji płatniczych, zadeklarowane z tytułu Sekcji Gwarancji EFOGR, EFRG lub EFRROW, wskazane w załączniku do niniejszej decyzji, wyłącza się z finansowania Unii Europejskiej z powodu ich niezgodności z zasadami Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii, Królestwa Hiszpanii, Królestwa Niderlandów, Republiki Estońskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Francuskiej, Republiki Greckiej, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii, Republiki Włoskiej, Rumunii, Rzeczypospolitej Polskiej oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

ZALĄCZNIK

POZYCJA W BUDŻECIE: 6 7 0 1

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
DE	Rozliczenie rachunków	2008	Nadpłaty w populacji EFRG objętej ZSZK	JEDNORAZOWA		EUR	– 59 318,36	0,00	– 59 318,36
Ogółem DE						EUR	– 59 318,36	0,00	– 59 318,36
DK	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2007	Nie zastosowano sankcji w przypadku potencjalnie kwalifikujących się zwierząt	JEDNORAZOWA		EUR	– 67 797,32	0,00	– 67 797,32
DK	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2008	Nie zastosowano sankcji w przypadku potencjalnie kwalifikujących się zwierząt	JEDNORAZOWA		EUR	– 48 411,25	0,00	– 48 411,25
Ogółem DK						EUR	– 116 208,57	0,00	– 116 208,57
ES	Rozwój obszarów wiejskich, EFOGR (2000–2006) – środki obszarowe	2006	Niedociągnięcia w kontrolach na miejscu, w pomiarze działek rolnych, w stosowaniu dobrych praktyk rolniczych, w działaniu rolnośrodowiskowym	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 350 224,00	0,00	– 350 224,00
ES	Rozwój obszarów wiejskich, EFOGR (2000–2006) – środki obszarowe	2006	Niewystarczające kontrole wyrwkowe, niedociągnięcia w kontrolach na miejscu, w pomiarze działek rolnych, w stosowaniu dobrych praktyk rolniczych, w obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 710 805,00	0,00	– 710 805,00
ES	Wino		Sadzenie winorośli bez prawa do ponownego sadzenia	JEDNORAZOWA		EUR	– 131 300 920,00	0,00	– 131 300 920,00
Ogółem ES						EUR	– 132 361 949,00	0,00	– 132 361 949,00
FR	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2005	Nieprawidłowości kontroli warunków kwalifikowalności, niestosowanie kar, niezadawalające kontrole przemieszczania, niedociągnięcia w stosowaniu pojęcia oczywistego błędu oraz w dostępie ubojni do BDNI	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 17 088 517,03	0,00	– 17 088 517,03

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
FR	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2005	Nieprawidłowości kontroli warunków kwalifikowalności, niestosowanie kar, niezadowolające kontrole przemieszczania, niedociągnięcia w stosowaniu pojęcia oczywistego błędu oraz w dostępie ubojni do BDNI	JEDNORAZOWA		EUR	– 12 394 594,82	0,00	– 12 394 594,82
FR	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2006	Nieprawidłowości kontroli warunków kwalifikowalności, niestosowanie kar, niezadowolające kontrole przemieszczania, niedociągnięcia w stosowaniu pojęcia oczywistego błędu oraz w dostępie ubojni do BDNI	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 16 233 350,64	0,00	– 16 233 350,64
FR	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2006	Nieprawidłowości kontroli warunków kwalifikowalności, niestosowanie kar, niezadowolające kontrole przemieszczania, niedociągnięcia w stosowaniu pojęcia oczywistego błędu oraz w dostępie ubojni do BDNI	JEDNORAZOWA		EUR	– 8 732 969,42	0,00	– 8 732 969,42
FR	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2007	Nieprawidłowości kontroli warunków kwalifikowalności, niestosowanie kar, niezadowolające kontrole przemieszczania, niedociągnięcia w stosowaniu pojęcia oczywistego błędu oraz w dostępie ubojni do BDNI	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 3 367 782,68	0,00	– 3 367 782,68
FR	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2007	Nieprawidłowości kontroli warunków kwalifikowalności, niestosowanie kar, niezadowolające kontrole przemieszczania, niedociągnięcia w stosowaniu pojęcia oczywistego błędu oraz w dostępie ubojni do BDNI	JEDNORAZOWA		EUR	– 5 102 086,06	0,00	– 5 102 086,06
Ogółem FR						EUR	– 62 919 300,65	0,00	– 62 919 300,65
GB	Premie za mięso — bydło	2004	Brak stosowania kar w przypadku niezgodności wynikającej z wniosków powyżej kwoty	JEDNORAZOWA		GBP	– 15 517,23	0,00	– 15 517,23
GB	Premie za mięso – maciorki i kozy	2004	Płatności na rzecz wnioskodawców posiadających mniej niż 10 praw do kwot	JEDNORAZOWA		GBP	– 10 647,81	0,00	– 10 647,81

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
GB	Premie za mięso — bydlę	2005	Brak stosowania kar w przypadku niezgodności wynikającej z wniosków powyżej kwoty	JEDNORAZOWA		GBP	– 6 790,67	0,00	– 6 790,67
GB	Premie za mięso – maciorki i kozy	2005	Płatności na rzecz wnioskodawców posiadających mniej niż 10 praw do kwot	JEDNORAZOWA		GBP	– 3 492,44	0,00	– 3 492,44
GB	Premie za mięso – maciorki i kozy	2005	Płatności na rzecz wnioskodawców posiadających mniej niż 10 praw do kwot, nie zastosowano kar za brakujące zwierzęta w krajowej puli środków	JEDNORAZOWA		GBP	– 9 451,43	0,00	– 9 451,43
GB	Cukier – refundacje produkcyjne	2007	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 19,13	0,00	– 19,13
GB	Cukier – inne niż refundacje wywozowe (2007+)	2007	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 26,49	0,00	– 26,49
GB	Refundacje wywozowe – cukier i izoglukoza	2007	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 726,63	0,00	– 726,63
GB	Refundacje wywozowe – inne	2007	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 227,75	0,00	– 227,75
GB	Refundacje wywozowe – inne	2008	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 26,39	0,00	– 26,39
GB	Cukier – refundacje produkcyjne	2008	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	0,86	0,00	0,86
GB	Refundacje wywozowe – cukier i izoglukoza	2008	Braki w kontrolach podmiiany	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 557,68	0,00	– 557,68
Ogółem GB						GBP	– 45 899,58	0,00	– 45 899,58
Ogółem GB						EUR	– 1 583,21	0,00	– 1 583,21

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
GR	Refundacje wywozowe – cukier i izoglukoza	2006	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	– 1 800 082,70	0,00	– 1 800 082,70
GR	Refundacje wywozowe – nieobjęte załącznikiem I	2006	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	– 12 890,85	0,00	– 12 890,85
GR	Refundacje wywozowe – nieobjęte załącznikiem I	2006	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	15,00 %	EUR	– 66 216,34	0,00	– 66 216,34
GR	Refundacje wywozowe – cukier i izoglukoza	2006	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	15,00 %	EUR	– 7 117 284,53	0,00	– 7 117 284,53
GR	Refundacje wywozowe – cukier i izoglukoza	2007	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	– 2 522 082,75	0,00	– 2 522 082,75
GR	Refundacje wywozowe – nieobjęte załącznikiem I	2007	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	– 57 587,78	0,00	– 57 587,78
GR	Refundacje wywozowe – cukier i izoglukoza	2008	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	– 515,62	0,00	– 515,62
GR	Refundacje wywozowe – nieobjęte załącznikiem I	2008	Brak systemów kontroli produkcji i przechowywania	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	– 3 633,19	0,00	– 3 633,19
GR	Inna pomoc bezpośrednia – przetworzone produkty z suszonych winogron (inne środki)	2007	Niedociągnięcia w zakresie wydajności minimalnej, wymogów dostaw, kontroli przetwórców, kontroli krzyżowych	JEDNORAZOWA		EUR	– 71 253 223,81	0,00	– 71 253 223,81

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
GR	Inna pomoc bezpośrednia – przetworzone produkty z suszonych winogron (inne środki)	2008	Niedociągnięcia w zakresie wydajności minimalnej, wymogów dostaw, kontroli przetwórców, kontroli krzyżowych	JEDNORAZOWA		EUR	– 250 325,81	0,00	– 250 325,81
GR	Inna pomoc bezpośrednia – przetworzone produkty z suszonych winogron (inne środki)	2009	Niedociągnięcia w zakresie wydajności minimalnej, wymogów dostaw, kontroli przetwórców, kontroli krzyżowych	JEDNORAZOWA		EUR	– 2 192,34	0,00	– 2 192,34
GR	Owoce i warzywa – przetwórstwo owoców cytrusowych	2007	Niewystarczająca liczba kontroli administracyjnych oraz niestosowanie sankcji	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 255 264,74	0,00	– 255 264,74
GR	Owoce i warzywa – przetwórstwo owoców cytrusowych	2008	Niewystarczająca liczba kontroli administracyjnych oraz niestosowanie sankcji	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 258 047,81	0,00	– 258 047,81
GR	Wino		Sadzenie winorośli bez prawa do ponownego sadzenia	JEDNORAZOWA		EUR	– 21 336 120,00	0,00	– 21 336 120,00
Ogółem GR						EUR	– 104 935 468,27	0,00	– 104 935 468,27
IT	Owoce i warzywa – przetwórstwo owoców cytrusowych	2006	Niedociągnięcia w systemie kontroli (kontrole administracyjne i księgowe)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 1 683 981,22	0,00	– 1 683 981,22
IT	Owoce i warzywa – przetwórstwo owoców cytrusowych	2007	Niedociągnięcia w systemie kontroli (kontrole administracyjne i księgowe)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 1 100 328,66	0,00	– 1 100 328,66
IT	Owoce i warzywa – przetwórstwo pomidorów	2006	Niewystarczające kontrole wydajności w produkcji pomidorów	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 3 510 182,04	0,00	– 3 510 182,04
IT	Owoce i warzywa – przetwórstwo pomidorów	2007	Niewystarczające kontrole wydajności w produkcji pomidorów	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 2 679 963,75	0,00	– 2 679 963,75

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
IT	Owoce i warzywa – przetwórstwo pomidorów	2008	Niewystarczające kontrole wydajności w produkcji pomidorów	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 2 556 488,30	0,00	– 2 556 488,30
IT	Oliwa z oliwek - programy pracy organizacji podmiotów gospodarczych	2007	Płatności dokonywane po upływie wyznaczonego terminu	JEDNORAZOWA		EUR	– 515 252,59	0,00	– 515 252,59
IT	ROW, sekcja gwarancji, środki towarzyszące (obszarowe)	2005	Art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nie był przestrzegany przy ogłaszaniu kontroli na miejscu w regionie Kalabria	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 160 616,00	0,00	– 160 616,00
IT	Rozwój obszarów wiejskich, EFOGR (2000–2006) – środki obszarowe	2006	Art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nie był przestrzegany przy ogłaszaniu kontroli na miejscu w regionie Kalabria	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 60 045,00	0,00	– 60 045,00
IT	Rozwój obszarów wiejskich, EFOGR (2000–2006) – środki obszarowe	2006	Spóźnione kontrole na miejscu dla działań rolnośrodowiskowych, art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nie był przestrzegany przy ogłaszaniu kontroli na miejscu w regionie Apulia	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 308 332,00	0,00	– 308 332,00
IT	Rozwój obszarów wiejskich, EFOGR (2000–2006) – środki obszarowe	2006	Spóźnione kontrole na miejscu dla działań rolnośrodowiskowych, art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nie był przestrzegany przy ogłaszaniu kontroli na miejscu w regionie Apulia	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 82 920,00	0,00	– 82 920,00
IT	Rozwój obszarów wiejskich, EFOGR (2000–2006) – środki obszarowe	2007	Spóźnione kontrole na miejscu dla działań rolnośrodowiskowych, art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nie był przestrzegany przy ogłaszaniu kontroli na miejscu w regionie Apulia	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 3 985,00	0,00	– 3 985,00
IT	Wino		Sadzenie winorośli bez prawa do ponownego sadzenia	JEDNORAZOWA		EUR	– 98 881 120,00	0,00	– 98 881 120,00
Ogółem IT						EUR	– 111 543 214,56	0,00	– 111 543 214,56

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
NL	Rozliczenie rachunków	2007	Bezprawne przekazanie praw do certyfikacji prowadzące do bezprawnej płatności refundacji wywozowej	JEDNORAZOWA		EUR	- 81 004,00	0,00	- 81 004,00
Ogółem NL						EUR	- 81 004,00	0,00	- 81 004,00
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2006	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane, braki w systemie sankcji (rok składania wniosków 2005)	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	PLN	- 9 462 163,58	- 298 039,22	- 9 164 124,36
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2007	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane (rok składania wniosków 2006)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	- 3 231 141,53	- 76 634,50	- 3 154 507,03
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2007	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane, braki w systemie sankcji (rok składania wniosków 2005)	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	- 3 730,29	- 117,50	- 3 612,79
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2008	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane (rok składania wniosków 2006)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	3 168,04	0,00	3 168,04
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2008	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane (rok składania wniosków 2007)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	- 6 242 027,29	0,00	- 6 242 027,29
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2008	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane, braki w systemie sankcji (rok składania wniosków 2005)	STAWKA RYCZAŁTOWA	10,00 %	EUR	- 602,58	0,00	- 602,58
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2009	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane (rok składania wniosków 2006)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	- 585,38	0,00	- 585,38
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2009	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały zdefiniowane (rok składania wniosków 2007)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	- 7 875,92	0,00	- 7 875,92
Ogółem PL						PLN	- 9 462 163,58	- 298 039,22	- 9 164 124,36
Ogółem PL						EUR	- 9 482 794,95	- 76 752,00	- 9 406 042,95

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
PT	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2005	Populacja nieobjęta kontrolami na miejscu	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 43 659,00	0,00	– 43 659,00
PT	Inna pomoc bezpośrednia – maciorki i kozy	2007	Płatności na rzecz wnioskodawców posiadających mniej niż 10 praw do kwot	JEDNORAZOWA		EUR	– 831,83	0,00	– 831,83
PT	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2007	Niestosowanie sankcji	JEDNORAZOWA		EUR	– 24 450,00	0,00	– 24 450,00
PT	Pomoc bezpośrednia – inne – bydło	2008	Niestosowanie sankcji	JEDNORAZOWA		EUR	– 41 350,00	0,00	– 41 350,00
Ogółem PT						EUR	– 110 290,83	0,00	– 110 290,83
SI	Rozliczenie rachunków	2008	Kwoty nieodzyskane z powodu błędów w populacji EFRG objętej ZSZiK	JEDNORAZOWA		EUR	– 8 014,42	0,00	– 8 014,42
Ogółem SI						EUR	– 8 014,42	0,00	– 8 014,42
6 7 0 1 Total						GBP	– 45 899,58	0,00	– 45 899,58
						PLN	– 9 462 163,58	– 298 039,22	– 9 164 124,36
						EUR	– 421 619 146,82	– 76 752,00	– 421 542 394,82

POZYCJA W BUDŻECIE: 6 7 1 1

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
DE	Rozliczenie rachunków	2008	Znane błędy w populacji EFRG objętej ZSZiK	JEDNORAZOWA		EUR	– 4 599,05	0,00	– 4 599,05
DE	Rozliczenie rachunków	2008	Znane błędy w populacji EFRG nieobjętej ZSZiK	JEDNORAZOWA		EUR	– 99 505,49	0,00	– 99 505,49

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
DE	Rozliczenie rachunków	2007	Nadpłaty w EFRROW	JEDNORAZOWA		EUR	– 6 422,93	0,00	– 6 422,93
Ogółem DE						EUR	– 110 527,47	0,00	– 110 527,47
EE	Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW Oś 1+3 – środki przeznaczone na inwestycje (2007-2013)	2008	Niedociągnięcia w kontroli	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 219 399,90	0,00	– 219 399,90
EE	Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW Oś 1+3 – środki przeznaczone na inwestycje (2007-2013)	2009	Niedociągnięcia w kontroli	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 432 949,15	0,00	– 432 949,15
EE	Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW Oś 4 LEADER (2007–2013)	2009	Niedociągnięcia w kontroli	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 54 631,06	0,00	– 54 631,06
EE	Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW Oś 4 LEADER (2007–2013)	2010	Niedociągnięcia w kontroli	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 90 905,20	0,00	– 90 905,20
Ogółem EE						EUR	– 797 885,31	0,00	– 797 885,31
IT	Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW Oś 2 (2007–2013, środki obszarowe)	2008	Opóźnione kontrole na miejscu w odniesieniu do działań rolnośrodowiskowych, art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nie był przestrzegany przy ogłaszaniu kontroli na miejscu w regionie Apulia	STAWKA RYCZAŁTOWA	2,00 %	EUR	– 46 958,00	0,00	– 46 958,00
Ogółem IT						EUR	– 46 958,00	0,00	– 46 958,00
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2008	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały określone (rok składania wniosków 2007)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 1 577 692,31	0,00	– 1 577 692,31
PL	Zasada wzajemnej zgodności	2009	Niektóre zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska nie zostały określone (rok składania wniosków 2007)	STAWKA RYCZAŁTOWA	5,00 %	EUR	– 2 873,42	0,00	– 2 873,42
Ogółem PL						EUR	– 1 580 565,73	0,00	– 1 580 565,73

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
PT	Rozliczenie rachunków	2008	Błąd najbardziej prawdopodobny	JEDNORAZOWA		EUR	– 507 308,00	0,00	– 507 308,00
PT	Rozliczenie rachunków	2008	Błąd systematyczny	JEDNORAZOWA		EUR	– 897 367,00	0,00	– 897 367,00
PT	Rozliczenie rachunków	2008	Błąd systematyczny – RURIS	JEDNORAZOWA		EUR	– 590,00	0,00	– 590,00
Ogółem PT						EUR	– 1 405 265,00	0,00	– 1 405 265,00
SI	Rozliczenie rachunków – rozliczenie finansowe	2008	Znane błędy stwierdzone podczas kontroli kompletności załącznika II oraz IIIA	JEDNORAZOWA		EUR	– 6 010,62	0,00	– 6 010,62
Ogółem SI						EUR	– 6 010,62	0,00	– 6 010,62
6 7 1 1 Ogółem						EUR	– 3 947 212,13	0,00	– 3 947 212,13

POZYCJA W BUDŻECIE: 05 07 01 07

MS	Środek	Rok budżetowy	Uzasadnienie	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Odliczenia	Skutki finansowe
RO	Audyt finansowy – płatności po terminie i terminy płatności	2009	Płatności po terminie	JEDNORAZOWA		EUR	– 7 674 175,73	– 9 399 922,54	1 725 746,81
Ogółem RO						EUR	– 7 674 175,73	– 9 399 922,54	1 725 746,81
05 07 01 07 Ogółem						EUR	– 7 674 175,73	– 9 399 922,54	1 725 746,81

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 22 czerwca 2012 r.****przyznająca odstępstwo od stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych w odniesieniu do Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4132)***(Jedynie teksty w języku francuskim i niemieckim są autentyczne)****(2012/337/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

uwzględniając wnioski Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1337/2011, gdy zastosowanie przepisów tego rozporządzenia do krajowego systemu statystycznego danego państwa członkowskiego wymaga znacznych dostosowań i może spowodować znaczące trudności praktyczne w odniesieniu do upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l), Komisja może przyznać państwu członkowskiemu odstępstwo.
- (2) Republika Federalna Niemiec i Republika Francuska wystąpiły z wnioskami o odstępstwo od stosowania rozporządzenia (UE) nr 1337/2011 zgodnie z jego art. 10 ust. 2.
- (3) Informacje przekazane przez Republikę Federalną Niemiec i Republikę Francuską uzasadniają przyznanie tych odstępstw.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Republice Federalnej Niemiec przyznaje się odstępstwo od obowiązku przekazania statystyk dotyczących upraw trwałych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–l) rozporządzenia (UE) nr 1337/2011, do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Odstępstwo to stosuje się dla roku referencyjnego 2012.

Artykuł 2

1. Republice Francuskiej przyznaje się odstępstwo od obowiązku przekazania statystyk dotyczących drzew oliwnych do dnia 31 grudnia 2012 r.
2. Odstępstwo to stosuje się dla roku referencyjnego 2012.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec oraz do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji

Algirdas ŠEMETA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 7.

★ Decyzja Rady 2012/327/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w południowym regionie Morza Śródziemnego	56
★ Decyzja Rady 2012/328/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej	59
★ Decyzja Rady 2012/329/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki	62
★ Decyzja Rady 2012/330/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniająca decyzję 2011/426/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie	66
★ Decyzja Rady 2012/331/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie	68
★ Decyzja Rady 2012/332/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany i przedłużenia obowiązywania wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah)	71
★ Decyzja Rady 2012/333/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotycząca aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów, objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylenia decyzji 2011/872/WPZiB	72
★ Decyzja wykonawcza Rady 2012/334/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/486/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie	75
★ Decyzja wykonawcza Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotycząca wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii	80
2012/336/UE:	
★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 czerwca 2012 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 3838).....	83
2012/337/UE:	
★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 czerwca 2012 r. przyznająca odstępstwo od stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych w odniesieniu do Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4132)	94

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecnictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL